

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΙΩ. ΒΑΡΒΑΡΗΓΟΥ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΠΡΩΤΟΥΑΛΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΝΑΟΥ ΘΗΡΑΣ

ΤΗ ΚΕ' ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Ἡ κατὰ Σάρκα Γέννησις
τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

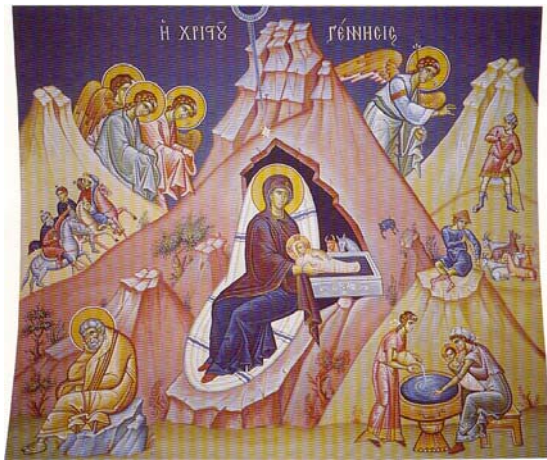

Περιέχει ἅπαντα τὰ ψαλλόμενα
εἰς τὸν ἑσπερινόν, τὸν ὄρθρον καὶ
τὴν Θείαν Λειτουργίαν τῆς ἑορτῆς .

ΘΗΡΑ 2012

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ ΤΗ ΚΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἡ κατὰ Σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ
καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν

Ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τοῦ Ἀρχιερέως εἰς τὸν Ναὸν οἱ χοροὶ ψάλλουσιν τὸ
ἐπόμενον, ὡς διεσώθη ἐκ παραδόσεως.

Ἦχος Δι

ις πο ολ λα
 ε τη Δε
 σπο τα
 (Δ) (Γ) (Δ) (Β) (Μ) (Δ) (Μ) (Γ)

εἶτα ὁ προεστὼς τῶν ἱερέων ἐκφωνεῖ:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀρχιερεὺς:

Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέξρῳ, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τόπον, ὃν

ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς ὃ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὃ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας

ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος, ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄισω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

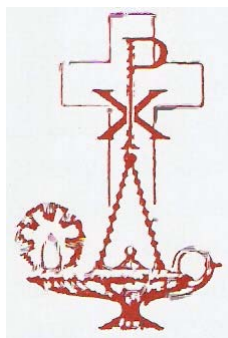
Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Γερασίμου Κανελλίδου

Ἦχος λ' αὐτὸ Νη

(N)
 υ ρι ε ε λε η σον

(N)
 υ ρι ε ε λε η σον

(Δ)
 υ ρι ε ε λε η σον

(Δ)
 υ ρι ε ε λε η σον

(B)
 υ ρι ε ε λε η σον

(N)
 υ ρι ε ε λε η σον

Ἔτερα Ἀθανασίου Καραμάνη
 υ ρι ε ε λε η σον

(N)
 υ ρι ε ε λε η σον

(Π)
 υ ρι ε ε λε η σον

(Δ)
 υ ρι ε ε λε η σον

(Δ)
 υ ρι ε ε λε η σον

(N)
 υ ρι ε ε λε η σον

(N)
 υ ρι ε ε λε η σον

(N)
 υ ρι ε

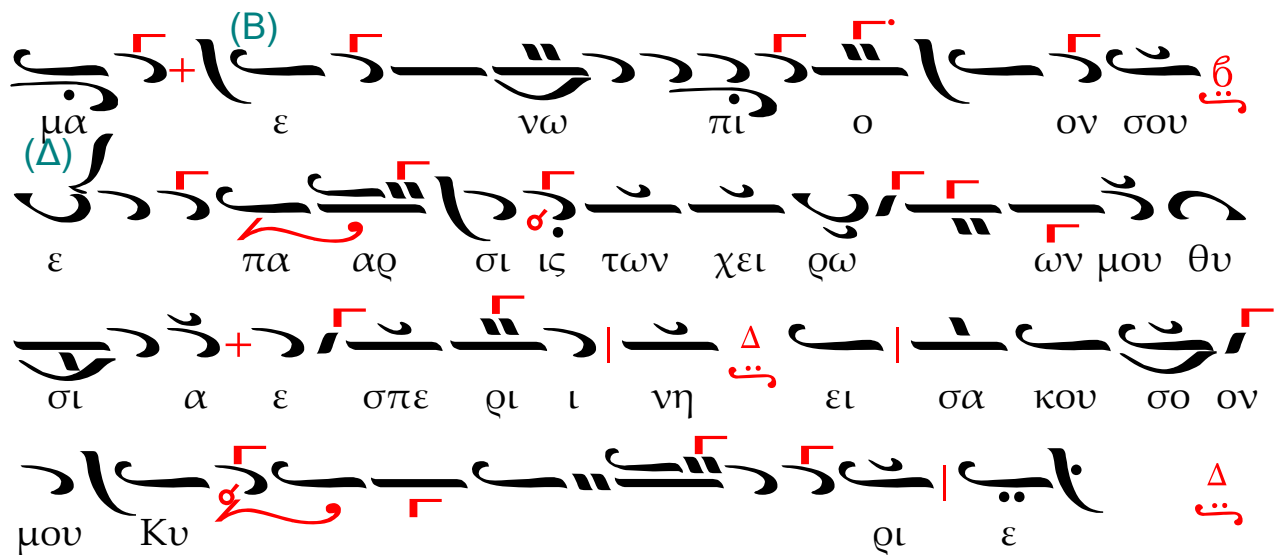
ν
δ
Δ
Δ
δ
ν
δ
Δ
Δ
π
ν
ν

ΚΕΚΡΑΓΑΡΙΟΝ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

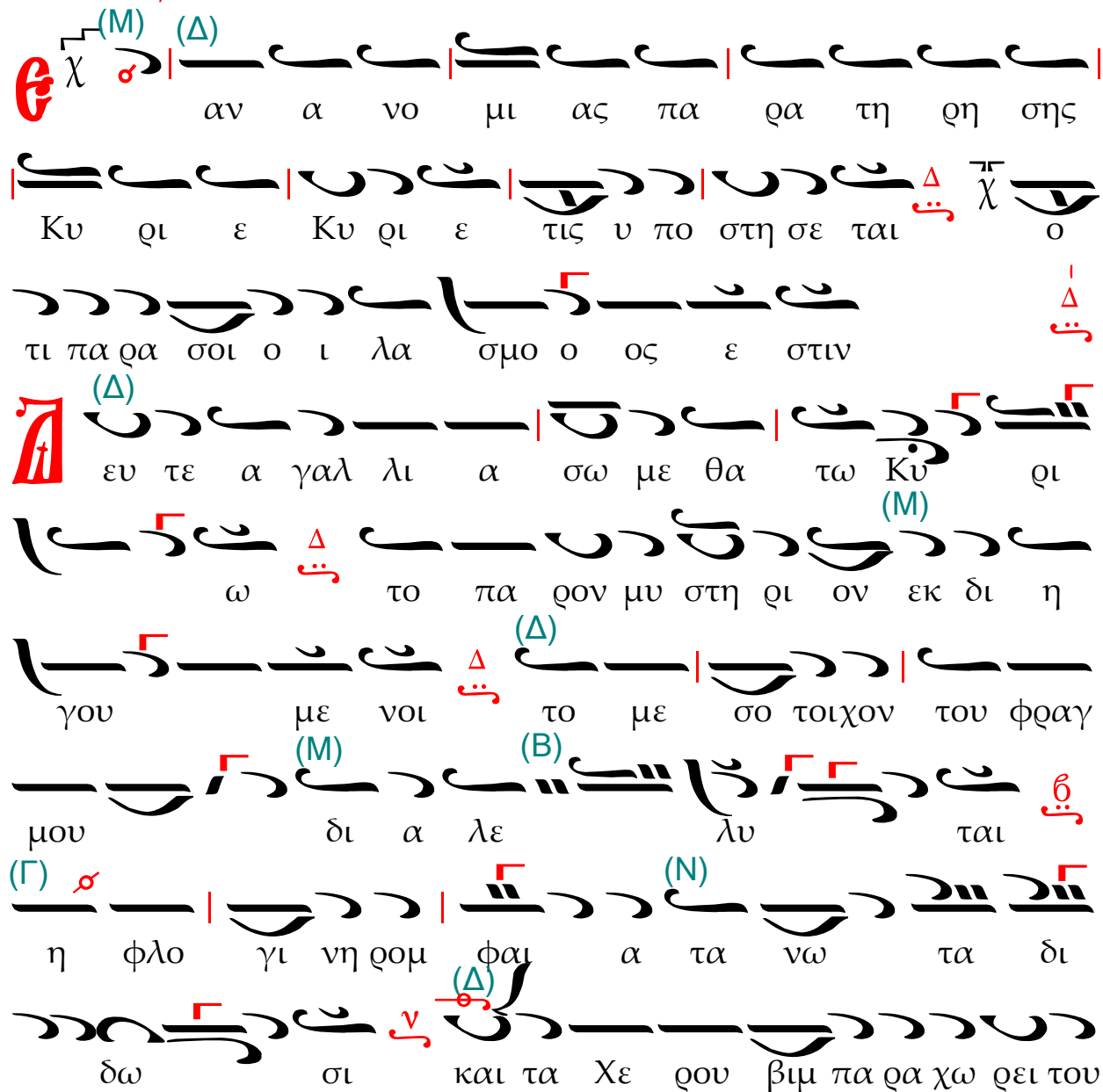
Ἦχος Δι

πλ
 Δ **Κ** υ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος
 σε ει σα κου σο ον μου ει
 σα κου (B) ρι ε
 Κυ ρι ε κε κρα ξα
 προ ος σε ει σα κου σο ον
 μου προ σχες τη φω νη τη ης δε η
 σε ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι
 με προ ος σε ει σα κου σο ον μου Κυ
 ρι ε
 πλ
 Δ **Κ** α τευ θυν θη τω η προ σευ
 χη μου ως θυ μι α

Στιχηρά Ἰδιόμελα

Μελοποιηθέντα ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοψάλτου τῆς του Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

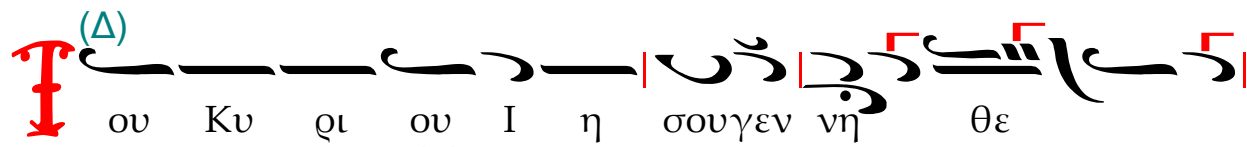

(B) (Δ)
 ξυ λου τη ης ζω η ης κα γω του πα ρα
 δει σου της τρυ φης με τα λα αμ βα νω
 (B) (M)
 ου προ ε ξε βληθην δι α της πα ρα κο ης
 (Δ)
 Η γαρ α πα ραλ λα κτος ει κω ων
 (M) (Δ)
 του Πα τρος ο χα ρα κτηρ της α
 ι δι ο τη τος αυ του μορ φην δου λου λαμ
 (M) (Δ) (M)
 βα νει εξ α πει ρο γα μου Μη τρος προ
 (Δ)
 ε ελ θων ου τρο πην υ πο μει νας
 (B)
 ο γαρ ην δι ε μει νε Θε ος ων α λη θι
 (Δ)
 νο ος και ο ουκ ην προ σε λα βεν ανθρωπος γε
 (M) (B) (M)
 νο με νος δι α φι λα ανθρω πι
 (Δ) (Γ)
 αν αυ τω βο η σω μεν
 (Δ) (B)
 ο τε χθεις εκ Παρ θε νου Θε ος ε λε
 (M) (Δ)
 η σο ον η μας

 νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε
 μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ
 χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ
 χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

(Τὸ αὐτόν)

 πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος
 α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω
 Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

 ου Κυ ρι ου Ι η σου γεν νη θε
 ντος εκ της α γι α ας Παρ θε νου
 πε φω τι σται τα συ μπα
 ντα Ποι με νων γαρ α γραυ λου ντων
 και Μα γω ων προ σκυ νου ντων
 Αγ γε λων α νυ μνου ντων Η ρω δη ης ε τα

(B) ρα ατ τε το ο τι Θε ος
(B) εν σαρ κι (M) ε φα νη Σω τηρ τω ων
(M) ψυ (Δ) χω ων η μων

(Δ) χ τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε
(M) ος (Δ) και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις (M) και αυ
(Δ) τος λυ τρω σε ται τον Ι σρα ηλ εκ πα σωντων
α νο μι ω ω ων αυ του

(Τὸ αὐτόν)

(M) (Δ) χ ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε
θνη ε παι νε σα τε Αυ τον παν τε ες οι λα α

οι
(M) (Δ) Βα σι λει α σου Χρι στε ο Θε ος βα
σι λει α παντων των αι ω νων
(M) (Δ) και η Δε σπο τει α σου εν πα ση γε νε α και

γε νε α ^(M) Ο σαρ κω θεις εκ
^(M) Πνευ ^(B) μα το ^(M) ος Α ^(M) γι ^(Δ) ου ^(B) και εκ της α
 ει παρ ^(Δ) θε νου Μα ^(M) ρι ^(B) ας ε να ανθρῶ
 πη ^(Δ) σας ^(B) φως η μιν ε λαμ ψας Χρι στε
 ο Θε ^(B) ος τη ^(M) ση ^(M) πα ^(M) ρου ^(Δ) σι α
^(Δ) φως εκ φω ^(M) τος του Πα ^(B) τρος το α ^(Δ) παυγα σμα
 πα ^(M) σαν ^(B) κτι ^(B) σιν ε ^(B) φαι ^(M) δρυ ^(Δ) νας
^(Δ) Πα ^(M) σα ^(M) πνο ^(Δ) η ^(M) αι ^(M) νει ^(Δ) σε ^(M) τον ^(Δ) χα ^(M) ρα ^(M) κτη ^(M) ρα ^(M) της
^(B) δο ^(M) ξη ^(M) ης του Πα ^(Δ) τρος ^(Δ) Ο ^(M) ων και ^(M) προ ^(M) ων και
 ε ^(M) κλαμ ^(M) ψας εκ Πα ^(M) ρθ ^(M) ε ^(M) νου ^(M) Θε
 ος ^(B) ε ^(M) λε ^(M) η ^(Δ) σο ^(M) ον ^(Δ) η
 μας
^(Δ) χ ^(Δ) τι ^(M) ε ^(M) κρα ^(M) ται ^(Δ) ω ^(M) θη ^(M) το ^(M) ε ^(M) λε
 ος ^(M) αυ ^(M) του ^(M) εφ ^(M) η ^(M) μας ^(Δ) και ^(M) η ^(M) α ^(Δ) λη ^(M) θει ^(M) α

του Κυ ρι ου ^(B) με νει εις ^(M) το ο ον αι ω ω
να

^(Δ) ι σοι προ σε ^(B) νεγ κωμεν ^(M) χρι στε ο τι ^(Δ) ω φθησε πι
γης ως α αν θρω πο ος δι η μας ε κα στον

γαρ των υ πο σου γε νο με νων κτι σμα

των ^(M) την ευ χα ρι στι α αν

^(B) σοι ^(M) προ σα ^(M) γει ^(B) οι Αγ γε λοι

^(M) τον υ ^(Δ) μνον ^(M) οι ου ρα νοι τον

Α στε ρα ^(M) οι Μα γοι τα δω

ρα ^(M) ^(Δ) οι Ποι με ^(M) νε ^(Γ) ες το θα

αυ μα η ^(N) γη το σπη λαι

ον ^(Δ) η ^(M) ε ρη μο ^(B) ος την φα ^(M) ατ νην

^(Δ) η ^(M) μει εις δε Μη τε ρα Παρ θε

^(M) νο ον ^(Δ) Ο προ αι ω νων Θε ος ε

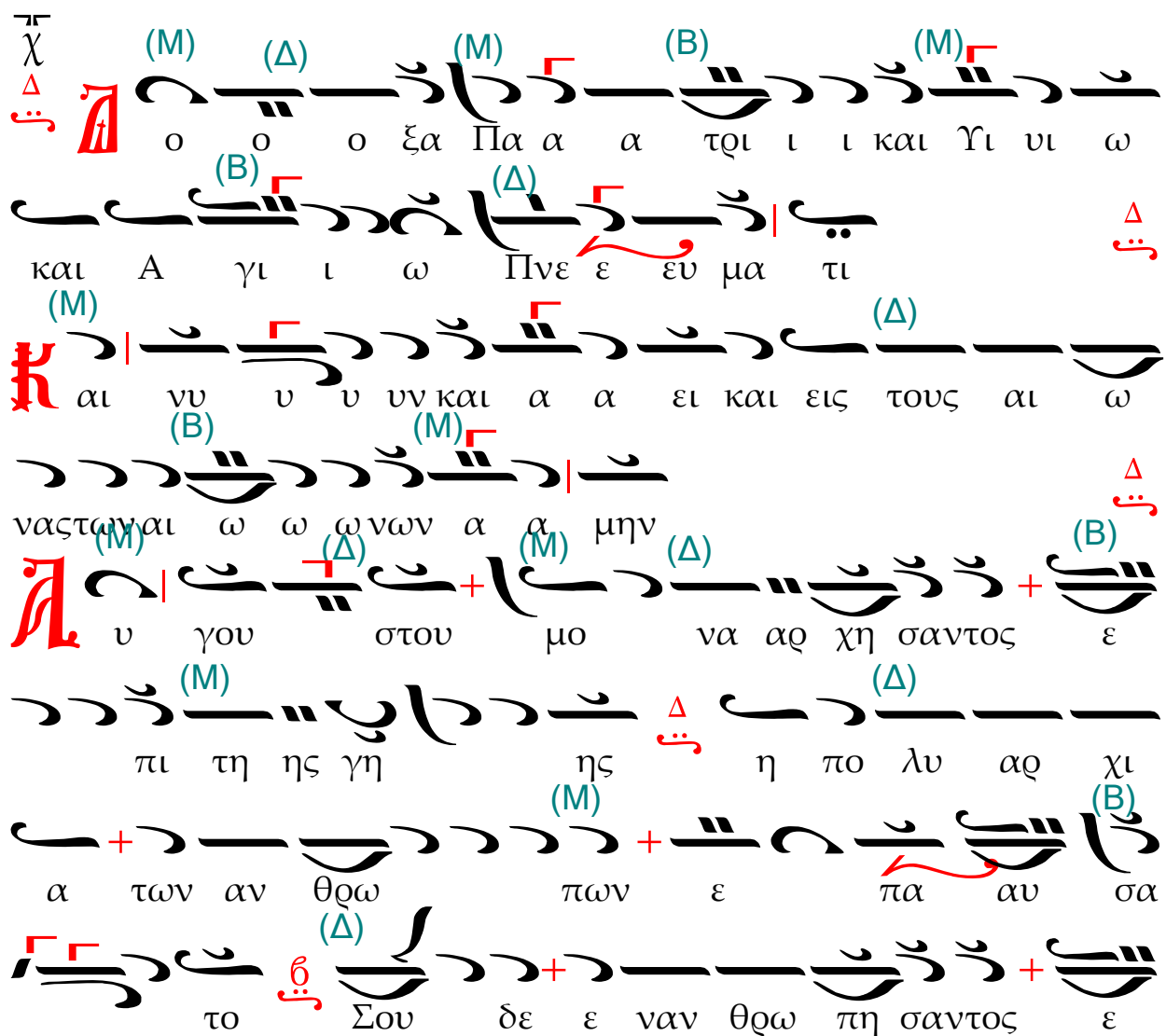

"Δόξα... Καὶ νῦν..."

Τὸ Δοξαστικόν, ποίημα Κασίας Μοναχῆς.

Ἐμελοποιήθη εἰς σύντομον στιχηραρικὸν μέλος ὑπὸ Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου, μετινέχθη δὲ εἰς τὸ νέον ἐν χρήσει γραφικὸν μουσικὸν σύστημα, ὑπὸ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου τῆς του Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Ἦχος Δι

(B) (M) (Δ)

εκ της Α γνη ης η πολυ θε ι

(M) (B)

α των ει δω λων κα τη ηρ γη

(Δ)

ται γ πο μι αν βα σι λει αν εγ κο

(M)

σμι ον αι πο λεις γε

(B) (Δ)

γε νη νται και εις μι αν δε σπο

τει αν Θε ο τη τος τα Ε

(M) (B) (Δ)

εθ νη ε πι στε ευ σαν Α πε

(B) (M) (Γ) (B)

γρα φη σα αν οι λα οι τω δογ μα τι

(N) (Δ) (B)

του και σα ρος ε πε γρα φη με

(M) (Δ) (M)

εν οι πι στοι ο νο μα τι Θε

(B) (Δ)

ο τη τος σου του ε ναν θρω πη σα

ντο ος Θε ου η μων Με γα

(M) (Δ)

σου το ε λε ο ος Κυ ρι ε δο

(M)

ξα σοι

Δ

Καὶ γίνεται ἑῷσδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

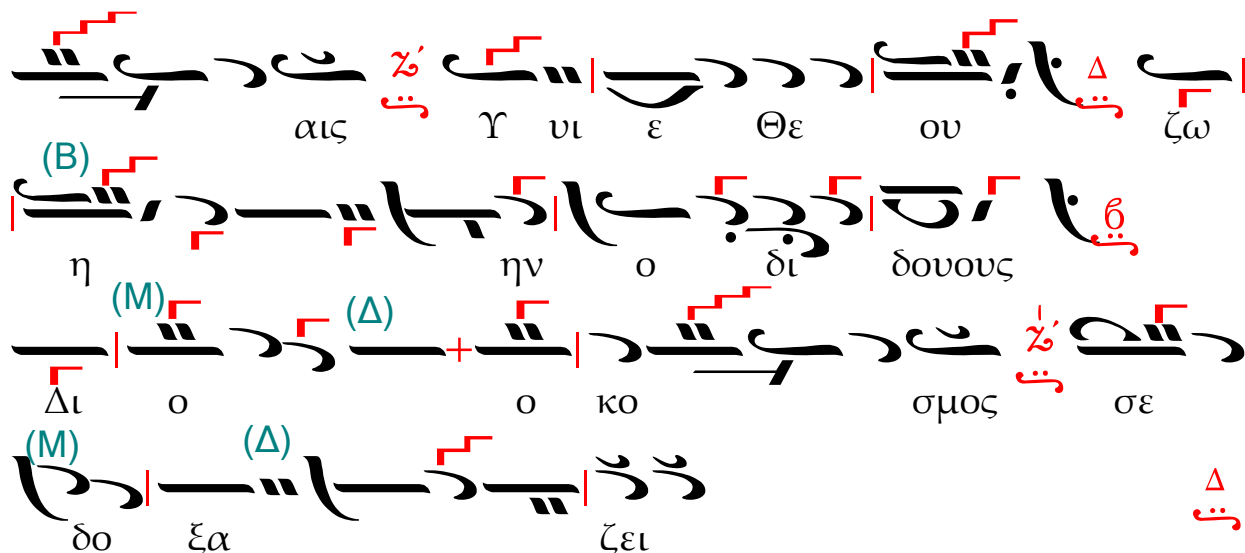
ΦΩΣ ΙΛΑΡΟΝ

Γνωστὸν ὡς Ἰωάννου Κακελαρίδου, ὅστις, ὡς λέγεται, ἀνεῦρε τοῦτο μεταξὺ ἄλλων χειρογράφων, μουσικῶς, παρὰ τῷ οἰκίῳ τοῦ Δημητρίου Καπανδρίτη ἐν Ζακύνθῳ.

(Ἐκδοχὴ Ἀβραὰμ Εὐθυμιάδου)

Ἦχος Δι

ω ως ι λα ρον α γι ας δο ξης
α θα να του Πα τρος ου ρα
ου α γι ου μα καρος Ι η
σου Χρι στε ελ θο
ντες ε πι την η λι ου
δυ σιν ι δο ντε ες φως ε σπε ρι
νον υ μνου μεν Πα τε ρα Υι ον
και α γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον
Α ξι ο ον σε ε εν πα σι και
ροις υ μνει σθαι φω ναις αι σι

Εὐθύς, χωρίς να ψαλῇ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας τὰ Ἀναγνώσματα, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, μετὰ τῶν τροπαρίων καὶ τῶν στίχων αὐτῶν.

Α' Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 1, 1-13)

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου· καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος . Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς· Γενηθήτω φῶς καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ὅτι καλὸν καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκοτόυς. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς Ἡ μ έ ρ α ν καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσεν Ν ύ κ τ α· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς· Γενηθήτω στερεώμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερεώμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, τοῦ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερεώμα Ο ὑ ρ α ν ὸ ν, καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλὸν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρὰ· καὶ ἐγένετο οὕτω· καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ Οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν καὶ ὤφθη ἡ ξηρὰ. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν Γ ῆ ν· καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσεν Θ α λ ά σ σ α ς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλὸν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν οὔ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ

βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλὸν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη.

Θίτα ανιστάμενοι λέγομεν το Τροπάριον

(Ο Δεξιός Χορός)

$${}^5\text{H}\chi_{05} \quad \lambda_{\pi} \rightarrow \bar{\Delta}_1$$

ἡ
 α θων ε τε χθης υ πο το Σπηλαιον αλλ
 ου ρα νος σε πα σιν ε κη ρυ ξεν ω σπερ στο μα
 τον Α στε ρα προ βαλ λο με νος Σω τηρ και Μα
 γους σοι προ ση νεγκεν εν πι στει προ σκυ νου ντας σε
 μεθ ων ε λε η σον η μας

Ἑπίχρος α΄ Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος
τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

αι Μα γους σοι προ ση νεγκεν εν πι στει προ
σκυ νουντας σε μεθ ων ε λε η σον η μας

Ῥτίχος 6' Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ·
μνησθήσομαι Ῥαὰβ καὶ Βαβυλῶνος, τοῖς γινώσκουσί με.

^(M) ^(Δ) ^(Δ)
^Δ **Κ** αι Μα γους σοι προ ση νεγκεν εν πι στει προ
^(B)
 σκυ νουντας σε μεθ ων ε λε η σον η μας ^{6.}

Ἑτίχος γ' Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιοπῶν.

^(M) ^(Δ) ^(Δ)
^Δ **Κ** αι Μα γους σοι προ ση νεγκεν εν πι στει
^(B)
 προ σκυ νουντας σε μεθ ων ε λε η σον η μας ^{6.}

Ἑτίχος δ' Οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ, Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος
ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὑψιστος.

^(M) ^(Δ) ^(Δ)
^Δ **Κ** αι Μα γους σοι προ ση νεγκεν εν πι στει προ
^(B)
 σκυ νουντας σε μεθ ων ε λε η σον η μας ^{6.}

Ἑτίχος ε' Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ Ἀρχόντων τούτων
τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ, Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία
ἐν σοί.

^(M) ^(Δ) ^(Δ)
^Δ **Κ** αι Μα γους σοι προ ση νεγκεν εν πι στει προ
^(B)
 σκυ νουντας σε μεθ ων ε λε η σον η μας ^{6.}

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Α ^(Δ) α ^(N) θων ^(Δ) ε ^(N) τε ^(Δ) χθης ^(N) υ ^(Δ) πο ^(N) το ^(Δ) Σπη ^(N) λαι ^(N) ον ^(Δ) αλλ
ου ^(M) ρα ^(B) νος ^(Δ) σε ^(M) πα ^(B) σιν ^(B) ε ^(B) κη ^(B) ρυ ^(B) ξεν ^(B) ω ^(B) σπερ ^(B) στο ^(B) μα
τον ^(Δ) Α ^(Δ) στε ^(Δ) ρα ^(Δ) προ ^(Δ) βαλ ^(Δ) λο ^(Δ) με ^(Δ) νος ^(Δ) Σω ^(Δ) τηρ ^(Δ) ϛ ^(Δ) Και ^(Δ) Μα
γους ^(Δ) σοι ^(Δ) προ ^(Δ) ση ^(Δ) νεγκεν ^(Δ) εν ^(Δ) πι ^(Δ) στει ^(Δ) προ ^(Δ) σκυ ^(Δ) νου ^(Δ) ντας ^(Δ) σε
μεθ ^(Δ) ων ^(Δ) ε ^(Δ) λε ^(Δ) η ^(Δ) σον ^(Δ) η ^(Δ) μα ^(Δ) ϛ ^(Δ) ας

Εἶτα, τό ἐφεξῆς Ἀνάγνωσμα

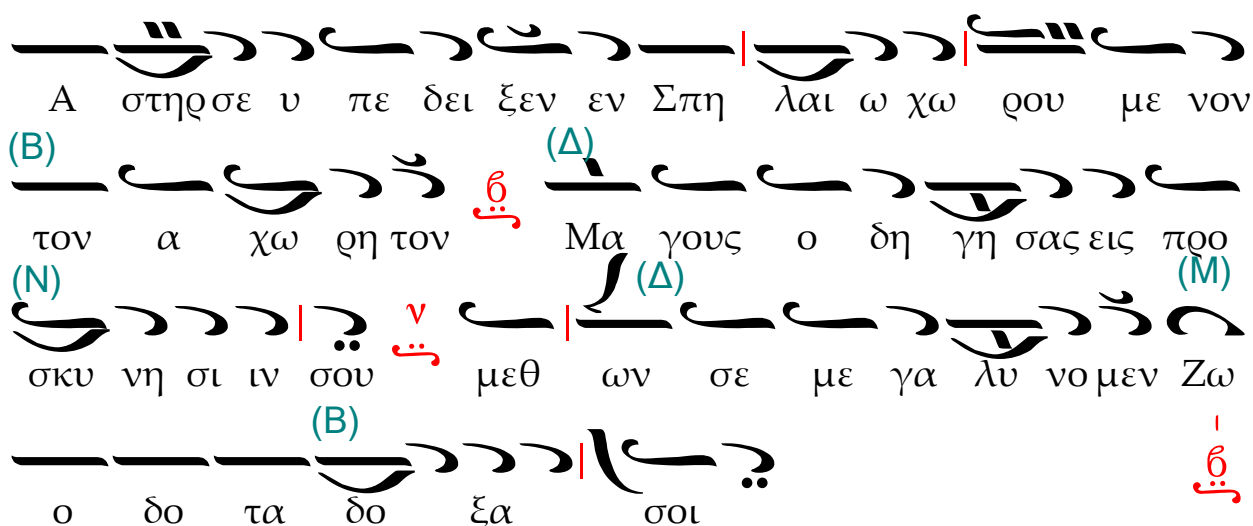
Ζ' Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ, 9, 6-7)

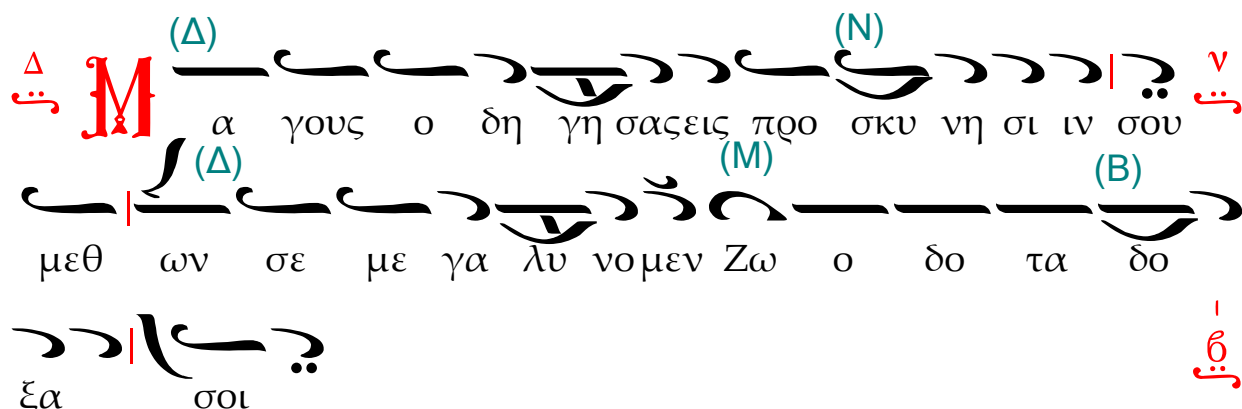
Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ
 τοῦ ὤμου αὐτοῦ· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλης βουλῆς
 ἄγγελος, θαυμαστός σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρός, ἐξουσιαστής, ἄρχων
 εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς
 ἄρχοντας, εἰρήνην καὶ ὑγείαν αὐτῷ. Μεγάλῃ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ καὶ τῆς
 εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυῖδ, καὶ ἐπὶ τὴν
 βασιλείαν αὐτοῦ κατορθῶσαι αὐτὴν καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν
 κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ο ζῆλος
 Κυρίου Σαβαώθ ποιήσει ταῦτα.

(Ὁ Ἀριστερὸς Χορὸς)

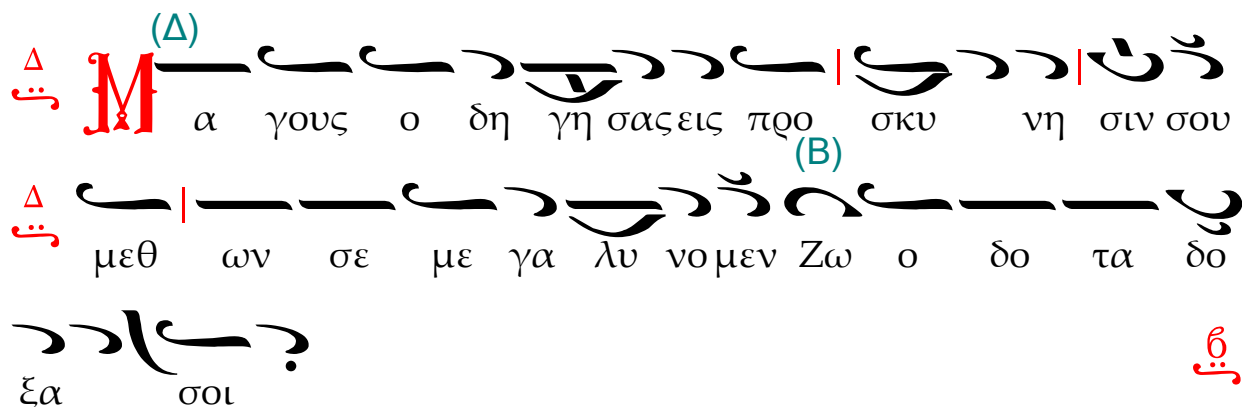
ϛ ^(Δ) Α ^(Δ) νε ^(Δ) τει ^(Δ) λας ^(Δ) Χρι ^(Δ) στε ^(Δ) εκ ^(Δ) Παρ ^(Δ) θε ^(Δ) νου ^(Δ) νο
η ^(Δ) τε ^(Δ) Η ^(Δ) λι ^(Δ) ε ^(Δ) της ^(Δ) Δι ^(Δ) και ^(Δ) ο ^(Δ) συ ^(Δ) νης ^(Δ) και

ᾠδὴ α' Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο
Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

ᾠδὴ β' Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται·
ἔτοιμος ὁ θρόνος ἀπὸ τότε.

ᾠδὴ γ' Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς
αὐτῶν· ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων

πολλῶν.

^(Δ)
^Δ **Μ** α γους ο δη γη σασεις προ σκυ νη σιν σου
^(B)
^Δ μεθ ων σε με γα λυ νομεν Ζω ο δο τα δο
 ξα σοι ⁶

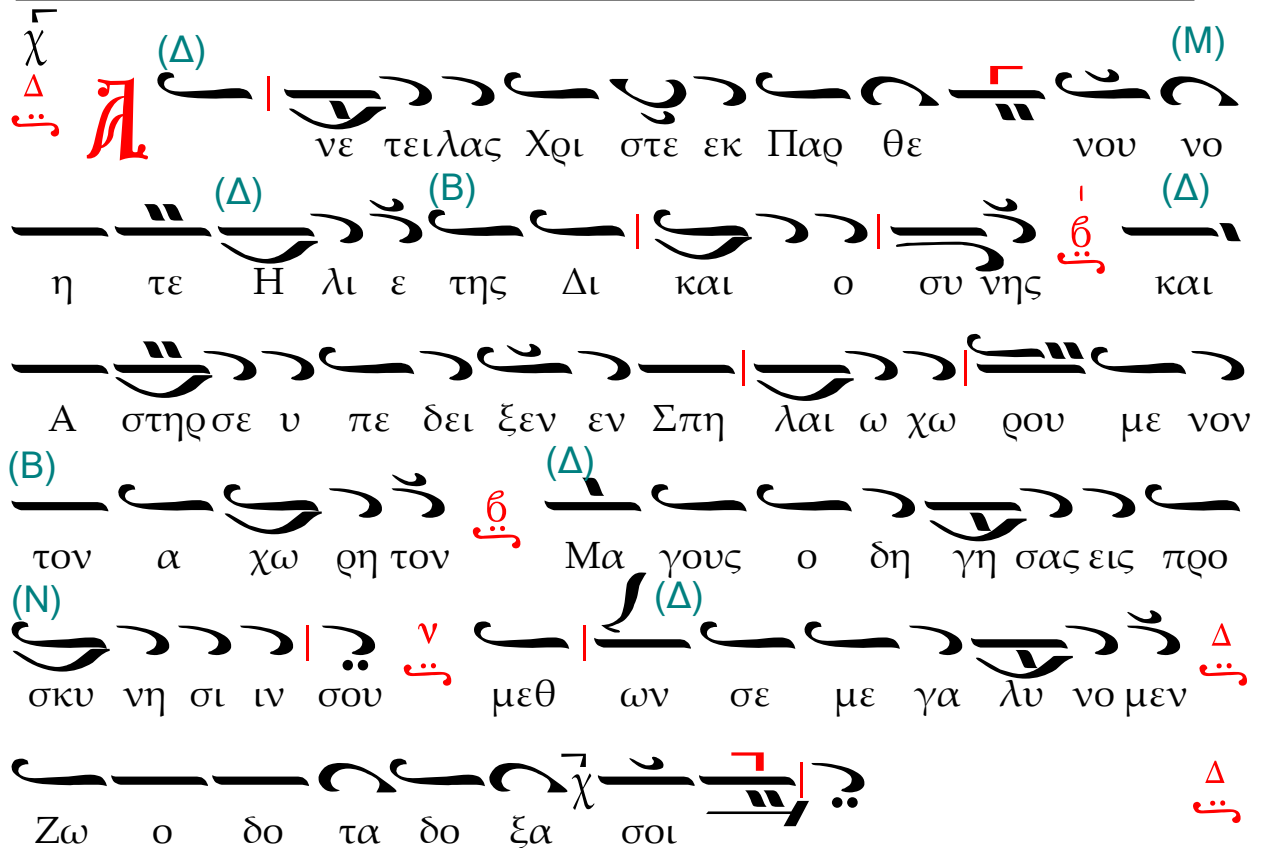
Ἑτίχος δ' Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
 ὑψηλοῖς ὁ Κύριος· τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα.

^(Δ) ^(N)
^Δ **Μ** α γους ο δη γη σασεις προ σκυ νη σι ιν σου ^ν
^(Δ) ^(M) ^(B)
 μεθ ων σε με γα λυ νομεν Ζω ο δο τα δο
 ξα σοι ⁶

Ἑτίχος ε' Τῷ οἴκῳ σου πρόπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα
 ἡμερῶν.

^(Δ) ^(N)
^Δ **Μ** α γους ο δη γη σασεις προ σκυ νη σι ιν σου ^ν
^(Δ) ^(M) ^(B)
 μεθ ων σε με γα λυ νομεν Ζω ο δο τα δο
 ξα σοι ⁶

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Εἵτα, τό ἐφεξῆς Ἀνάγνωσμα

Η' Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 7, 10-16 & 8, 1-4, 8-10)

Προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἀχαζ λέγων· Αἰτήσαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου Θεοῦ σου εἰς βάθος ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν Ἀχαζ· Οὐ μὴ αἰτήσω οὐδ' οὐ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν (Ἡσαΐας)· Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυΐδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον· Ἴδου ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱὸν καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐ μ μ α ν ο υ ἡ λ. Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πρὶν ἢ γνῶναι αὐτὸν ἢ προελέσθαι πονηρὰ ἐκλέξεται τὸ ἀγαθὸν· διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἀπειθεῖ πονηρίᾳ τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς με· Λάβε σεαυτῷ τόμον καινὸν μέγαν, καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου. Τοῦ ὀξέως προνομήν ποιῆσαι σκύλων. Πάρεστι γάρ· καὶ μάρτυράς μοι ποιήσον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν Ἱερέα καὶ τὸν Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου. Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν προφῆτιν καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε καὶ ἔτεκεν υἱὸν· καὶ εἶπέ μοι Κύριος· Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμευσον. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα λήψεται

δύναμιν Δαμασκοῦ καὶ τὰ σκῦλα Σαμαρείας ἔναντι βασιλέως Ἀσσυρίων. Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Γινῶτε ἔθνη καὶ ἡττᾶσθε· ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· ἰσχυρότεροι ἡττᾶσθε. Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε. Καὶ ἦν ἂν βουλήν βουλευέσθε διασκεδάσει Κύριος· καὶ λόγον ὃν ἂν λαλήσητε οὐ μὴ ἐμμεΐνη ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν Κύριος ὁ Θεός.

Εἶτα Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'.

Κύριος εἶπε πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

ᾠδή. Αἰτήσαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 1, 1-14 & 2, 1-3)

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεός λαλήσας τοῖς Πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ· ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὅς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμόν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. Τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσω διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς Βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καί, Σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῇσονται. Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι.

Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε. Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεῦμα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μὴ ποτε παραρρῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἦτις, ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ἀλληλούϊα

$$\mathbb{H}^{\infty}(\mathbb{D}) \xrightarrow{\lambda} \mathbb{H}^{\infty}(\mathbb{D})$$

Επίχος α'.

Ἐπίτιμος α΄.

ⲉⲗⲗⲁⲛ ⲛⲓ ⲡⲉⲛ ⲟ ⲕⲱ ⲣⲓ ⲟⲥ ⲧⲱ ⲕⲱ ⲣⲓ ⲱ

ⲙⲟⲩ ⲕⲁ ⲑⲟⲩ ⲉⲕ Ⲕⲉ ⲭⲓ ⲱⲛ ⲙⲟⲩ ⲉ ⲱⲥ ⲁⲛ

ⲧⲱ ⲧⲟⲩⲥ ⲉⲭ ⲑⲣⲟⲩⲥ ⲥⲟⲩ ⲕⲗⲁⲛ ⲱ ⲡⲟ ⲡⲟ Ⲕⲓ ⲟⲩ

ⲧⲱ ⲱⲛ ⲡⲟ Ⲕⲱ ⲱⲛ ⲥⲟⲩ

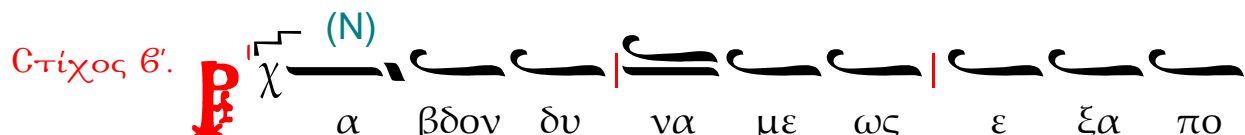

ⲛⲓ ⲡⲉⲛ ⲟ ⲕⲱ ⲣⲓ ⲟⲥ ⲧⲱ ⲕⲱ ⲣⲓ ⲱ

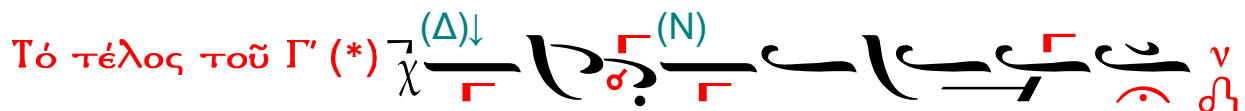

ⲙⲟⲩ ⲕⲁ ⲑⲟⲩ ⲉⲕ Ⲕⲉ ⲭⲓ ⲱⲛ ⲙⲟⲩ ⲉ ⲱⲥ ⲁⲛ

ⲧⲱ ⲧⲟⲩⲥ ⲉⲭ ⲑⲣⲟⲩⲥ ⲥⲟⲩ ⲕⲗⲁⲛ ⲱ ⲡⲟ ⲡⲟ Ⲕⲓ ⲟⲩ

ⲧⲱ ⲱⲛ ⲡⲟ Ⲕⲱ ⲱⲛ ⲥⲟⲩ

(Τὸ αὐτὸν)

Ἑπίχρος 6'.
 α βδον δυ να με ως ε ξα πο
 στε λει σοι Κυ ρι ος εκ Σι ων και κα τα κυ
 ρι ευ ε ε εν με σω των ε εχ
 θρω ων σου

Τό τέλος τοῦ Γ' (*)

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

(Κεφ. 2, 1-20)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου. Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρέθ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαβὶδ, ἣτις καλεῖται Βηθλεέμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαβὶδ, ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικί, οὓση ἐγκύω. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτόν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν. Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος. Μὴ φοβεῖσθε· Ἴδου γάρ, εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ· ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὃς ἐστι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαβὶδ. Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον, εὕρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανόυ, αἰνούντων τὸν Θεόν, καὶ λεγόντων. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις

εὐδοκία. Καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονὸς ὃ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον, τὴν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου, καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν Ποιμένων πρὸς αὐτούς, ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

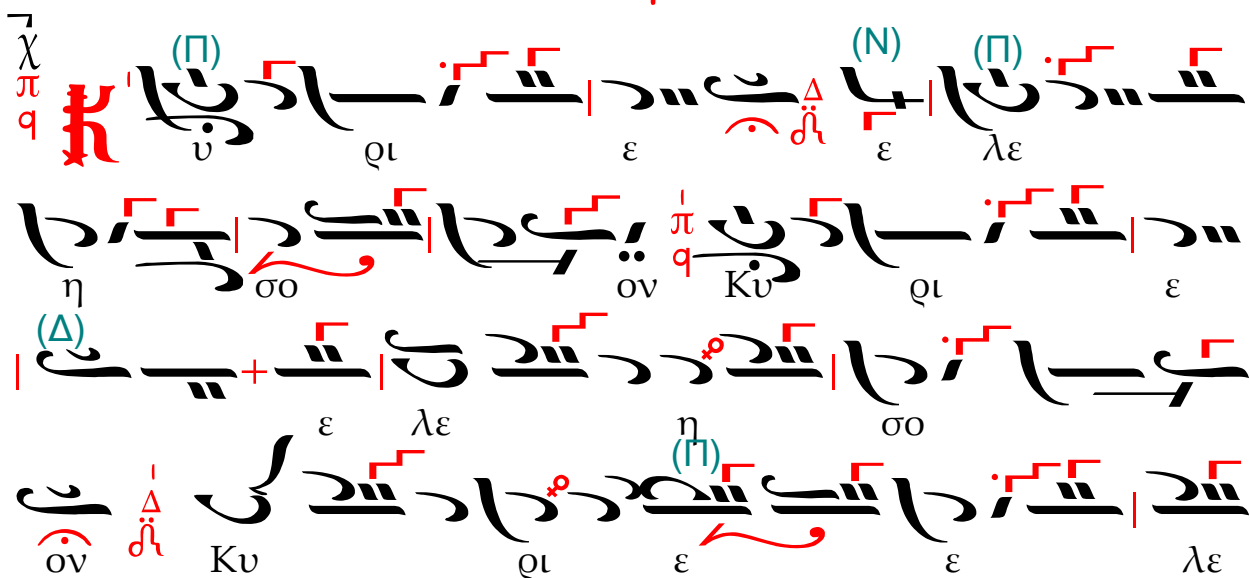
Ὁ χορός

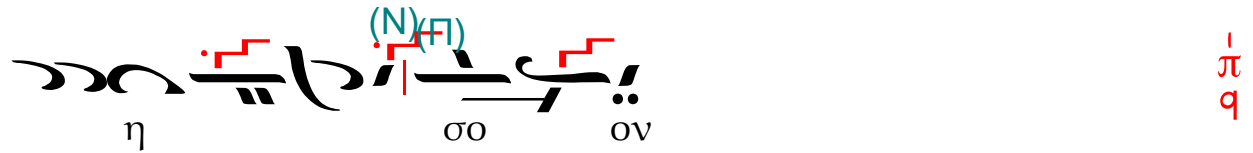

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΓΟΝ και ΠΑΡΑΣΧΟΥ ΚΥΡΙΕ

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος Πα

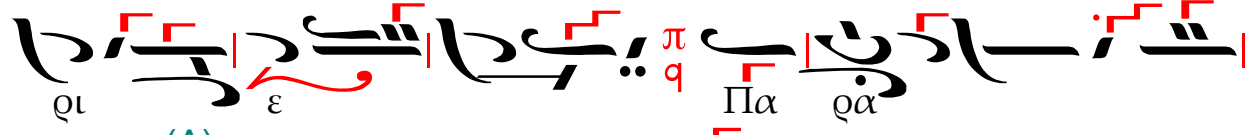

 η σο ον

 α ρα σχου Κυ

 ρι ε Πα ρα

 σχου + Κυ ρι ε

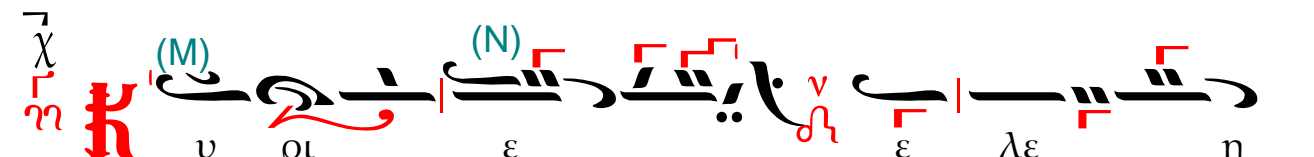
 Πα ρα σχου Κυ

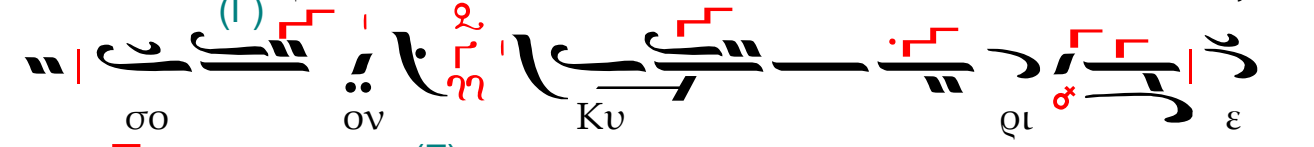
 πα ρα σχου + Κυ ρι ε

Ἔτερα Ὄνουφριου Ἰωάννου τοῦ Βυζαντίου

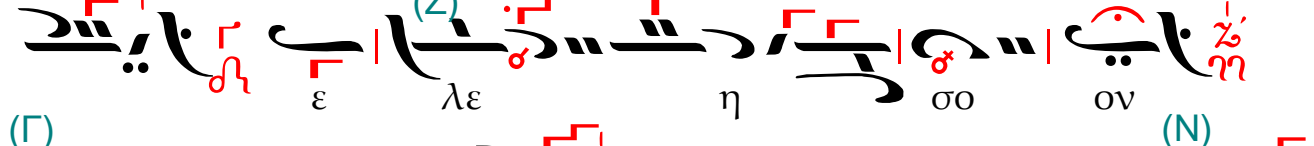
Ἦχος Γα

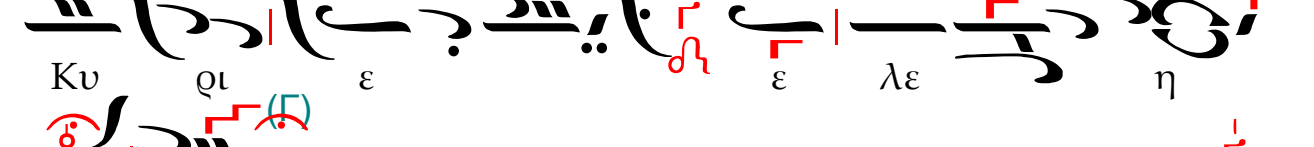
 υ ρι ε λε η

 σο ον Κυ ρι ε

 ε λε η σο ον

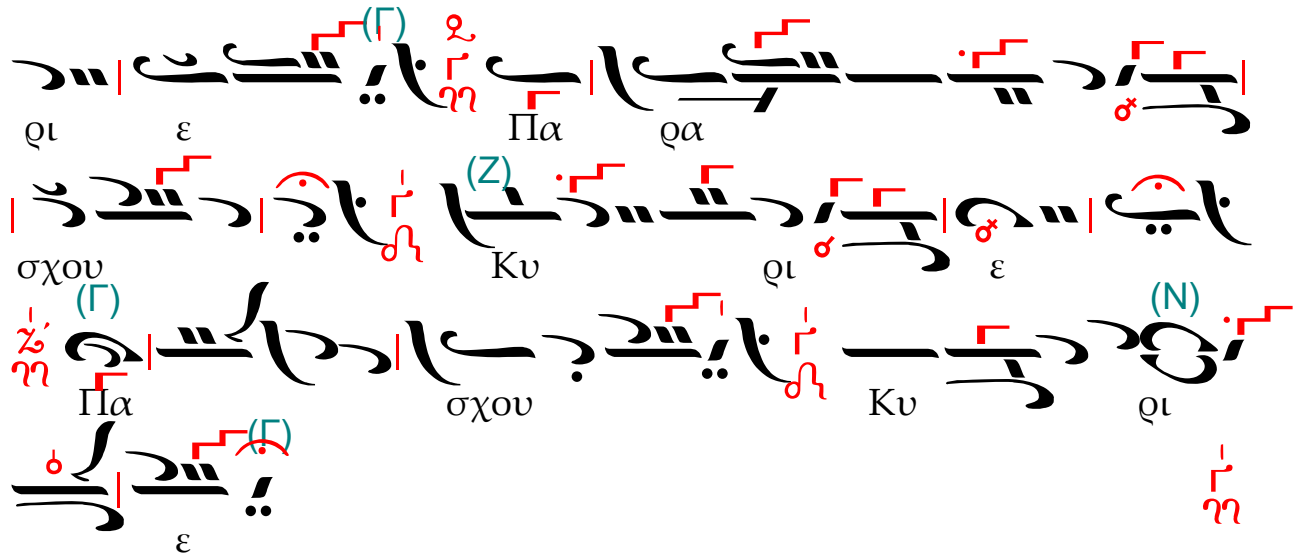
 Κυ ρι ε λε η

 σο ον

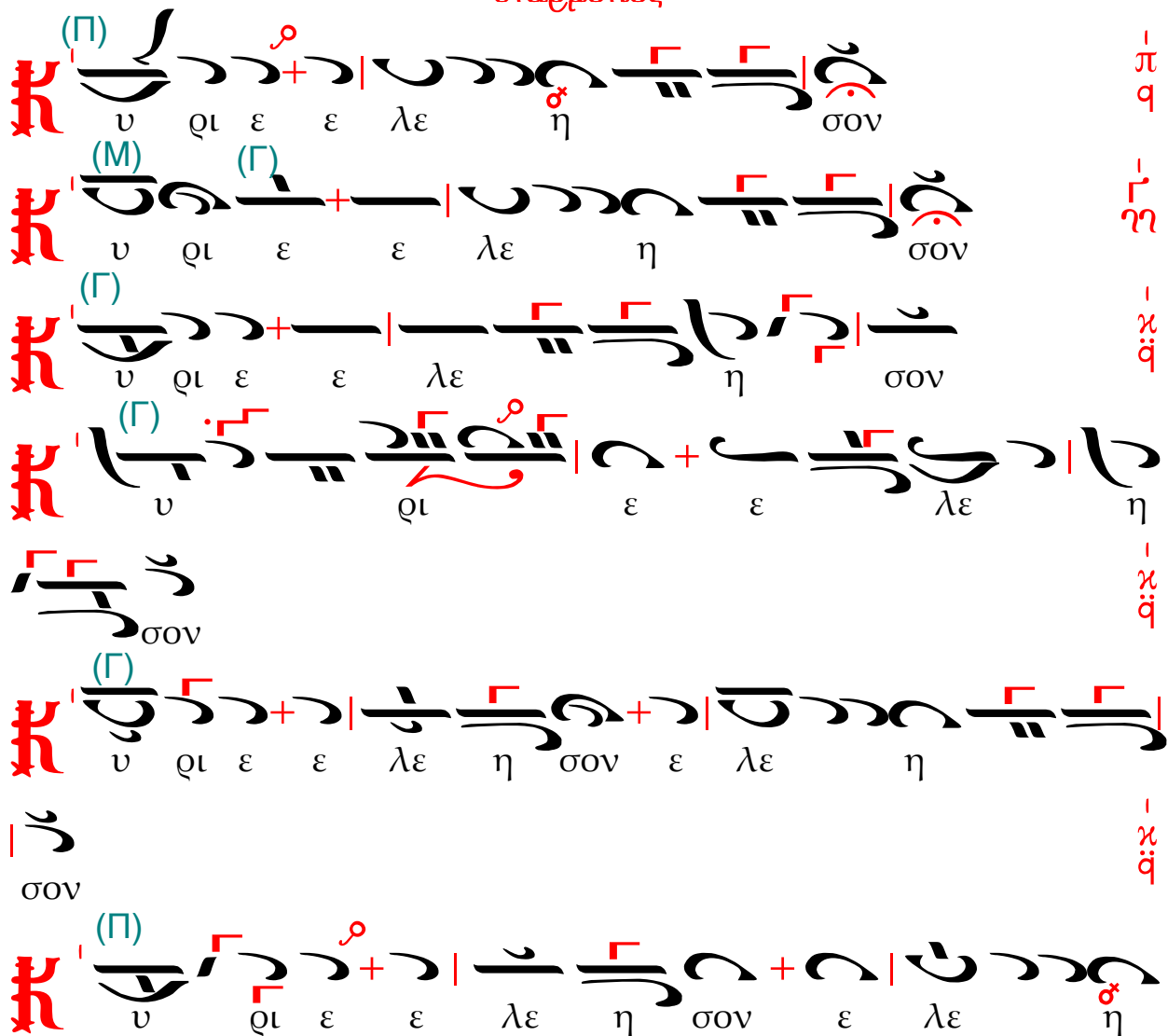
 α ρα σχου Κυ

Κύριε Ἐλέησον Πανηγυρικά Γεωργίου Τσατσαρώνη

Ἦχος λ᾽ ᾠ Πα

Ἐναρμόνιος

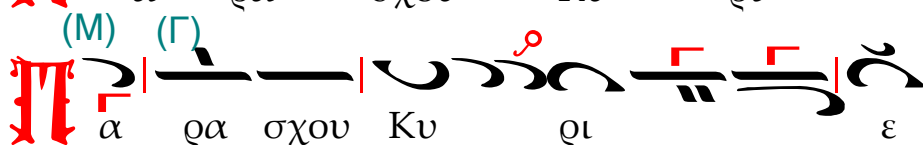
π
9

Ὁ Ἀναγνώστης:

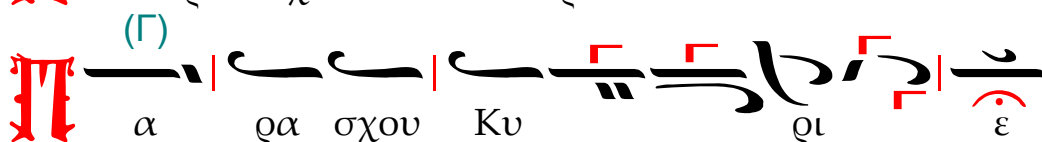
Καταξιώσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισον με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρόπει αἶνος, σοὶ πρόπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρόπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

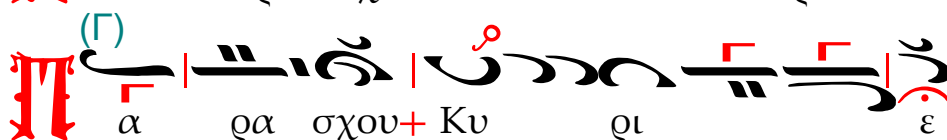
π
9

π
9

π
9

π
9

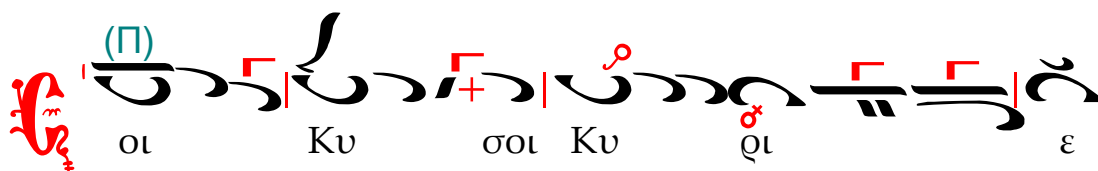
π
9

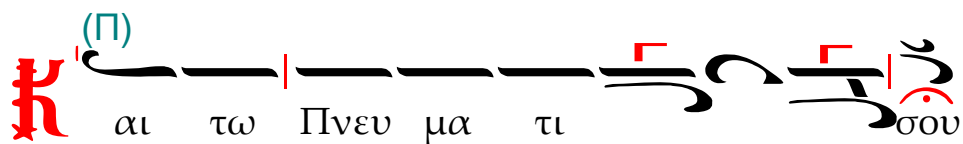
π
9

π
9

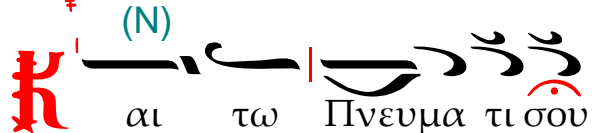
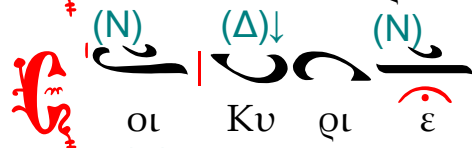
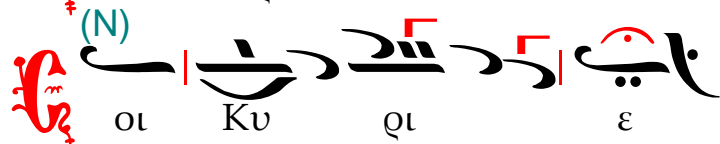
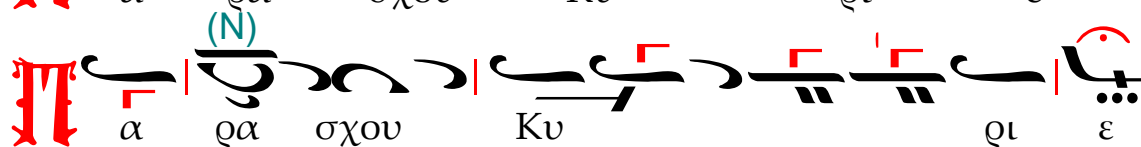
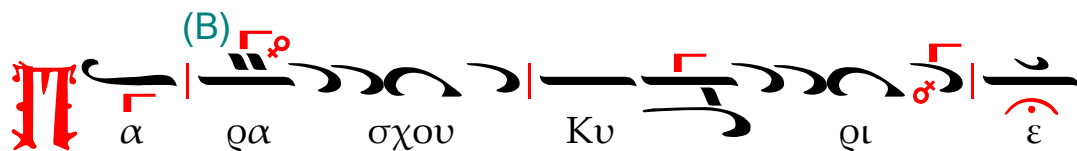
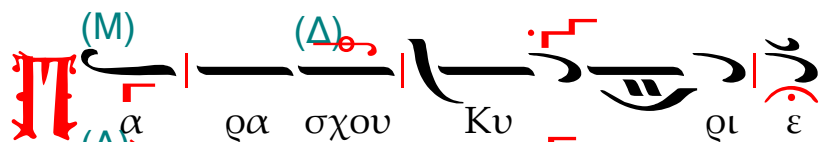
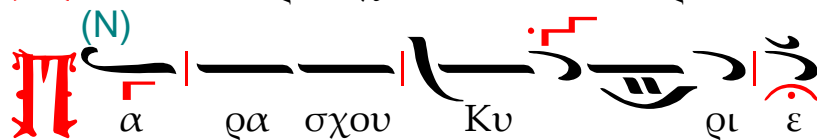
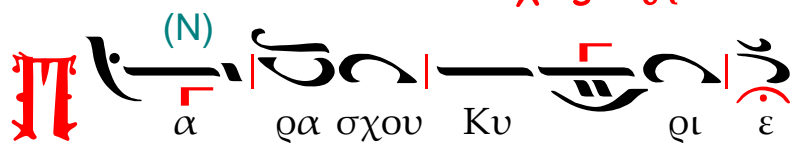

π
9

Τὰ Παράσχου Κύριε κατὰ μίμνησιν τῶν «Κύριε Ἐλέησον»
Γερασίμου Κανελλίδου.

Ἦχος λδ Νη

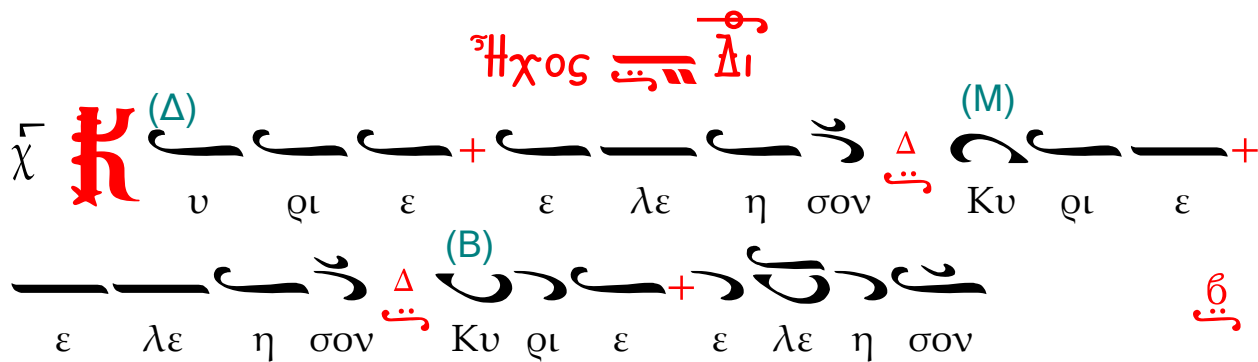

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

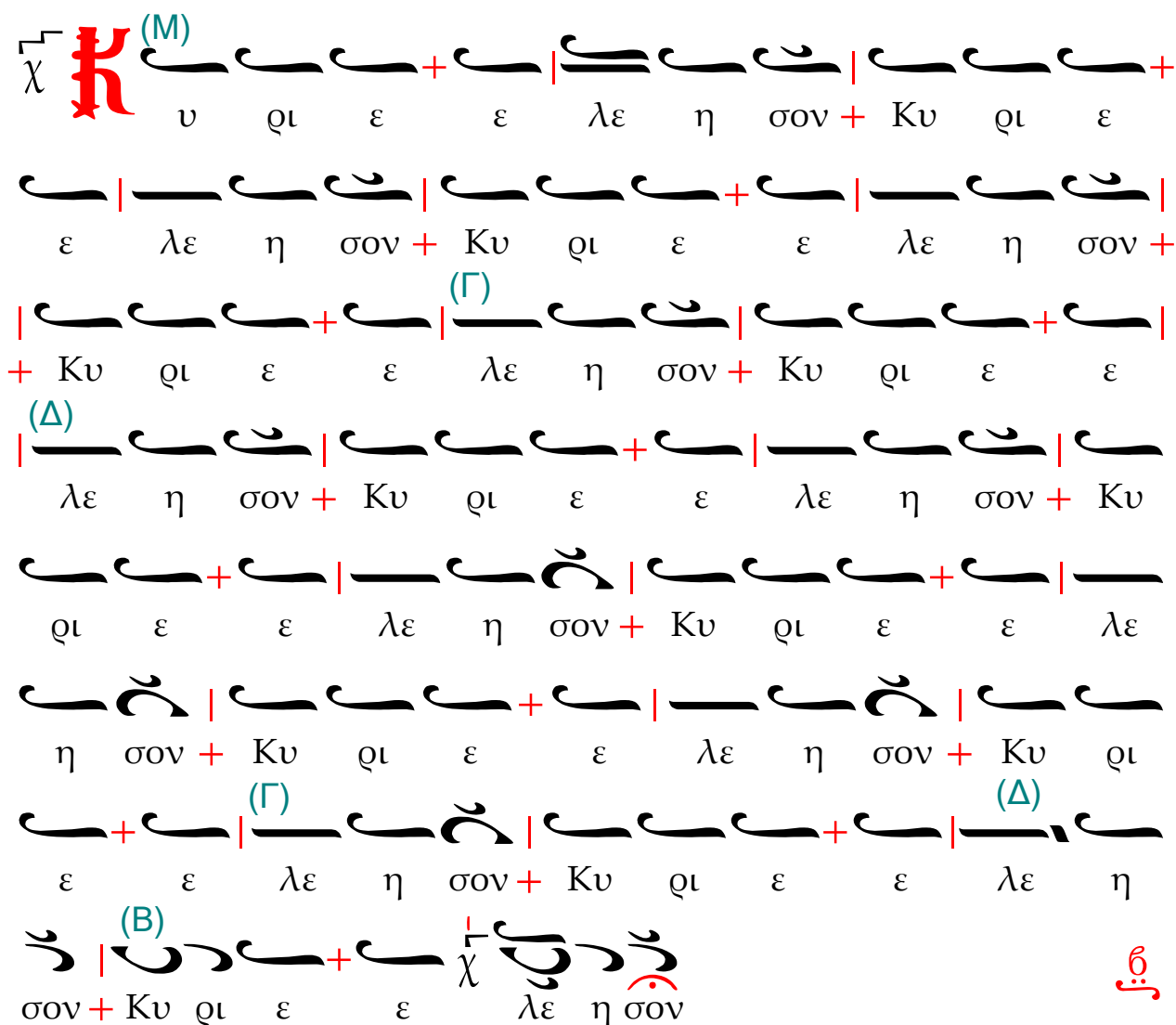
Ἦχος λ̣α̣ Πα̣

(Πέτρου Λαμπαδαρίου)

α̣ γ̣ου̣ Π̣ε̣ρ̣ σω̣ ω̣ν̣ Β̣α̣ σ̣ι̣ λ̣ει̣ς̣ ε̣ πι̣
 γ̣νο̣ ν̣τε̣ς̣ σ̣α̣ φ̣ω̣ς̣ τον̣ ε̣ πι̣ γ̣η̣ η̣ς̣ τε̣
 χ̣θε̣ ν̣τα̣ Β̣α̣ σ̣ι̣ λε̣ α̣ ου̣ ρ̣α̣
 ν̣ι̣ ο̣ν̣ υ̣ πο̣ λα̣ μπ̣ρου̣ α̣ στε̣
 ρ̣ος̣ ε̣λ̣ κο̣ με̣ νο̣ι̣ ε̣ φ̣θα̣ σ̣αν̣
 εν̣ Β̣η̣ θ̣λε̣ ε̣μ̣ δ̣ω̣ ρ̣α̣ προ̣ σ̣φε̣
 ρ̣ο̣ ν̣τε̣ς̣ ε̣ ε̣γ̣ κ̣ρι̣ τα̣ χρ̣ου̣ σ̣ον̣ και̣ λι̣
 βα̣ νο̣ ο̣ν̣ και̣ σ̣μυ̣ υ̣ρ̣ ν̣αν̣ και̣ πε̣ σο̣ ν̣τε̣ς̣
 προ̣ σε̣ κυ̣ ν̣η̣ σ̣αν̣ ει̣ δ̣ον̣
 γ̣αρ̣ εν̣ τ̣ω̣ Σ̣πη̣ λ̣αι̣ ω̣ β̣ρε̣ φο̣ς̣
 κ̣ει̣ με̣ νο̣ ο̣ν̣ τον̣ Α̣ χρ̣ο̣ νο̣
 ο̣ν̣

ΑΡΤΟΚΛΑΣΙΑ

Ὁ Διάκονος ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι... Τούτων ἀπαγγελομένων ἑκάτερος τῶν χορῶν, ψάλλει ἐκ τρίτου, τὸ “Κύριε Ἐλέησον” δωδεκάκις ἑκάστοτε, εὐλαβῶς καὶ πρᾶεῖα τῇ φωνῇ, ὡς ἡ τάξις, οὕτω:

Όταν ὁ διάκονος λέγει: "Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι..." οἱ χοροὶ ψάλλουσιν ἐπὶ τῆς βάσεως αὐτοῦ τὰ ἑξῆς:

Ὁ Δεξιὸς χορὸς χ $\text{K}^{(B)}$ $\text{υ ρ ι ε ε λε η σ ο ν}$ Δ

Ὁ Ἀριστερὸς χορὸς χ $\text{K}^{(\Gamma)}$ $\text{υ ρ ι ε ε λε η σ ο ν}$ Δ

Ὁ Δεξιὸς χορὸς χ $\text{K}^{(B)}$ $\text{υ ρ ι ε ε λε η σ ο ν}$ δ

Ἔτερον "Κύριε ἐλέησον" τὸ καλούμενον Ἀ γ ι ο ρ ε ί τ ι κ ο ν.

$\text{H} \chi \text{o} \varsigma \pi \alpha$
 $\text{K}^{(\Pi)}$ $\text{υ ρ ι ε ε λε η σ ο ν}$ $\text{K}^{(K)}$ Kυ ρ ι ε ε
 $\text{λε η σο ο ν} + \text{Kυ ρ ι ε ε}$
 λε η σ ο ν π
 q

Ἡ καὶ οὕτω:

$\text{K}^{(\Pi)}$ $\text{υ ρ ι ε ε λε η σ ο ν}$ $\text{K}^{(K)\downarrow}$ Kυ ρ ι ε
 $\text{ε λε η σο ο ν} + \text{Kυ ρ ι ε}$
 ε λε η σ ο ν π
 q

σαν οι δε εκ ζη του ντες τον Κυ ρι ον

(Γ)

 ουκ ε λαττω θη σο νται πα ντο ος α γα θου

Πουλι επτω χευσαν και επει να σαν π

οι δε εκ ζη του ντες τον Κυ ρι ον

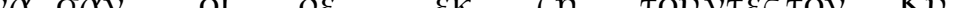

Τὸ δὲ τέλος τοῦ γ' οὕτω:

* Δ $\overline{\alpha}$ $\overline{\nu\tau\omicron\varsigma}$ α $\gamma\alpha$ $\overline{\chi}$ $\overline{\theta\upsilon}$ $\overline{\rho}$
πα ντος α γα χου

[illegible]

(K)

ον οὐκ ἐλάττωθη σονται παύτο ος ἀγα

Τὸ δὲ τέλος τοῦ γ' οὕτω:

^(Δ)
 πα ντο ος α γα $\frac{1}{\chi}$ ^(Κ)
 σου

Ka Vto Og a fa ooo

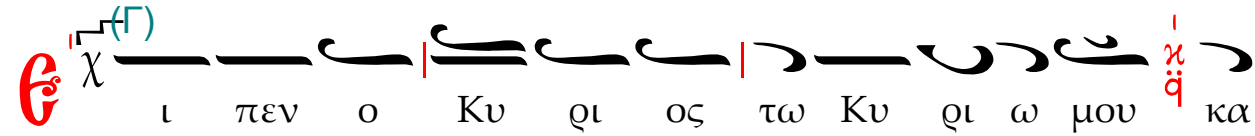
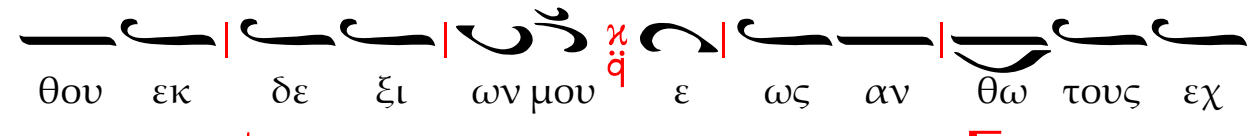

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΤΙΧΟΝ ΕΤΙΧΗΡЯ ІΔЮМЕЛЯ

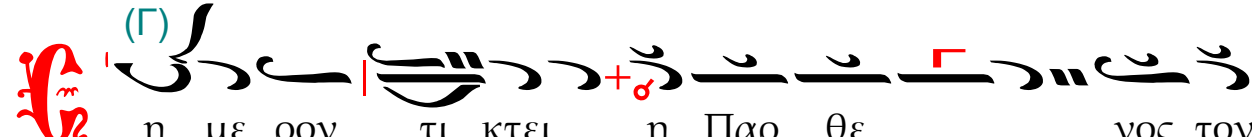

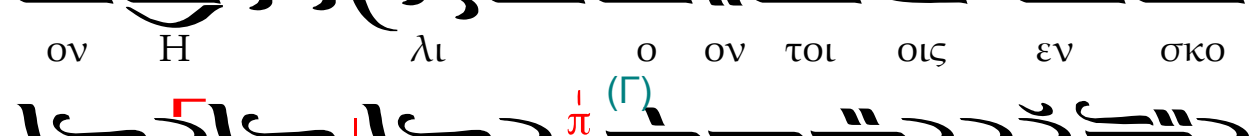
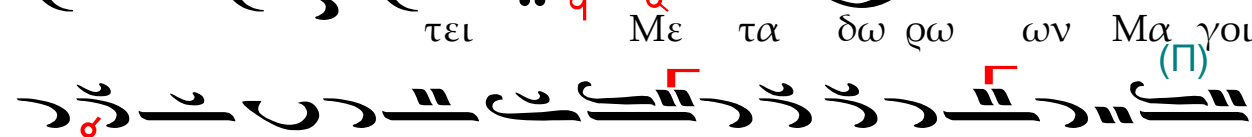
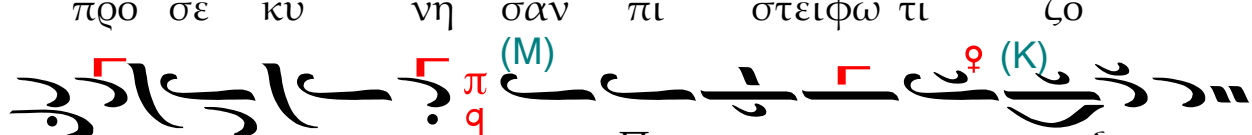
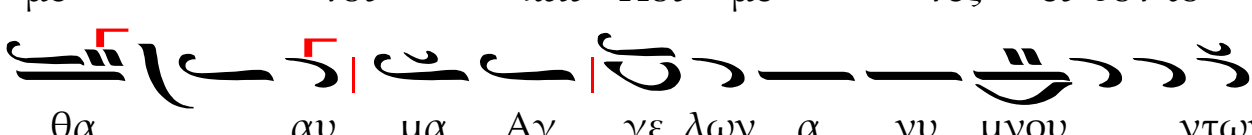
Μελοποιηθέντα ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Ἦχος Δι

Ἥ
 Δ **Μ** (M) ε γα και πα ρα δο ξον
 (M) αυ μα (Δ) τε τε (M) λε σται ση
 (B) με ρον Παρ θε νο ος τι κτει
 (B) και μη τρα ου φθει ρε ται (Δ) ο
 Λο γος σα αρ κου ται και του Πα τρο
 (M) ος ου κε χω ρι σται
 (Δ) Αγ γε λοι με τα Ποι με νων δο ξα
 ζου σι (Δ) και η μεις συν αυ τοι οις ε εκ
 βο ω μεν Δο ξα εν υ ψι στοι
 οις Θε ω και ε πι γη ης ει ρη
 (Δ) νη

Ἦχος ᾠδα

 ι πεν ο Κυ ρι ος τω Κυ ρι ω μου κα

 θου εκ δε ξι ων μου ε ως αν θω τους εκ

 θρους σου υ πο πο δι ον τω ων πο

 δω ων σου

 η με ρον τι κτει η Παρ θε νος τον

 Ποι η τη ην του πα ντο ος Ε

 δε εμ προ σφε ρει σπηλαι ο ον και α στη

 ηρ μη νυ ει Χρι στον το

 ον Η λι ο ον τοι οις εν σκο

 τει Με τα δω ρω ων Μα γοι

 προ σε κυ νη σαν πι στειφω τι ζο

 με νοι και Ποι με νες ει δον το
 θα αυ μα Αγ γε λων α νυ μνου ντων

και λε γο ντων Δο
 ξα εν υ ψι στοι οισ Θε ω
 κ γα στρος προ Ε ω σφο ρου ε γεν νη
 σα σε ω μο σε Κυ ρι ος και ου με τα
 με λη θη σε ται
 ου Κυ ρι ου Ι η σου γε εν νη
 θε ντος εν Βηθ λε εμ της Ι ου δαι
 ας εξ Α να το λων ε ελ θο ντες
 Μα γοιπροσε κυ νη σα αν Θε ο
 ον ε ενα αν θρω πη σα ντα και τους θη σαν
 ρου ους αυ τω ων προ θυ μως α
 νοι ξα ντε ες δω ρα τι μι α προ
 σε φε ρο ον δο κι

μον χρου σο ον ως Βα σι λει τω
 ων αι ω νων και λι βα νον ως
 Θε ω τω ων ο λων ως τρι η με ρω δε
 νε κρω σμυ υρ ναν τω Α θα να
 τω Πά ντα τα ε θνη δευ τε
 προ σκυ νη σω μεν τω τε χθε ντι σω
 σαι τας ψυ χα ας η μων

"Δόξα..."

ο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι
 ω και α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α τι

(Μελοποιηθέν υπό Ἀντωνίου Σιγάλα)

υ φρα αν θη τι Ι ε ρου σα λημ
 και πα νη γυ ρι σα τε πα ντες οι α γα πω
 ντε ες Σι ων Ση με ρον ο χρο νι ος

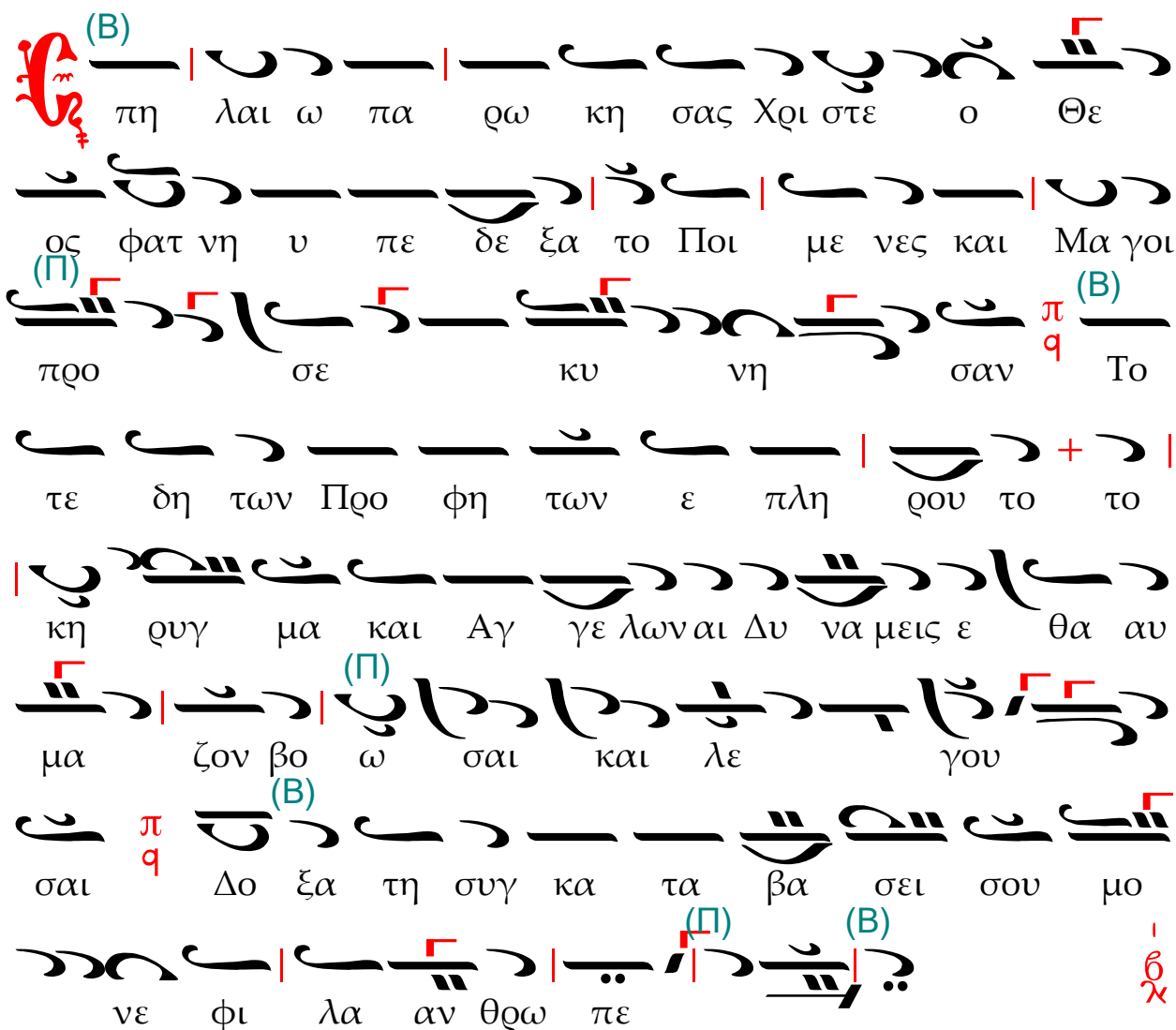
ε λυ θη δε σμος της κα τα δι
 κη ης του Α δαμ ο Πα ρα δει
 σος η μιν η νε ω χθη ο ο φις κα
 τη ηρ γη θη ην γαρ η
 πα τη σε πρω ην νυν ε θε α σα το του Δη μι
 ουρ γου γε νο με νη ην Μη τε
 ρα Ω βα θο ος πλου του και σο φι ας και
 γνω σε ω ως Θε ου η προ
 ξε νη σα σα τον θα νατον πα ση σα αρ κι της
 α μαρ τι ας το ορ γα νον σω τη ρι ας α
 παρ χη ε γε νε το τω κο σμω πα ντι δι
 α της Θε ο το κου
 βρε φος γαρ τι κτε ται εξ αυ της ο πα ντε
 λει ο ος Θε ος και δι

(B) α του το κου Παρ θε νι ανσφρα γι
ζει σει ρας α μαρ τη μα των λυ ω ων δι
(Π) α σπα αρ γα νων και
(B) δι α νη πι ο τη τος της Ευ ας θε
(Π) ρα πε ευ ει τας εν λυ παι αις ω
δι νας Χο ρευ ε τω τοι νυν πα σα
η κτι σις και σκι ιρ τα τω α
(B) να κα λεσαι γαρ α αυ την πα ρα γε γο
(Π) (N) (Π) (B) νε Χρι στος και σωσαι τας ψυ χας η μω
ων

"Kai vñn..."

π_q (B) (Π)
 α ι νυ ν και α ει και εις τους α ι ω νας των α ι
 ω νω ω ν α α α α μην π_q

(Μελοποικθέν ὑπὸ Ἀντωνίου Γιγάλα)

Ἱερεὺς: Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς

γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Μελοποικθέν ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοψάλτου τῆς του Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Ἥχος **Δ** **Λι**
(M) (Δ) (M) (B)

γεν νη σις σου Χρι στε ο Θε ος η μων

(M) (Δ) (M) (B)

α νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως

(Δ)

εν αυ τη γαρ οι τοις αστροις λα τρευ ο ντες

(B) (M)

υ πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ

(Δ) (M)

νειντον Η λι ον της δι και ο συ νης

(*) (Δ) (M) (Δ) (B)

και σε γι νω σκειν εξ υ ψους α να το λην Κυ

ρι ε δο ξα σοι.

Τὸ τέλος τοῦ Γ'

(M) (Δ) (Δ) (*)

και σε γι νω σκειν εξ υ

ψους α να το λη ην Κυ ρι ε δο ξα σοι

(Δ)

Ἐὰν χοροστατεῖ Ἀρχιερεὺς λεγομένης τῆς ἀπολύσεως,
τοῦ δὲ Ἀρχιερέως εὐλογοῦντος διὰ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τὸν
λαόν, ὁ Δεξιὸς χορὸς ψάλλει τὸ ἑξῆς:

ἡ χροιά τοῦ ἁλίου

ἡχος Δι
 ον Δε σποτην και Αρ χι ε ρε α η
 μων Κυ ρι ε φυ λα τε εις πολ
 λα ε τη Δε σπο τα εις πολ λα
 ε τη Δε σπο τα εις πολ λα ε
 τη Δε σπο τα

Ἡ φήμη τοῦ Ἱερουργοῦντος Ἱερέως.

ἡχος ἡλίου

Καὶ ἀπόλυσις.

Νικόλαος Ίω. Βαρβαρῆγος
Οἷα Θήρας Δεκέμβριος 2011

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἱερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν , καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἱερεὺς: Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Τροπάρια

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν

φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα...

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμιῶν, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν ... **Θεοτοκίον**

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορῆγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἱερεὺς: Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον (γ')

Ἱερεὺς: Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν,, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἱερεὺς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἱερεὺς: Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (**ἐκ γ'**).

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν

αἶνεσίν σου (δὶς).

Ύαλμός 3

Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἰ δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνῶσα, ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου. Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα Κύριε σῶσόν με ὁ Θεός μου ὅτι σὺ ἐπαταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου

Καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνῶσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ύαλμός 37

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης, με μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με. ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου.

οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσεί φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ Κύριε ὁ Θεός μου

ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.

ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ, πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ, πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου

Ψαλμός 62

Ὁ Θεός ὁ Θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

οὕτως εὐλογήσω σὲ ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῶ τὰς χεῖράς μου.

ὥς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχὴ μου καὶ χεὶλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ,

ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνῶν ἐν αὐτῷ ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν

ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ύαλμός 87

Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡς ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

ὥσεί τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.

ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς
σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ.

ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα
ἐαυτοῖς· παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην, οἱ ὀφθαλμοί μου
ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας·

ἐκέκραξα πρὸς σέ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σέ τὰς
χεῖράς μου.

μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι καὶ
ἐξομολογήσονται σοι;

μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν
τῇ ἀπωλείᾳ;

μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη
σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη;

κἀγὼ πρὸς σέ Κύριε ἐκέκραξα καὶ τὸ πρωῒ ἢ προσευχή μου
προφθάσει σε.

ἵνα τί Κύριε ἀπωθεῖς τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου
ἀπ' ἐμοῦ;

πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ
ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ
ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ
ἐναντίον σου.

εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν
δέησίν μου.

Ψαλμός 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα
τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς
νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὥκτειρεσε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ψαλμός 142

Κύριε εισάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου εισάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου· ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. ταχὺ εισάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα· γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον.

δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν

εισάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου (2)

τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἱερεὺς: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς μεθ' ἐκάστην δέσιν: Κύριε, ἐλέησον (χύμα).

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Χορὸς: Σοὶ Κύριε.

Ἱερεὺς: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χορὸς: Ἀμήν.

Ἦχος Δ'

ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
 τι Κυ ρι ου
 ξο μο λο γει σθε τω κυ ρι
 ω ο τι α γα θος ο τι εις τον αι ω
 να το ε λε ος αυ του
 ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ
 λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ου

Χ

ᾠδὴ 6'

α ντα τα ε θνη ε κυ κλω σαν

με και τω ο νο μα τι Κυ ρι ου η μυ

να μην αυ τους

Χ

ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ

λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ου

Χ

ᾠδὴ 7'

α ρα Κυ ρι ου ε γε νε τω

αυ τη και ε στι θαυ μα στη εν ο φθαλ μοις η

μων

Χ

ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ

λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ου

Καί εὐθύς τό Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

χ ^(M) ^(Δ) ^(M) ^(B)
 γεν νη σις σου Χρι στε ο Θε ος η μων
 α νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως
 εν αυ τη γαρ οι τοις αστροις λα τρεν ο ντες
 υ πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ
 νειν τον Η λι ον της δι και ο συ νης
 και σε γι νω σκειν εξ υ ψους α να το λην Κυ
 ρι ε δο ξα σοι.
 Τό τέλος τοῦ Γ' ^(M) ^(Δ)
 και σε γι νω σκειν εξ υ
 ψους α να το λη ην Κυ ρι ε δο ξα σοι
^(Δ)

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

χ ^(Δ) ^(Π) ^(Δ) ^(Π)
 ευ τε ι δω με εν πι στοι που ε γεν νη θη

ο Χρι στος α κο λου θη σω με εν λοι πον εν
θα ο δευ ει ο α στηρ με τα των Μαγων Α να
το ληστων Βα σι λε ων Αγ γε λοι υ
μνου σιν α κα τα παυ στως ε κει Ποι με νες α
γραυ λου σιν ω δην ε πα ξι ον Δο ξα εν
υ ψιστοις λε γο ντες τω ση με ρον
εν Σπη λαι ω τε χθε ντι εκ της Παρ θε
νου και Θε ο το κου εν Βη θλε
εμ της Ι ου δαι ας

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ...

(Τὸ αὐτόν)

Μετὰ τὴν 6' Ὑτιχολογία

Χ ι θαν μα ζεις Μα ρι αμ + τι εκθαμ βει σαι
τω εν σοι Ο τι α χρο νο ον Υι ον χρο νω ε
γεν νη σα φη σι του τι κτο με νουτην συλ λη ψιν +

+ μη δι δα χθει σα Α νανδρος ει μι
 και πως τε ξω Υι ον α σπορον γο νην τις ε
 ω ρα κεν ο που Θε ος δε βου λε ται
 νι κα ται φυ σε ως τα ξι ις ως γε
 γρα πται Χρι στο ος ε τε χθη εκ της Παρ
 θε νου εν Βη θλε εμ της Ι ου
 δαι ας

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ...

(Τὸ αὐτόν)

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

 α χω ρη το ος πα ντι πως ε χω ρη θη
 εν γα στρι ο εν κολ ποις του Πα τρος+ πως εν αγ
 κα λαις της Μη τρος παντως ως οι δεν ως η θε λη
 σε και ως ην δο κη σεν α σαρκος γαρ ων
 ε σαρκω θη ε κων και γε γονεν ο Ων ο

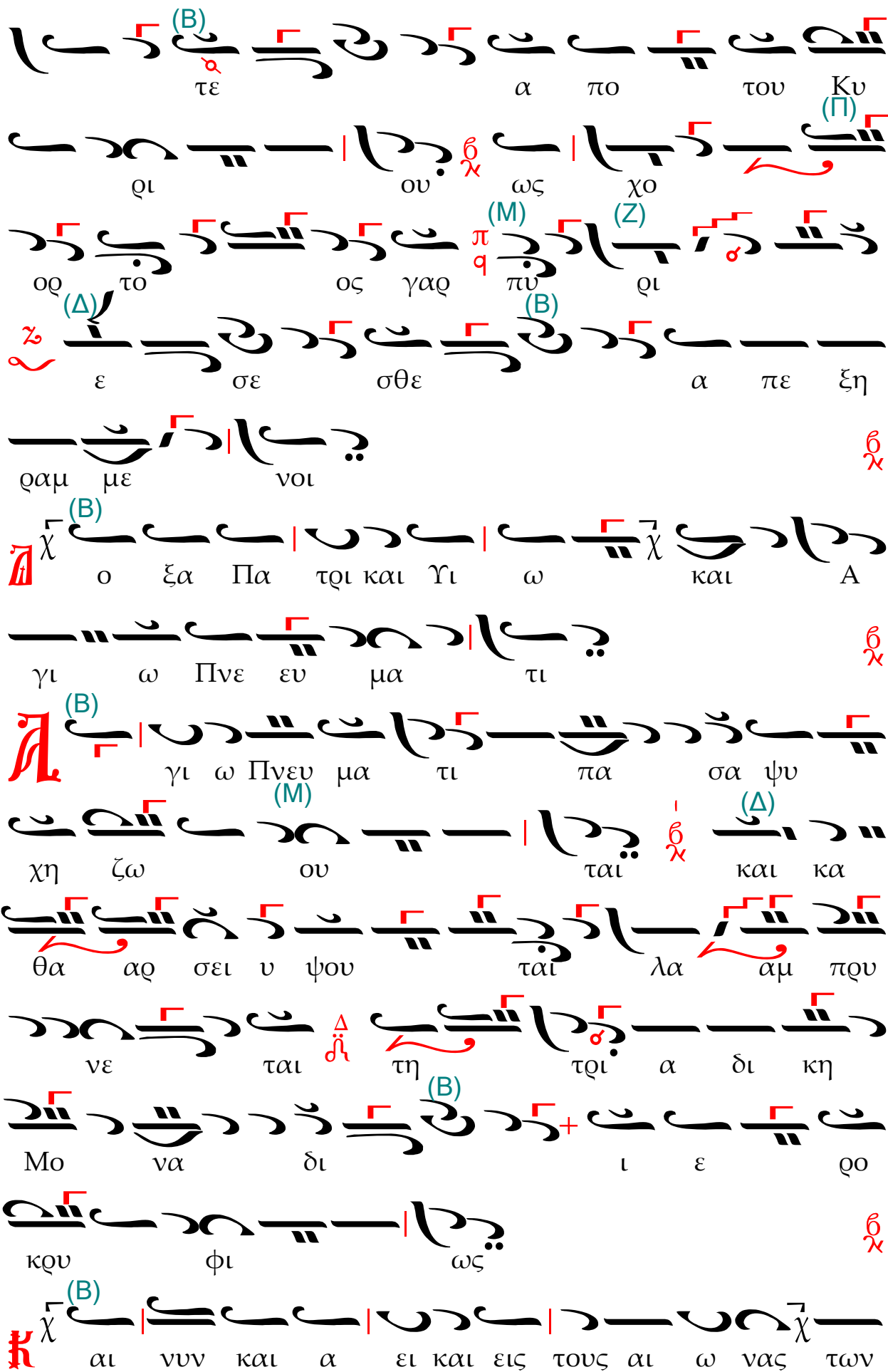
(Π) (Δ)
 ουκ η ην δι η μας και μη εκ στας της φυ σε
 (Π)
 ως με τε σχε του η με τε ρου
 (Δ)
 φυ ρα μα τος Δι πλου ους ε τε χθη Χρι στος
 τον α νω κο σμον θε λων α να πλη
 (Δ)
 ρω σαι

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ...

(Τὸ αὐτόν)

ΤΟ Α' ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ ΤΟΥ Δ' ΗΧΟΥ

Ἦχος Δ'
 (B)
 κ νε ο τη το ος μου πο ολ λα
 πο λε μει με πα θη
 (Δ) (B)
 αλλ α αυ τος α ντι λα βου και
 σω σον Σω τη ηρ μου (Δίς)
 (Δ)
 ι μι σου ντες Σι ω ων αι σχυ υν θη

(B)
 τε α πο του Κυ
 ρι ου ως χο
 ορ το ος γαρ πυ ρι
 ε σε σθε α πε ξη
 ραμ με νοι
 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α
 γι ω Πνε ευ μα τι
 γι ω Πνε ευ μα τι πα σα ψυ
 χη ζω ου ται και κα
 θα αρ σει υ ψου ται λα αμ πρου
 νε ται τη τρι α δι κη
 Μο να δι ι ε ρο
 κυ φι ως
 αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μη ην
 (M) (Δ) (B) (Π)
 γι ω Πνευ μα τι α να βλυ
 ζει τα τη ης χα ρι το
 ος ρει θρα αρ δε
 ευ ο ντα α πα σαν
 τη ην κτι σι ιν προς ζω ο
 γο νι αν

Τὰ αὐτὰ συντομώτερα

Ἦχος Δι

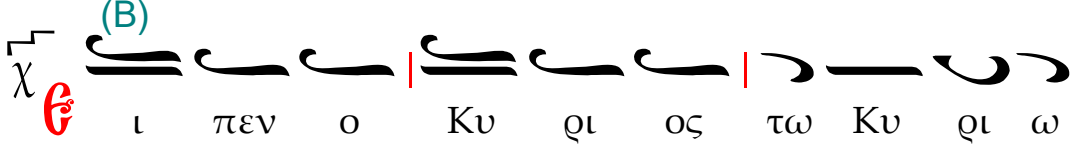
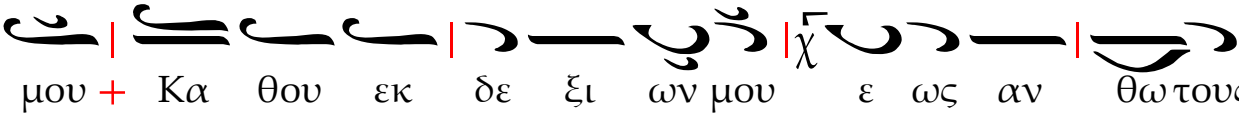

κ νε ο τη το ος μου πολ λα πο λε μει
 με πα θη αλλ αυ τος α ντι λα
 βου και σω σον Σω τη ηρ μου
 ι μι σου ντες Σι ων αι σχυ νθη τε α πο
 του Κυ ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε
 σθε α πε ξη ραμ με νοι

(B)
Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
 τι Α γι ω Πνε ευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
 ου ται και κα θα αρ σει υ ψου ται λα αμ που
 νε ται τη τρι α δι κη Μο να δι ι
 ε ρο κυ φι ως

(B)
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των
 αι ω νων Α μην Α γι ω Πνε ευ μα τι α να
 βλυ ζει τα της χα ρι τος ρει θρα αρ
 δευ ο ντα α πα σαν την κτι σιν προς ζω ο
 γο νι αν

Προκείμενον

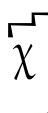

(M) (B)
Ε κ γα στρο ος προ Ε ω σφοδρου ε γεν νη σα
 σε ω μο σε Κυ ρι ος και ου με τα με λη θη σε
 ται

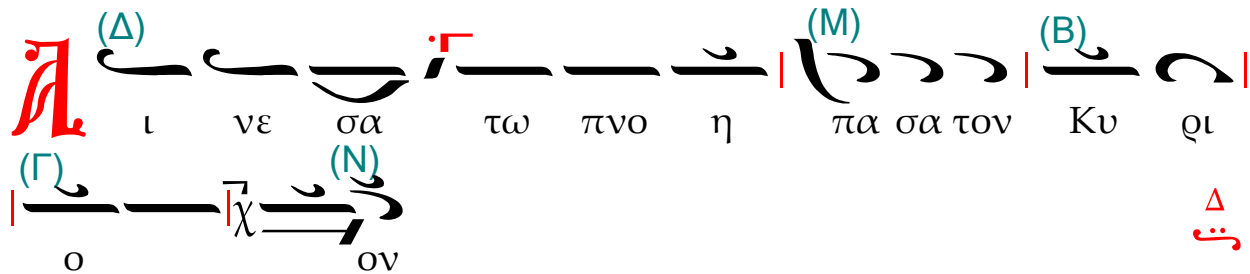
Ἦχος: ^(B)
 ι πέν ο Κυ ρι ος τω Κυ ρι ω
 μου + Κα θου εκ δε ξι ων μου ^(B) ε ως αν θωτους
 εχ θρουνουςσου υ πο πο δι ον των πο δω ων
 σου

^(B) κ γα στροςπρο Ε ω σφορου ε γεν νη σα
 σε ^(Δ) ω μο σε Κυ ρι ος και ου με τα με λη θη
 σε ^(Π) ^(B)
 ται

Τό, Πᾶσα πνοή

Ἦχος Δι

^(M) α ^(Δ) σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι
 ον
 Ἦχος: ^(M) ^(Δ) ι νει τε τον Θε ον εν τοις Α
 γι οις αυ του αι νει τε αυ τον εν στε
 ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ του

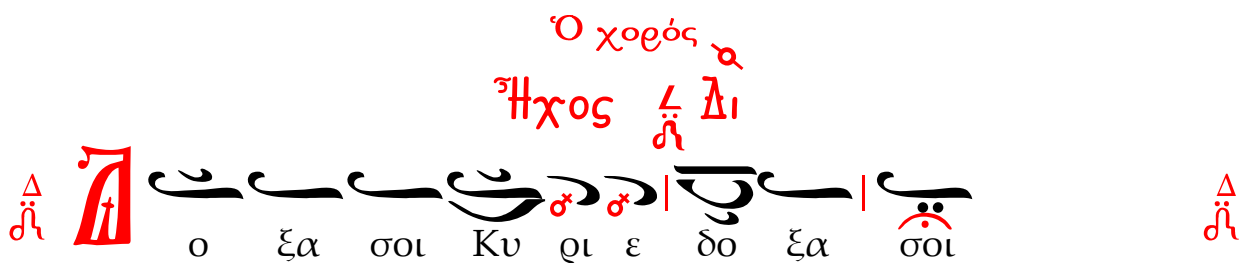

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

α' 18 - 25

Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν· μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς εὗρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος ἁγίου. 19 Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. 20 ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαυΐδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκά σου, τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ πνεύματός ἐστιν ἁγίου· 21 τέξεται δὲ υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν, αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. 22 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· 23 Ἴδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἑμμανουήλ, ὃ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. 24 Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, 25 καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Ἔτι τὸν Ν' Ψαλμὸν

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας

μου καθάρισόν με.

ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.

σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου.

ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι.

ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα, τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος ἀδ

Χ
Δ
Α
(M) ο ξα Πα (B) τρι και Υι (M) ω και Α
(B) γι (M) ω Πνε (Δ) ευ μα τι

(M) α συ (Δ) μπα ντα (M) ση με ρον χα
(B) ρα (M) ας πλη ρου (Δ) νται Χρι (Δ) στου τε χθε ντο

ος εκ τη ης Παρ θε νου

(M) αι νυν και α (Δ) ει και εις τους αι ω νας
(B) των αι (M) ω νων Α μην

(Τὸ αὐτόν)

Ἦχος λ π α

π
Π
λε η μων Ε λε η σον με ο

Θε ος κα τα το με γα ε λε ος σου και κα

τα το πλη θος των οι κτιρ μων σου Χ ε ξα

λειπον το α νο μη μα μου

(Ἀντωνίου Γιγάλα)

(Δ) ο ξα εν υ ψι στοι οισ θε ω
 (Π) και ε πι γη ης ει ρη
 (Κ) νη Ση με ρον δε χε ται η Βη θλε εμ τον
 (Δ) κα θη με νον δι α πα ντο ος συ υν Πα
 (Κ) τρι Ση με ρον Αγ γε λοι το βρε φος το
 (Δ) τε χθεν θε ο προε πως δο ξο λο γου
 (Κ) σι Δο ξα εν υ πιστοις θε ω και ε πι γη
 (Δ) ης ει ρη νη εν αν θρωποις ε ευ
 (Μ) δο κι α
 ἱερεύς: Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Μετά ὁ χορός τό Κύριε ἐλέησον (ιβ')

ἤχος Δι

(Δ) υ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε
 (Μ) λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον
 (Β) το τέλος: Κυ ρι ε ε λε η σο ον
 (Γ) (Β)

Ἱερεὺς: Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς...

Χορὸς: Ἀμήν.

Καὶ οἱ Κανόνες.

Ὁ Παρὼν τοῦ κυρίου Κοσμᾶ, φέρων ἀκροστιχίδα τίνδε.

Χριστὸς βροτωθεὶς ἦν ὅπερ Θεὸς μέν.

Ψδὴ α' Ἦχος α'

Ὁ Εἰρμὸς

«Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε, Ἄισατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται».

Πεύσαντα ἐκ παραβάσεως, Θεοῦ τὸν κατ' εἰκόνα γενόμενον, ὅλον τῆς φθορᾶς ὑπάρξαντα, κρείττονος ἐπταικότα θείας ζωῆς, αὐθις ἀναπλάττει, ὁ σοφὸς Δημιουργός, ὅτι δεδόξασται.

Ἰδὼν ὁ Κτίστης ὀλλύμενον, τὸν ἄνθρωπον χερσίν, ὃν ἐποίησε, κλίνας οὐρανούς κατέρχεται, τοῦτον δὲ ἐκ Παρθένου θείας Ἀγνῆς, ὅλον οὐσιοῦται, ἀληθεῖα σαρκωθείς, ὅτι δεδόξασται.

Σοφία λόγος καὶ δύναμις, Υἱὸς ὢν τοῦ Πατρὸς, καὶ ἀπαύγασμα, Χριστὸς ὁ Θεός, δυνάμεις λαθών, ὅσας ὑπερκοσμίους, ὅσας ἐν γῇ, καὶ ἐνανθρωπήσας, ἀνεκτήσατο ἡμᾶς, ὅτι δεδόξασται.

Ἔτερος Κανὼν Ἰαμβικός, Ἰωάννου Μοναχοῦ, φέρων ἀκροστιχίδα τίνδε διὰ στίχων Ἡρωελεγίων

Εὐεπίης μελέεσσιν ἐφύμνια ταῦτα λιγαίνει

Υἱὰ Θεοῦ μερόπων ἔνεκα τικτόμενον

Ἐν χθονί, καὶ λύοντα πολύστονα πῆματα κόσμου.

Ἀλλ' Ἄνα ῥητῆρας ῥύεο τῶνδε πόνων.

Ψδὴ α' Ἦχος ὁ αὐτὸς

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἔσωσε λαόν, θαυματουργῶν Δεσπότης,
Υγρὸν θαλάσσης κῦμα χερσώσας πάλαι·
Ἐκὼν δὲ τεχθεὶς ἐκ Κόρης, τρίβον βατήν,

Πόλου τίθησιν ἡμῖν· ὄν κατ οὐσίαν,
Ἰσὸν τε Πατρί, καὶ βροτοῖς δοξάζομεν».

Ἦνεγκε γαστήρ ἡγιασμένη Λόγον,
Σαφῶς ἀφλέκτω ζωγραφουμένη βάτῳ,
Μιγέντα μορφῇ, τῇ βροτησίᾳ Θεόν,
Εὐας τάλαιναν, νηδὺν ἀρᾶς τῆς πάλαι,
Λύοντα πικρᾶς, ὄν βροτοὶ δοξάζομεν.

Ἐδειξεν ἀστήρ τὸν πρὸ ἡλίου Λόγον,
Ἐλθόντα παῦσαι τὴν ἀμαρτίαν Μάγοις,
Σαφῶς πενιχρὸν εἰς σπέος τὸν συμπαθῇ,
Σὲ σπαργάνοις ἐλικτόν· ὄν γεγηθότες,
Ἰδὸν τὸν αὐτόν, καὶ βροτὸν καὶ Κύριον.

Ψδὴ γ'
Ὁ Εἰρμὸς

«Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ'
ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ
βοήσωμεν· ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ Κύριε».

Ὁ τῆς ἐπιπνοίας, μετασχὼν τῆς ἀμείνω Ἀδὰμ χοϊκός, καὶ πρὸς
φθορὰν κατολισθήσας, γυναικεῖα ἀπάτη, Χριστὸν γυναικὸς βοᾷ
ἐξορῶν, ὁ δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ γεγονώς, ἅγιος εἶ Κύριε.

Σύμμορφος πηλίνης, εὐτελοῦς διαρτίας Χριστὲ γεγονώς, καὶ μετοχῇ
σαρκὸς τῆς χείρῳ, μεταδοὺς θείας φύτλης, βροτὸς πεφυκώς, καὶ
μείνας Θεός, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἄγιος εἶ Κύριε.

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, Ἡγεμόνων Ἰούδα βασιλεία· τὸν Ἰσραὴλ γὰρ ὁ
ποιμαίνων, Χερουβὶμ ὁ ἐπ' ὤμων, ἐκ σοῦ προελθὼν Χριστὸς
ἐμφανῶς, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, πάντων ἐβασίλευσεν.

Ἰαμβικός
Ὁ Εἰρμὸς

«Νεῦσον πρὸς ὕμνους οἰκετῶν Εὐεργέτα,
Ἐχθροῦ ταπεινῶν τὴν ἐπηρμένην ὀφρύν,
Φέρων τε Παντεπόπτα τῆς ἀμαρτίας,

Ὑπερθεν ἀκλόνητον, ἐστηριγμένους,
Μάκαρ, μελωδούς τῇ βάσει τῆς πίστεως».

Νύμφης πανάγνου τὸν πανόλβιον τόκον
Ἰδεῖν ὑπὲρ νοῦν ἡξιωμένος χορός,
Ἄγραυλος ἐκλονεῖτο, τῷ ξένῳ τρόπῳ.
Τάξιν μελωδοῦσάν τε τῶν Ἀσωμάτων,
Ἄνακτα Χριστόν, ἀσπόρως σαρκούμενον.

Ὑψους ἀνάσσω· οὐρανῶν εὐσπλαγχνία,
Τελεῖ καθ' ἡμᾶς ἐξ ἀνυμφεύτου Κόρης,
Ἄυλος ὦν τὸ πρόσθεν· ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων
Λόγος παχυνθεὶς σαρκί, τὸν πεπτωκότα,
Ἴνα πρὸς αὐτὸν ἐλκύσῃ πρωτόκτιστον.

Ἡ Ὑπακοὴ Ἦχος πλ. δ'

Τὴν ἀπαρχὴν τῶν Ἐθνῶν, ὁ οὐρανὸς σοι προσεκόμισε, τῷ κειμένῳ
νηπίῳ ἐν φάτνῃ, δι' ἀστέρος τοὺς Μάγους καλέσας· οὓς καὶ
κατέπληττεν, οὐ σκῆπτρα καὶ θρόνοι, ἀλλ' ἐσχάτη πτωχεία· τί γάρ
εὐτελέστερον σπηλαίου; τί δὲ ταπεινότερον σπαργάνων; ἐν οἷς
διέλαμψεν ὁ τῆς Θεότητός σου πλοῦτος. Κύριε δόξα σοι.

Ἰστέον ὅτι ὅτε λέγομεν ὑπακοὴν, Κάθισμα οὐ λέγομεν ὡς ἐν τισὶ
Τυπικοῖς εὔρομεν.

Κάθισμα

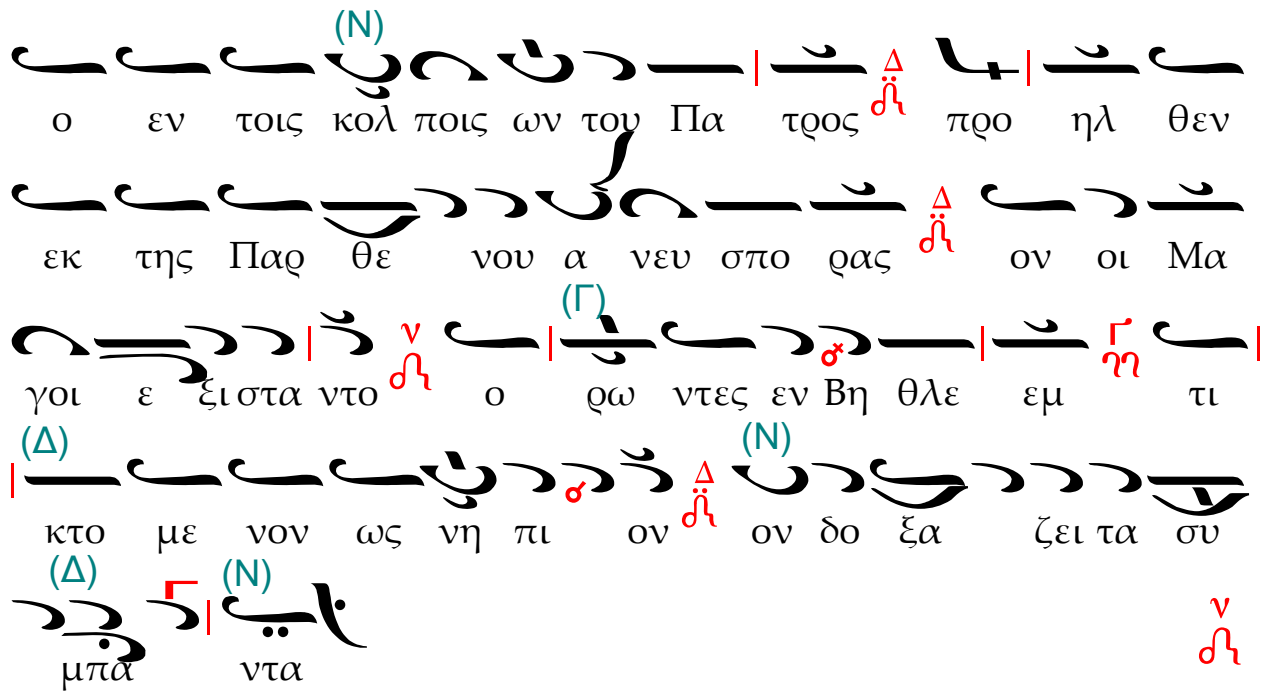
Ἦχος λδ' Ν#

Γαλιθαῖνος γηγενὴς οὐρανὸς παρθενοῦ
ἐφραίνεσθω ὅτι ἐτεχθῆεν
ἐν γῆ οὐρανὸς ἡμῶν
ἐν τῇ γῇ οὐρανὸς ἡμῶν

Γαλιθαῖνος γηγενὴς οὐρανὸς παρθενοῦ
ἐφραίνεσθω ὅτι ἐτεχθῆεν
ἐν γῇ οὐρανὸς ἡμῶν
ἐν τῇ γῇ οὐρανὸς ἡμῶν

Γαλιθαῖνος γηγενὴς οὐρανὸς παρθενοῦ
ἐφραίνεσθω ὅτι ἐτεχθῆεν
ἐν γῇ οὐρανὸς ἡμῶν
ἐν τῇ γῇ οὐρανὸς ἡμῶν

Γαλιθαῖνος γηγενὴς οὐρανὸς παρθενοῦ
ἐφραίνεσθω ὅτι ἐτεχθῆεν
ἐν γῇ οὐρανὸς ἡμῶν
ἐν τῇ γῇ οὐρανὸς ἡμῶν

Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτόν

Ψδὴ δ'
 Ὁ Εἰρμός

«Ράβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας· ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς κατασκίου δασέος ἦλθες σαρκωθείς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄυλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Ὅν πάλαι προεῖπεν Ἰακώβ, ἐθνῶν ἀπεκδοχὴν Χριστέ, φυλῆς Ἰουδα ἐξανέτειλας, καὶ δύναμιν Δαμασκοῦ, Σαμαρείας σκῦλά τε, ἦλθες προνομεύσων πλάνην τρέπων, εἰς πίστιν θεοτερπῇ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ Μάντεως πάλαι Βαλαάμ, τῶν λόγων μυητὰς σοφούς, ἀστεροσκόπους χαρᾶς ἐπλησας, ἀστήρ ἐκ τοῦ Ἰακώβ, ἀνατείλας Δέσποτα, Ἐθνῶν ἀπαρχὴν εἰσαγομένους· ἐδέξω δὲ προφανῶς, δῶρά σοι δεκτὰ προσκομίζοντας.

Ὡς πόκω γαστρὶ Παρθενικῇ, κατέβης ὑετὸς Χριστέ, καὶ ὡς σταγόνες ἐν γῇ στάζουσαι. Αἰθίοπες καὶ θαρσεῖς, καὶ Ἀράβων νῆσοί τε, Σαβᾶ Μήδων, πάσης γῆς κρατοῦντες, προσέπεσόν σοι Σωτήρ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰαμβικός
 Ὁ Εἰρμός

«Γένους βροτείου τὴν ἀνάπλασιν πάλαι,
 Ἰδὼν Προφήτης Ἀββακούμ, προμηνύει,
 Ἰδεῖν ἀφράστως ἀξιώθεις τὸν τύπον.
 Νέον βρέφος γάρ, ἐξ ὄρους τῆς Παρθένου,
 Ἐξῆλθε λαῶν, εἰς ἀνάπλασιν Λόγος».

Ἴσος προῆλθες τοῖς βροτοῖς ἐκουσίως,
 Ὑψιστε, σάρκα προσλαβὼν ἐκ Παρθένου,
 Τὸν καθάραι τῆς δρακοντείας κάρας,
 Ἄγων ἅπαντας πρὸς σέλας ζωηφόρον,
 Θεὸς πεφυκῶς, ἐκ πυλῶν ἀνηλίων.

Ἔθνη τὰ πρόσθεν τῇ φθορᾷ βεβυσμένα.
 Ὀλεθρον ἄρδην δυσμενοῦς πεφευγότα,
 Ὑψοῦτε χεῖρας, σὺν κρότοις ἐφυμνίοις,
 Μόνον σέβοντα Χριστόν, ὡς εὐεργέτην,
 Ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς συμπαθῶς ἀφιγμένον.

Ρίζης φυεῖσα τοῦ Ἰεσσαὶ Παρθέne,
 Ὅρους παρῆλθες, τῶν βροτῶν τῆς οὐσίας,
 Πατρὸς τεκοῦσα τὸν πρὸ αἰώνων Λόγον.
 Ὡς ηὐδόκησεν αὐτός, ἐσφραγισμένην,
 Νηδὺν διελθεῖν τῇ κενώσει τῇ ξένη.

Ὡς ἔ
 Ὁ Εἰρμός

«Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης Βουλῆς σου τὸν
 Ἀγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας,
 πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες, ἐκ νυκτός ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε
 Φιλάνθρωπε».

Ἐν δούλοις τῷ Καίσαρος δόγματι, ἀπεγράφης πειθήσας, καὶ
 δούλους ἡμᾶς, ἐχθροῦ καὶ ἁμαρτίας, ἠλευθέρωσας Χριστέ, ὅλον τὸ
 καθ' ἡμᾶς δὲ πτωχεύσας, καὶ χοῖκόν ἐξ αὐτῆς ἐνώσεως, καὶ
 κοινωνίας ἐθεούργησας.

Ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ὡς πάλαι φησὶν, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἐκύησε,
 Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα, καὶ μένει Παρθένος· δι' ἧς καταλλαγέστες
 Θεῷ οἱ ἁμαρτωλοί, Θεοτόκον κυρίως οὔσαν, ἐν πίστει

ἀνυμνήσωμεν.

Ἰαμβικός
Ὁ Εἰρμός

«Ἐκ νυκτὸς ἔργων, ἐσκοτισμένης πλάνης
Ἰλασμὸν ἡμῖν Χριστὲ τοῖς ἐγρηγόρως,
Νῦν σοι τελοῦσιν ὕμνον, ὡς εὐεργέτη,
Ἐλθοις πορίζων εὐχερῇ τε τὴν τρίβον,
Καθ' ἣν ἀνατρέχοντες, εὖροιμεν κλέος».

Ἀπηνὲς ἔχθος, τὸ πρὸς αὐτὸν Δεσπότης,
Τεμῶν διαμπάξ, σαρκὸς ἐν παρουσίᾳ,
Ἵνα κρατοῦντος ὤλεσε ψυχοφθόρου,
Κόσμον συνάπτων, ταῖς αὖλοις οὐσίαις,
Τιθεὶς προσηνῇ, τὸν Τεκόντα τῇ κτίσει.

Ὁ λαὸς εἶδεν, ὁ πρὶν ἡμαυρωμένος,
Μεθ' ἡμέραν φῶς, τῆς ἄνω φρυκτωρίας·
Ἐθνη Θεῷ δέ, κλῆρον Υἱὸς προσφέρει,
Νέμων ἐκεῖσε τὴν ἀπόρρητον χάριν,
Οὗ πλεῖον ἐξήνθησεν ἡ ἁμαρτία.

Ψδὴ ς'
Ὁ Εἰρμός

«Σπλάγχχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρουον ἀπήμεσεν ἐνάλιος θῆρ οἶον ἐδέξατο·
τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβὼν διελήλυθε
φυλάξας ἀδιάφθορον· ἥς γὰρ οὐχ ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν
κατέσχευεν ἀπήμαντον».

Ἦλθε σαρκωθεὶς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, γαστρὸς ὄν Πατὴρ, πρὸ
Ἑωσφόρου γεννᾶ, τὰς ἡνίας δέ, ὁ κρατῶν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων,
ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακλίνεται, ῥάκει σπαργανοῦται, λύει δέ,
πολυπλόκους σειρὰς παραπτώσεων.

Νέον ἐξ Ἀδάμ, παιδίον φυράματος ἐτέχθη Υἱός, καὶ πιστοῖς δέδοται,
τοῦ δὲ μέλλοντος, οὗτός ἐστιν αἰῶνος, Πατὴρ καὶ Ἀρχων, καὶ
καλεῖται τῆς μεγάλης Βουλῆς Ἀγγελος· οὗτος ἰσχυρὸς Θεὸς ἐστι, καὶ
κρατῶν ἐξουσία τῆς κτίσεως.

Ἰαμβικός
Ὁ Εἰρμός

«Ναίων Ἰωνᾶς, ἐν μυχοῖς θαλαττίοις,
Ἐλθεῖν ἐδεῖτο, καὶ ζάλην ἀπαρκέσαι.
Νυγείς ἐγὼ δέ, τῷ τυραννοῦντος βέλει,
Χριστὲ προσαυδῶ, τὸν κακῶν ἀναιρέτην,
Θᾶπτον μολεῖν σε τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας».

Ὅς ἦν ἐν ἀρχῇ, πρὸς Θεὸν Θεὸς Λόγος,
Νυνὶ κρατύνει, μὴ σθένουσιν τὴν πάλαι,
Ἰδὼν φυλάξαι, τὴν καθ' ἡμᾶς οὐσίαν,
Καθεὶς ἑαυτὸν δευτέρᾳ κοινωνία
Αὖθις προφαίνων, τῶν παθῶν ἐλευθέραν.

Ἴκται δι' ἡμᾶς, Ἀβραὰμ ἐξ ὀσφύος,
Λυγρῶς πεσόντας, ἐν σκότει τῶν πταισμάτων,
Υἱοὺς ἐγείρει, τῶν κάτω νενευκότων,
Ὁ φῶς κατοικῶν, καὶ φάτνην παρ' ἀξίαν.
Νῦν εὐδοκήσας, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Κοντάκιον
Ἦχος γ' Αὐτόμελον
Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον,
τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξολογοῦσι.
Μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη,
Παῖδιον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Ὁ Οἶκος

Τὴν Ἐδὲμ Βηθλεὲμ ἤνοιξε, δεῦτε ἴδωμεν· τὴν τρυφὴν ἐν κρυφῇ
εὕρομεν, δεῦτε λάβωμεν, τὰ τοῦ Παραδείσου ἔνδον τοῦ Σπηλαίου.
Ἐκεῖ ἐφάνη ῥίζα ἀπότιστος, βλαστάνουσα ἄφεςιν· ἐκεῖ εὐρέθη
φρέαρ ἀνώρυκτον, οὗ πιεῖν Δαυῖδ πρὶν ἐπεθύμησεν· ἐκεῖ Παρθένος
τεκοῦσα βρέφος, τὴν δίψαν ἔπαυσεν εὐθύς, τὴν τοῦ Ἀδὰμ καὶ τοῦ
Δαυῖδ· διὰ τοῦτο πρὸς τοῦτο ἐπειχθῶμεν, οὗ ἐτέχθη, Παῖδιον νέον, ὁ
πρὸ αἰώνων Θεός.

Συναξιόν

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ᾠτίχοι

Θεὸς τὸ τεχθέν, ἡ δὲ Μήτηρ Παρθένος.
Τὶ μεῖζον ἄλλο καινὸν εἶδεν ἡ κτίσις;
Παρθενικὴ Μαρίη Θεὸν εἰκάδι γείνατο πέμπτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ προσκύνησις τῶν Μάγων.

ᾠτίχοι

Σὲ προσκυνοῦσα τάξις ἐθνικὴ, Λόγε,
Τὸ πρὸς σὲ δηλοῖ τῶν Ἐθνῶν μέλλον σέβας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν θεασαμένων Ποιμένων τὸν Κύριον.

ᾠτίχοι

Ποίμνην ἀφέντες τὴν ἑαυτῶν Ποιμένες,
Ἰδεῖν καλὸν σπεύδουσι Χριστὸν ποιμένα.

Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τοῦ Ἀρχιερέως εἰς τὸν Ναὸν οἱ χοροὶ ψάλλουσιν τὸ
ἐπόμενον, ὡς διεσώθη ἐκ παραδόσεως.

ᾠχος ᾠδῆς

ις πο ολ λα ε τη δε σπο τα

KATABACIAI TΩN ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ἀνδρέου Β. Τσιγκοπούλου

$${}^3\text{H} \chi_{05} \frac{4}{9} \pi a$$

Η πρώτη καταβασία ἀργῶς

Η πρώτη καταβάσια ἀργῶς
 ρι στος γε εν να ται δο
 ξα σα τε Χρι στος ε εξ ου ρα
 νω ων α πα αν τη σα
 τε Χρι στο ος ε πι γη ης υ
 ψω θη τε Α σα
 τε τω Κυ ρι ω πα σα
 η γη και ε εν ε ευ φρο
 συ νη α νυ μνη σα
 τε λα οι ο τι δε δο
 ξα σται

Ψδὴ α'

Ὁ Δεξιὸς

^Γ
^χ
^π
^q

^(Π)
^Γ

^π
^q

^(Δ)

^(Π)

^Δ
^{δὴ}

^(Δ)

^(Π)

^π
^q

ρι στοςγεν νά ται δο ξα σα τε Χρι στος εξ ου
 ρα νων α πα ντη σα τε Χρι στο ος ε πι γης υ
 ψω θη τε Α σα τε τω Κυ ρι ω πα σα η
 γη και εν ευ φρο συ νη α νυ
 μνη σα τε λα οι ο τι δε δο ξα σται

Ὁ Ἀριστερός

^(Π)

^Δ
^{δὴ}

^π
^q

^(Δ)

^(Π)

^(Ζ)

^(Π)

^π
^q

σω σε λα ο νθαν μα τουρ γων Δε σπο
 της Υ γρον θα λα ασ σης κυ μα χερ
 σω σας πα λαι Ε κων δε τεχ θεις εκ Κο
 ρης τρι βον βα την Πο λου τι θη σιν η μιν ον
 κατ ου σι αν Ι σον τε Πατρι και βρο τοις δο
 ξα ζο μεν

Ὁ Δεξιός

ᾠδὴ γ'

(M) **I** ω προ των αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θε

ντι αρ ρε ευστως Υι ω και επ ε σχατων εκ Παρ θε

νου σαρ κω θε ντι α σπο ρως Χρι στω τω Θε

(N) (Π) (Δ) (Π) ω βο η σωμεν Ο α νυ ψω σας το κε ρας

η μων Α γι ος ει Κυ ρι ε

Ὁ Ἀριστερός

(Π) **N** ευ σον προς υ μνου ους οι κε των Ευ

ερ γε τα Εχ θρου τα πεινων την ε πηρ με

νην ο φρυν Φε ρων τε Πα ντε πο πτα της α μαρ

(Δ) (Π) τι ας Υ πε ερ θεν α κλο νη τον ε στη ριγ με

(Z) (Π) νους Μακαρμε λω δους τη βα σειτης

πι στε ως

Ὁ Ἀριστερός

Ψδὴ δ'

(Π) **Ρ** α βδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι **Δ** και αν θος εξ
 αυ της Χρι στε **(M)** **π** εκ της Παρ **(Π)** θε νου α νε
 βλα στη σας εξ ο ρους ο αι νε τος κα τα σκι
 ου **+** δα σε ος **π** ηλ **(N)** θες σαρκω θεις εξ α πει ραν
(Π) **π** ο α υ λος και Θε ος **Δ** Δο ξα τη δυ να μει
 σου Κυ ρι ε **π**

Ὁ Δεξιός

Δ (Π) ε νους βρο τει ου **(Δ)** την α να
 πλα σιν πα λαι **Δ** **(Δ)** Α δων **(Π)** Προ φη της Αβ βα κουμ
 προ μη νυ ει **(M)** **π** Ι δειν α φραστως α **(Π)** ξι ω θεις
 τον τυ πον **(Δ)** **(Π)** Νε ον βρεφος γαρ εξ ο ρους της Παρ θε
 νου **(Z)** Ε ξη ηλ θε λα ων **Σ** Τὸ τέλος ὁ Ἀριστερός **(Π)** εις α
 να πλασιν Λο γος **π**

Ὁ Δεξιός

Ὡδὴ ε'

(Π) (N) (Π) Δ σ

ε ος ων ει ρη νης Πα τήρ οι κτιρ μων της

με γα λης Βου λη ης σουτον Αγ γε λον ει ρη

(K)↓ (M) (Π) π q

νην πα ρε χο μενον α πε στει λας η μιν ο θεν

(M) (Π) π q

θε ο γνω σι ας προς φως ο δη γη θε

(M) (Δ) (Π) π q

ντες εκ νυ κτος ορ θρι ζο ντες δο ξο λο γουμεν σε

Φι λα ανθρω πε π q

Ὁ Ἀριστερός

(Π) (Δ) (Π) π q

κ νυ κτος ε εργων ε σκο τι σμε νης πλα

νης Ι λα σμον η μιν Χρι στε τοις ε γρη γο ρως

Νυν σοι τε λου σιν υ μνον ως ευ ερ γε

(Δ) (Π) π q

τη Ελ θοις πο ρι ζων ευ χε ρη τε την τοι

(M) (Π) π q

βον Καθ η ην α να τρε χοντες

Τὸ τέλος ὁ Δεξιός

ροιμεν κλε ος

Ὁ Ἀριστερός

Ψδ'ς'

(Π) (N) (Π) π_q
 πλαγχνωνI ω ναν εμ βρυον α πη με σεν ε να λι
 ος θηρ οι ον ε δε ξα το τη Παρ θε νω
 (Π) δε ε νοι κη σας ο Λο γος και σα αρ κα λα βων π_q
 (M) (K) (Δ) δι ε λη λυ θε φυ λα ξας α δι α φθο
 ρον η ης γαρ ουχ υ πε στη ρευ σε ως την τε κου
 σανκα τε σχεν α πη μα ντον π_q

Ὁ Λεξιός

(Π) αι ων I ω να ας εν μυ χοις θα λατ τι
 οis Ελ θειν ε δει το και ζα λην α παρ κε
 (N) (Π) (Δ) (Π) σαι Ny γεις ε γω δε τω τυ ραν νου ντος βε
 λει Χρι στε προσαυδω τον κα κω ων α ναι ρε τη ην
 (M) (Π) Θα ατ τον μο λει ειν σε Τὸ τέλος ὁ Ἀριστερός της ε
 μης ρα θυ μι ας π_q

Ὁ Δεξιός

Ψδὴ ζ'

(Π) ι Παιδες ευ σε βει α συν τρα φε ντες δυσ

 σε βους προ σταγματος κα τα φρο νη σα ντες   (M) πυ

 (Δ) ρο ος α πει λην ουκ ε πτο η θησαν   (Π) αλλ εν

 με σωτης φλο γος ε στωτες ε ψαλ λον   π q Ο των Πα

 τε ρων Θε ος ευ λο γη το ος ει π q

Ὁ Ἀριστερός

(Π) ω πα ντα νακτος ε ξε φα αυ λι σαν πο

 (Δ) (M) (N)   (Π) θω Α πλη τὰ θυ μαι νο ντος ηγ κι στρω

 π q με νοι Παι δες τυ ραν νου δυ σθε ον γλωσσαλ

 (Δ) (Π) γι αν Οις ει κα θε πυρ α σπε τον

 (Z)   Το τέλος ο Δεξιός (Π) τω Δε σπο τη Λεγουσιν Εις αι

 π q ω νας ευ λο γη τος ει

Ψδὴ η'

Ὁ Ἀριστερός

(Π) **Χ** **Α** ι νου μεν ευ λο χου μεν και προ σκυ νου μεν
 τον Κυ ρι ον
 (N) (Π) **Θ** αυ ματος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος **π** **q** ε
 ξει κο νι σε κα μι νος τυ πον **π** **q** ου γαρ ους
 ε δε ξα το **(N)** **(Π)** φλε γει νε ους **π** **q** ως ου δε
 (Δ) **(Π)** πυρ της Θε ο τη τος Παρ θε νου ην υ πε δυ νη
(M) **(K)** **(Δ)** **π** **q** δυν δι ο α νυ μνου ντες α να μελ ψω
(Π) **Δ** **δ** **λ** μεν Ευ λο γει τω η κτι σις πα σα τον Κυ ρι
π **q** ον και υ πε ρυ ψου τω εις πα ντας τους αι
 ω νας **π** **q**

Ὁ Δεξιός

(Π) **M** η τραν α φλε κτως ει κο νι ζου σι
 Κο ρης **Δ** **δ** **λ** Οι της πα λαι α ας πυρ πο λου με νοι

νε οι ^π _q Υ περ φυ ως κυ ουσαν ε σφρα γι
 σμε νην ^Δ _Δ Αμ φω δε δρω σα θαν μα τουρ γι
 α μι α ^π _q Λα ους προς υ μνον ^(Ζ) ^(Π) ε ξα
 νι στησι χα ρι ^(N) ^(Π) ις ^π _q

Η Θ' ΩΔΗ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΩΝ

^π _q ^(Π) **M** ε γα λυ νον ψυ χη μου την τι μι ω
 τε ραν ^Δ _Δ και εν δο ξο τε ραντων α νωστρατευ
 μα των ^π _q

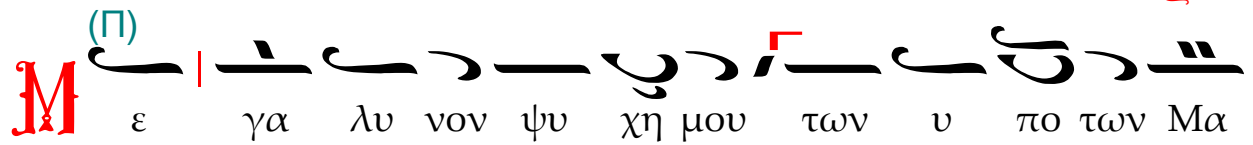
Τὸ αὐτὸν ὁ Ἀριστερός

^(Π) **M** ε γα λυ νον ψυ χη μου τον εκ της Παρ θε
 νου Θε ον σαρ κι τε χθε ντα ^π _q

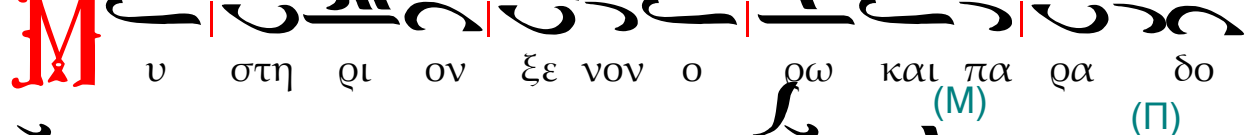
Ὁ Ἀριστερός

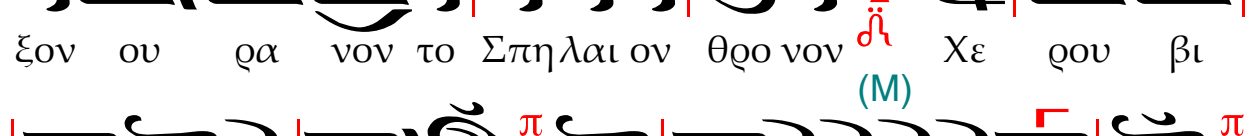
^(Π) **M** ε γα λυ νον ψυ χη μου τον εν τω Σπη λαι
 ω τε χθενταΒα σι λε α ^π _q

Ὁ Δεξιός

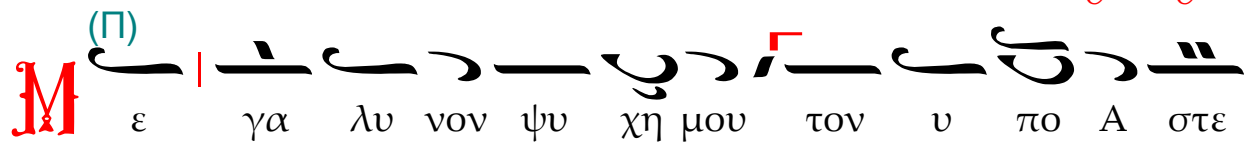

 ε γα λυ νον ψυ χη μου των υ πο των Μα
 γων Θε ον προσκυνη θε ντα

 υ στη ρι ον ξε νον ο ρω και πα ρα δο
 ξον ου ρα νον το Σπηλαι ον θρο νον Χε ρου βι

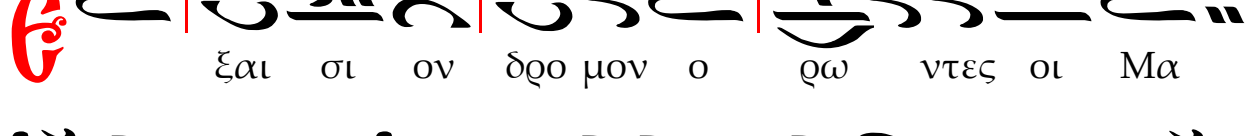

 κον την Παρ θε νον την φα ατνηνχω ρι ον
 εν ω α νε κλι θη ο α χω ρη τος Χρι στος

 ο Θε ος ον α νυ μνου ντες με γα λυ νο
 μεν

Ὁ Ἀριστερός

 ε γα λυ νον ψυ χη μου τον υ πο Α στε
 ρος τοις Μαγοιςμη νυ θε ντα

 ξαι σι ον δρο μον ο ρω ντες οι Μα
 γοι α συ νη θους νε ου α στε ρος αρ τι φα ους

 ου ρα νι ου υ περ λα μπο ντος Χρι στο ον Βα

(Δ) (Π)
 σι λε α ε τεκ μη ραντο εν γη γεν νη θε ντα

Βη θλε εμ ^Δ εις σω τη ρι αν η μω ων π
q

Ὁ Δεξιὸς

(Π)
Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου την α γνην Παρ θε

^Δ νον ^Δ την γεν νη σα με νην Χρι στον τον Βα σι λε α π
q

(N) (Π) (N) (Π)
Ν ε η γε νες Μα γων λε γον των π
q παι δι

ον Α ναξ ου α στηρ ε φα νη που ε στιν π
q εις

γαρ ε κει νου προ σκυ νη σιν η κο μεν ^Δ μα

(Δ) (K) (Δ) (Π)
 νει εις ο Η ρω δης ε τα ρατ τε το Χριστον α

νε λειν ^Δ ο θε ο μα χος φρουατ το με

νος π
q

Ὁ Ἀριστερός

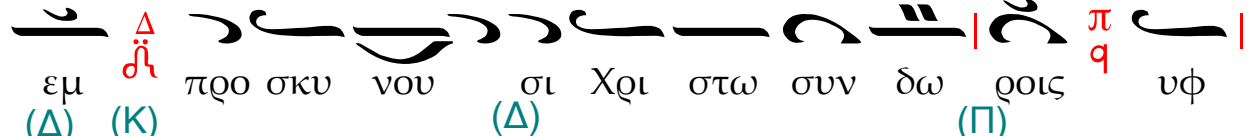
(Π)
Μ α γοι και Ποι με νε ες ηλ θον προ σκυ νη σαι

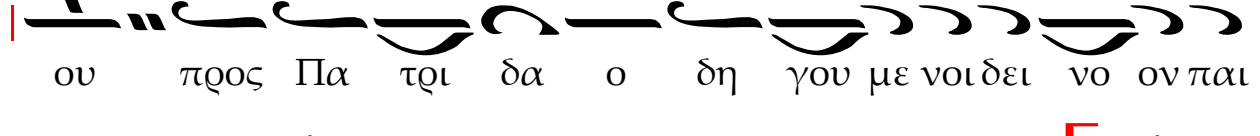
(Δ) (Π)
 Χρι στον τον γεν νη θε ντα εν Βη θλε εμ τη πο

λει π
q

 κρι βω σε χρο νον Η ρω δης α στε

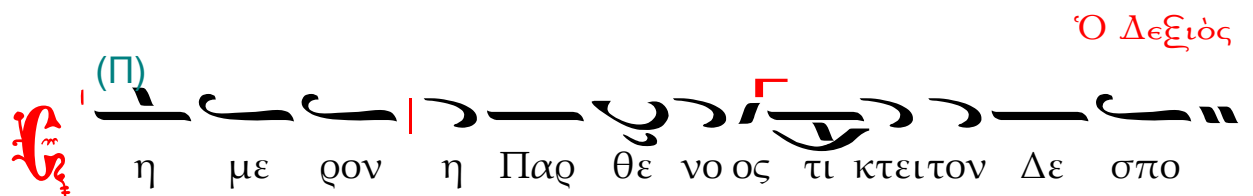

 ρος ου ταις η γε σι αις οι Μα γοι εν Βη θλε

 εμ προ σκυ νου σι Χρι στω συν δω ροις υφ

 ου προς Πα τρι δα ο δη γου με νοι δει νο ον παι

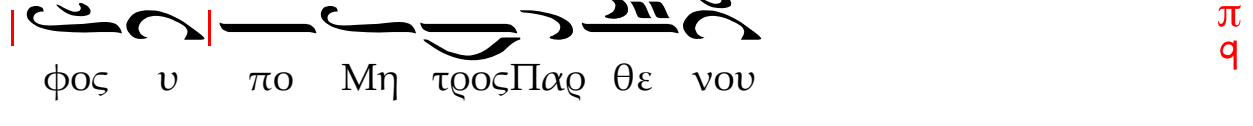

 δο κτο νον εγ κα τε λι πον παι ζο με νον

Ἔτερα εἰς τὸν Ἰαμβικὸν Κανόνα. Ἦχος ὁ αὐτός.

 η με ρον η Παρ θε νο ος τι κτει τον Δε σπο

 την εν δον εν τω Σπη λαι ω

 η με ρον ο Δε σπο τη ης τι κτεται ως βρε

 φος υ πο Μη τρος Παρ θε νου

 η με ρον οι Ποι με νες βλε που σι τον Σω τη

 ρα σπαρ γα νοις ει λη με νον και κει με νον εν Φατ νη

Ὁ Ἀριστερός

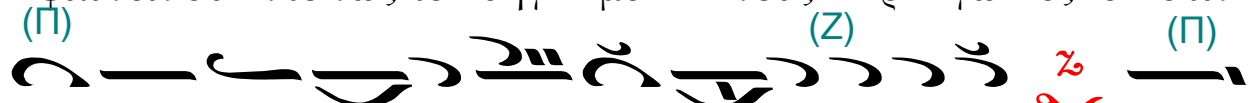

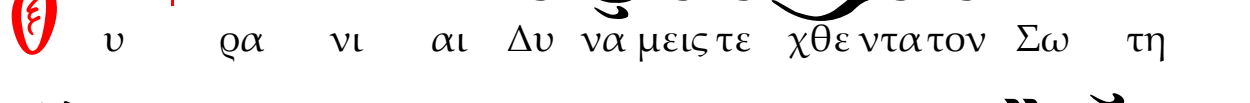
(Π)
 η με ρον ο Δε σπο τη ης ρα κεισπαρ γα νου

 ται ο α να φης ως βρε φος

π
q

Ὁ Δεξιός

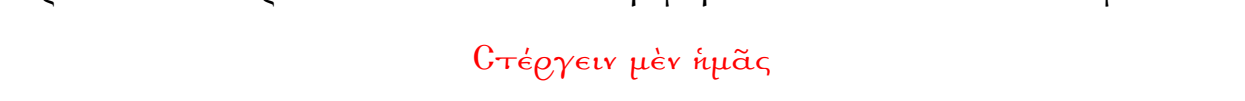

(Π)
 η με ρον πα σα κτι σις α γαλ λε ται και χαι
 (Δ)
 ρει ο τι Χρι στος ε τε χθη εκ της Παρ θε νου

 Κο ρης

π
q

(Π)
 (Δ)
 (Π)
 (Δ)
 (Π)
 (Z)
 (Π)
 φαινειν συ ντο νως τε θηγ με νους Ερ γω δες ε στιν
 αλ λα και Μη τηρ σθε νος Ο ση πε φυ κεν η
 προ αι ρε σις δι δου

π
q

Ὁ Ἀριστερός

(Π)
 (Ε)
 (Δ)
 (Π)
 ρα Κυ ρι ον και Δε σποτην μη νυ ου σι τω κο σμω

π
q

Ἐτέργειν μὲν ἡμᾶς

Ὁ Δεξιὸς

^(Π)
Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

^{τι}
^(Π)
Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου της τρι συ πο στα

^Δ
του και α δι αι ρε του Θε ο τη τος το κρα τος ^π
^q

^(Π)
Τ υ πους α φεγ γει εις και σκι ας πα ρηγ με νας

^(Δ)
^(Π)
Ω Μη τερ α γνη του Λο γου δε δορ κο τες ^π
^q Νε ου

φα νε ντος εκ πυ λης κε κλει σμε νης Δο ξου

^(M)
με νοι τε της α λη θει ας φα ος ^π
^q Ε πα ξι

^(Π)
ως σην ευ λο γου μεν γα στε ρα ^π
^q

Ὁ Ἀριστερὸς

^(Π)
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην ^Δ
^q

^(Π)
Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου την λυ τρω σα

με νην η μας εκ της κα τα ρας

π
q

^(Π)
Π ο θου τε τευ χω ως και Θε ου πα ρου σι

ας ^Δ
Ο χρι στο τερ πης λα ος η ξι ω με νος <sup>π
q</sup>

Νυν ποτ νι α ται της πα λιγ γε νε σι ας Ως

ζω ο ποι ου την χα ριν δε Παρ θε νε ^(Ζ)
Νε μοις α χρα

^(Π)
ντε ^ζ προ σκυ νη σαι το κλε ος <sup>π
q</sup>

^Γ
χ <sup>π
q</sup> ^(Π)
Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου την τι μι

Ὁ Δεξιός

ω τε ραν ^Δ και εν δο ξο τε ραν των α νω

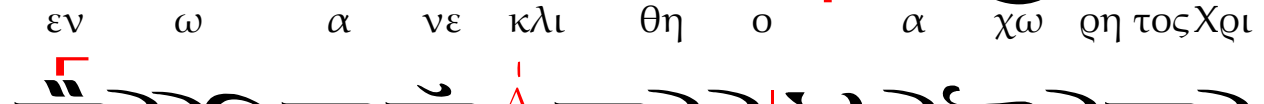
στρατευ μα των <sup>π
q</sup>

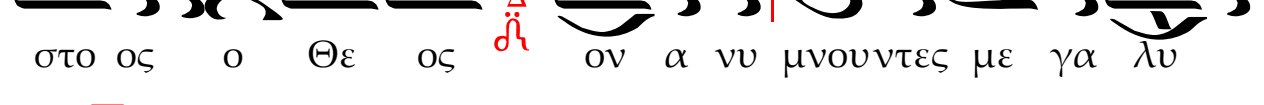
^(Π) ^(Ν) ^(Π)
Μ υ στη ρι ον ξε νον ο ρω και πα ρα δο ξον

ου ρα νον το Σπηλαι ον θρο νον ^(Μ) ^(Π)
Χε ρου βι κον

την Πα αρ θε νον <sup>π
q</sup> την φα ατ νην χω ρι ον ^(Μ) <sup>π
q</sup>

 εν ω α νε κλι θη ο α χω ρη τος Χρι

 στο ος ο Θε ος ον α νυ μνουντες με γα λυ

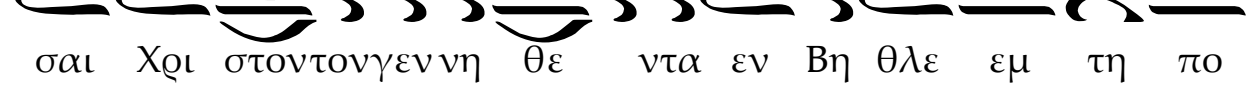
 νο μεν

π
q

Ὁ Ἀριστερός

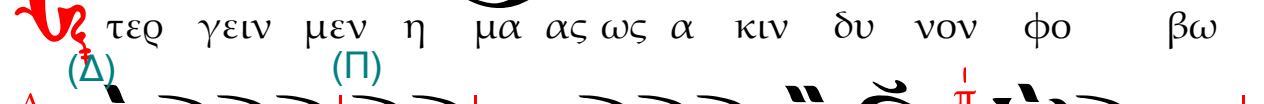
 α γοι και Ποι με νες ηλ θον προ σκυ νη

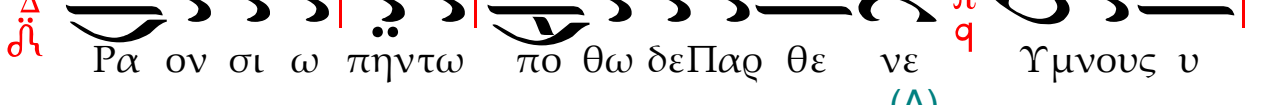
 σαι Χρι στον τον γεννη θε ντα εν Βη θλε εμ τη πο

 λει

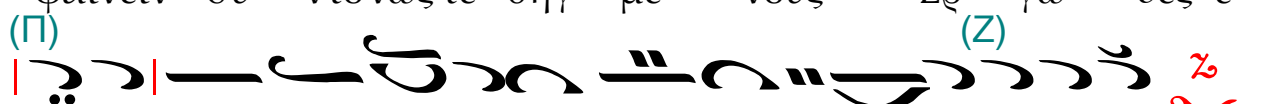
π
q

 τερ γειν μεν η μα ας ως α κιν δυ νον φο βω

 Ρα ον σι ω πηντω πο θω δε Παρ θε νε Υμνους υ

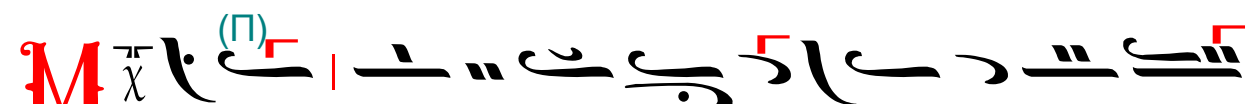
 φαινειν συ ντονωστε θηγ με νους Ερ γω δεσ ε

 στιναλ λα και Μη τηρ σθε νο ος Ο ση πε φυκεν

 η προ αι ρε σις δι δου

π
q

Αἱ αὐταὶ Καταβασίαι ἀργῶς

 ε γα λυ νο ον ψυ χη

μου τη ην τι μι ω

τε ραν και εν δο ξο τε

ραν των α νω στρα

τε ευ μα των

υ στη ρι ο ον ξε νον

ο ρω και πα ρα δο

ξον ου ρα νο ον το Σπη λαι

ον θρο νον Χε ρου βι κον τη ην

Πα αρ θε νον την φα ατ νη ην χω ρι

ον εν ω α νε κλι θη ο

α χω ρη το ος Χρι στο

ος ο Θε ος ον α νυ μνου ντε ες

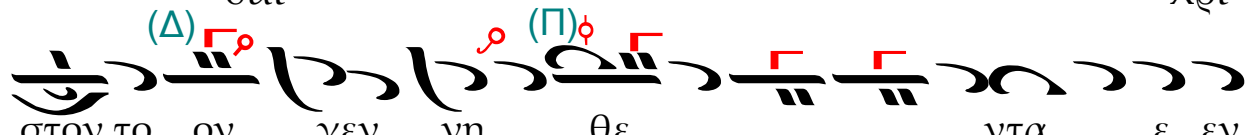
με γα λυ νο με

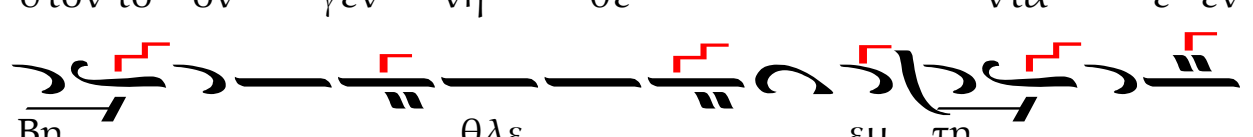
εν

 α γοι και Ποι με

 νε ες η ηλθον προ σκυ νη

 σαι Χρι

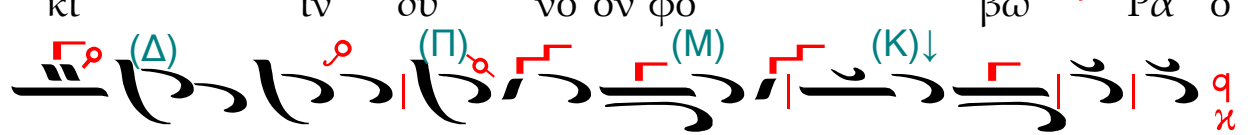

 στον το ον γεν νη θε ντα ε εν

 Βη θλε εμ τη

 πο λει

 τε ερ γειν με εν η μα ας ω ως α

 κι ιν δυ νο ον φο βω Ρα ο

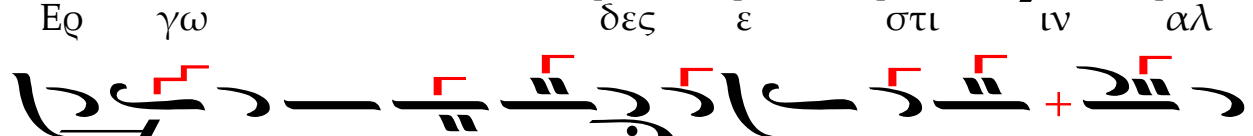

 ον σι ω πη ην

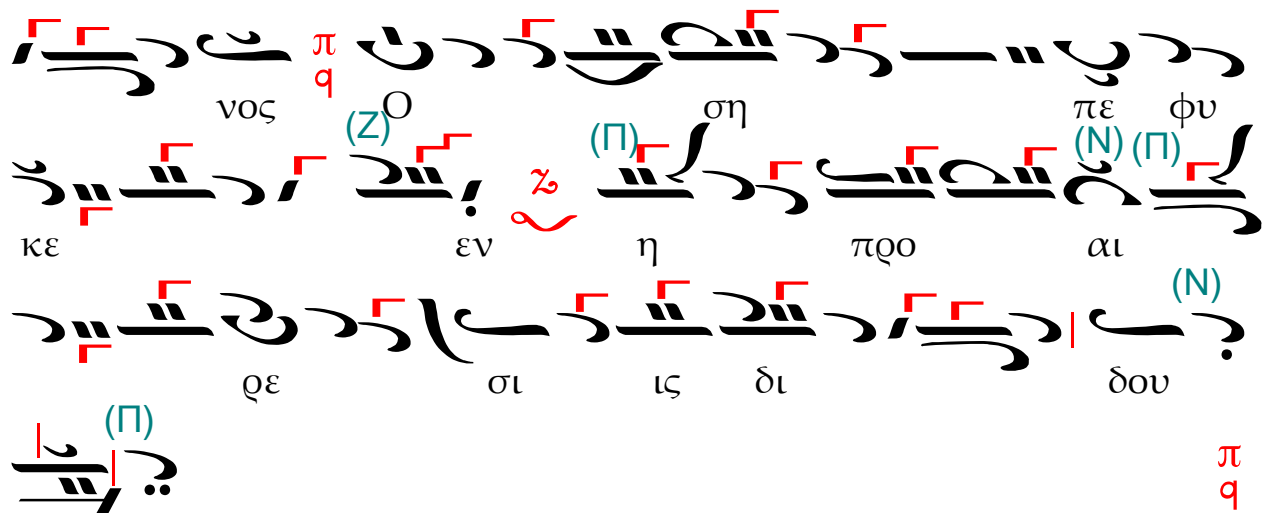

 τω πο θω δε Πα αρ θε

 νε Υ μνους υ φαι νει ειν συ

 ντο νως τε θη ηγ με νους

 Ερ γω δες ε στι ιν αλ

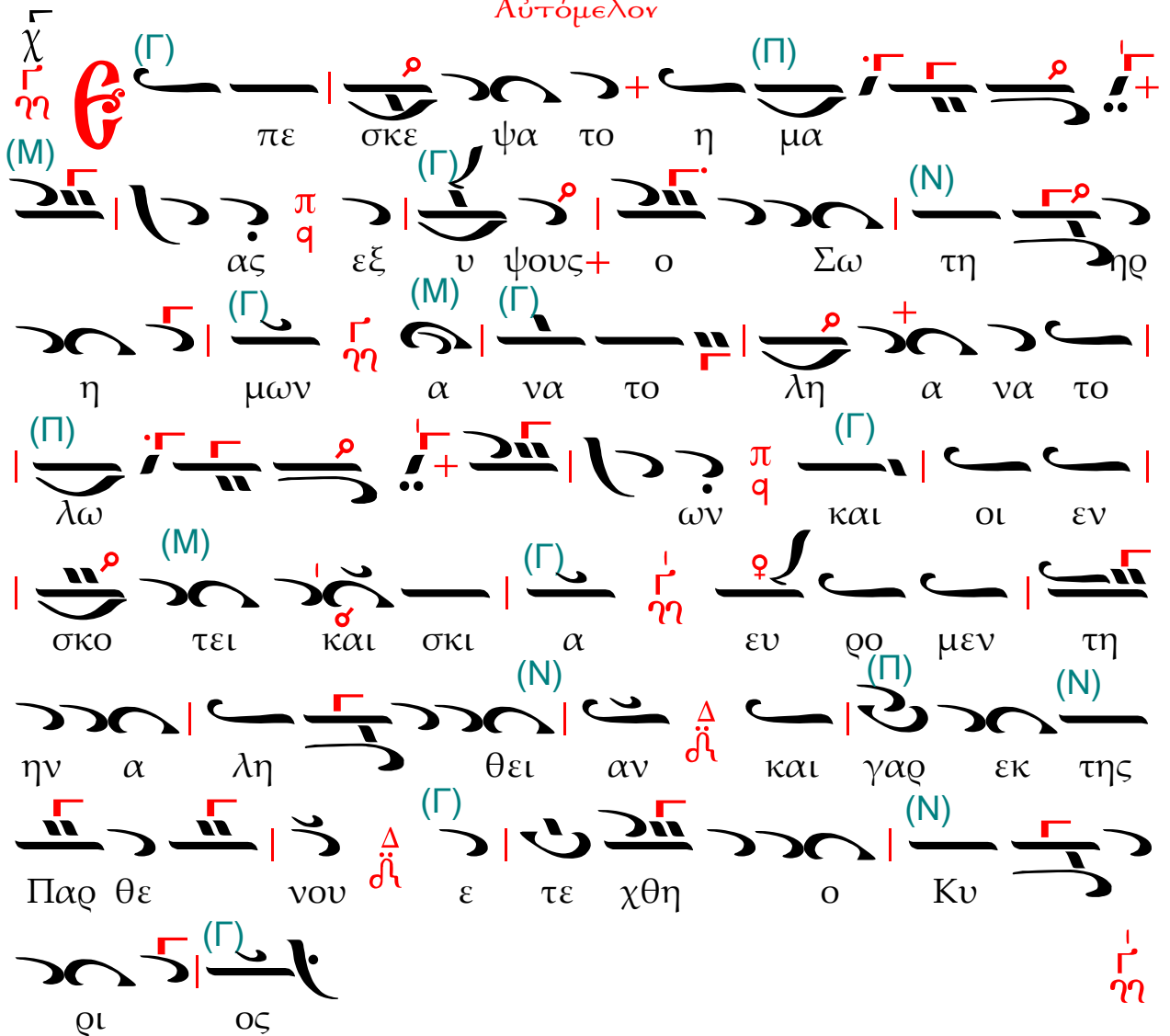

 λα και Μη τη ηρ σθε

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Ἦχος ᾠδα

Αὐτόμελον

ΟΙ ΑΙΝΟΙ

Ἦχος ♯ Πα

πq Π^(B) α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ

υ υ ρι ι ι ον πq (B) αι νει τε τον Κυ ρι ι

(Δ) ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει

(B) ει τε α α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις

πq (M) (B) σοι προ ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω δλ

Α^(B) ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α (Π)

α αγ γε λοι οι α α αυ του πq (B) αι νει ει ει ει

τε α αυ τον Δ πασαι αι δυ να α μει

εις α α αυ του Δ (M) (B) σοι προ ε ε πει υ μνοος τω Θε

ε ω ω δλ

ΤΟΝ ΔΕΣΠΟΤΗΝ ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΡΕΑ

Υαλλόμενον εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

Μέλος Ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω
 λε ε

(Z) ο ον Δε σπο
 (Π) ο λο
 (M) τη η λη ην και
 (Π) Α λο αρι χι
 (Π) αρι ε ρε
 (M) ε λε α
 (Π) α η μω
 ω ω
 Κυ ρι ε Κυ ρι

ε π_q ε (N) (Π) (N) (Π)
 χε λε ς φυ
 λα φυ λα ατ τε ει
 (N) (Π) εις πο ολ λα ια
 α ια ε
 ε (N) (Π) ε
 ε π_q ε
 λε τη Δε
 ε σπο Δε σπο
 τα α (N) ν α (Π)
 α α
 (M) α

Επιχρησά Ἰδιόμελα. (Ἐκ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἀθηνῶν)

Ἦχος Δι

λ (M) (B)
 ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει
 αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη
 θος της με γα λω συ νησ αυ του
 υ φραι νε σθε Δι και οι ου ρα
 νοι α γαλ λι α σθε σκιρ τη σα τε τα
 ο ρη Χρι στου γεν νη θε ντος Παρ θε νος κα
 θε ζε ται τα Χε ρου βι ιμ μι μου με
 νη βα στα ζου σα εν κο ολποις Θε ον Λο γον σαρκω
 θε ντα Ποι με νες τον τε χθεν τα δο ξα ζου
 σι Μα γοι τω Δε σπο τη δω ρα προ σφε ρου
 σιν Αγ γε λοι α νυ μνου ντες λε γου σιν Α κα
 τα ληπτε Κυ ρι ε δο ξα σοι

(M) (B)

 λι νει τε αυ τον εν η χω σαλπιγ γος

 αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα

 ρα

(B)

 Πα τηρ ευ δο κη σεν ο Λο γος σαρξ ε

 γε νε το και η Παρ θε νος ε τε κε Θε

 ον ε ναν θρω πη σα ντα Α στηρμη νυ ει +

 + Μα γοιπροσκυ νου σι Ποι με νες θαν

 μα ζου σι και η κτι σις α γαλ λε ται

(M) (B)

 λι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο

 ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ γα

 νω

(B)

 ε ο το κε Παρ θε νε η τε κου σα τον Σω

τη ρα α νε τρε ψας την πρω ην κα
(N)(Π)
τα ραντης Ευ ας ο τι Μη τηρ γε γονας της ευ
(B)
δο κι ας του Πα τρος βα στα ζου σα εν
κο ολ ποις Θε ον Λο γον σαρκω θε ντα Ου
(N) (Π) (B)
φε ρει το μυ στη ρι ον ε ρε ευναν πι στει
(Π) (B) (Δ)
μο νη του το πα ντες δο ξα ζο μεν
(M) (Δ)
κρα ζο ντες με τα σου και λε γο ντες Α
(B)
νερ μη νευ τε Κυ ρι ε Δο ξα σοι
χ (M) (B)
ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η
(M) (B)
χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λαγ
μου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι
ον
(B) (Π)
ευ τε α νυ μνη σω μεν την Μη τε ρα του Σω τη

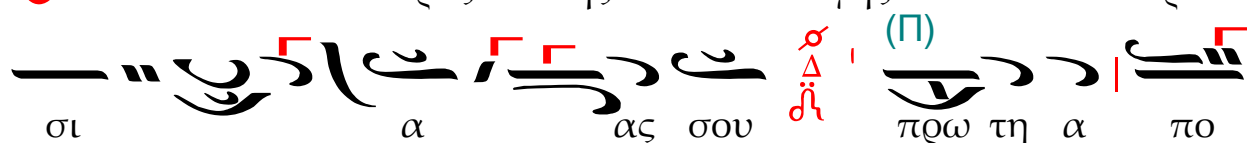
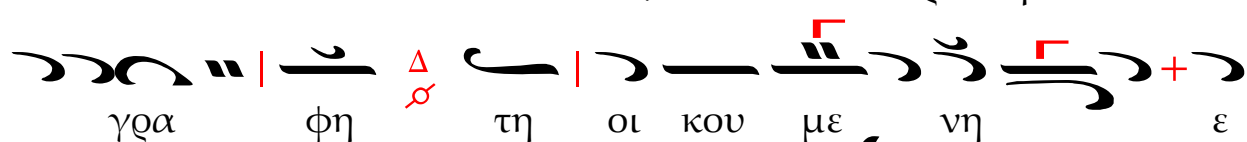

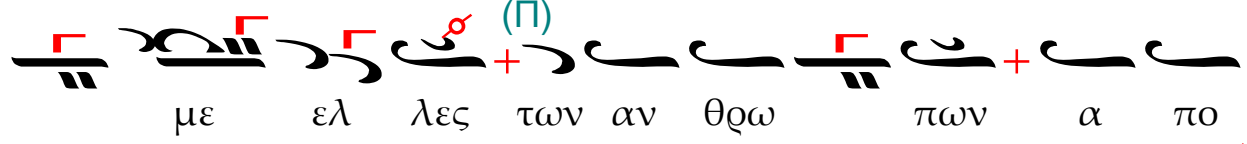

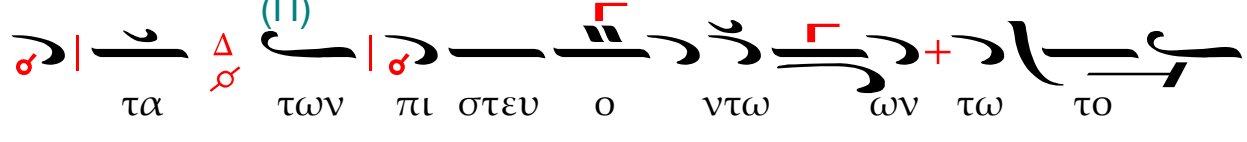

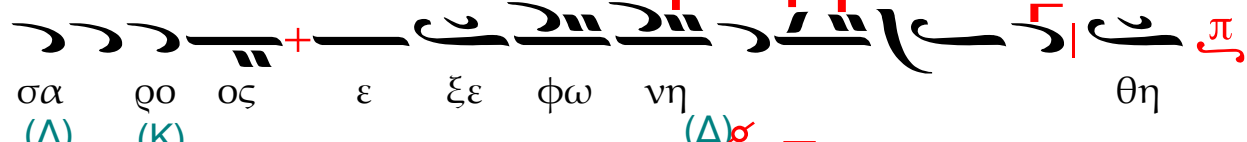

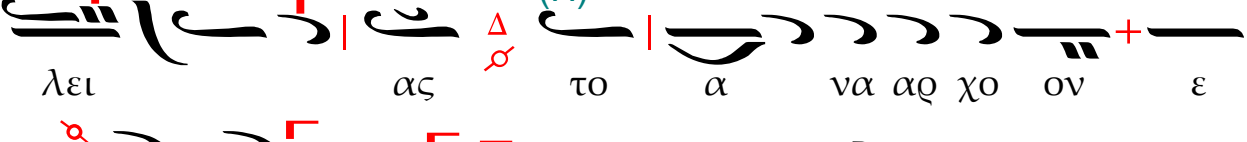
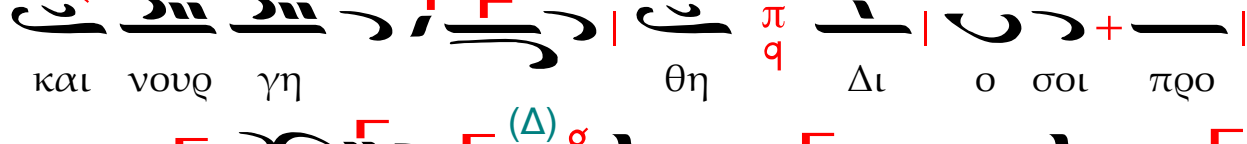

(B) (M) (B)

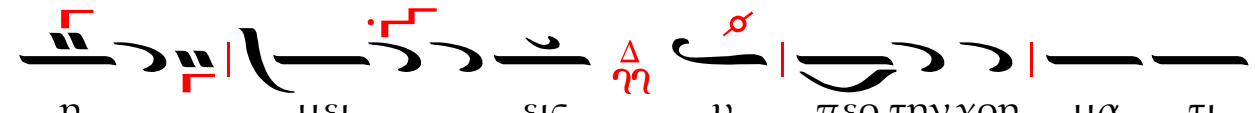
ρος την με τα το κον πα λιν ο φθει
σαν Παρ θε νον Χαίροις Πο λισ εμ ψυ χε του Βα σι
λε ως και Θε ου εν η Χρι στος οι κη σας σω
τη ρι αν ειρ γα σα το Με τα του Γα βρι ηλ
α νυ μνου με εν σε με τα των Ποι με νων δο
ξα ζο μεν κρα ζοντες Θε ο το κε πρε
σβεευ ε τω εκ σου σαρκω θε ντι σω θη ναι η
μα ας

"Λόξα..."

ἦχος λ Πα

χ π N ε Δο ξα Πα τρι
και γι ω και Α γι
ω Πνε ευ μα
Α γι ω Πνε ευ μα τι

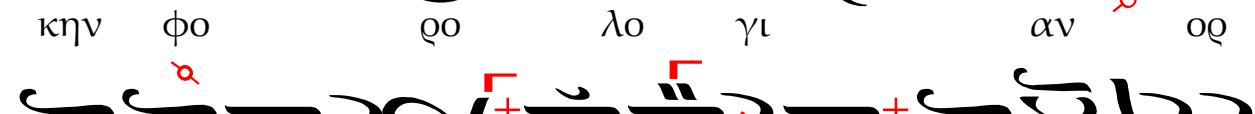
(Π) (Δ)
 τε και ρος της ε πι γης πα ρου
 (Π)
 σι α ας σου πρω τη α πο
 (Δ) (Π)
 γρα φη τη οι κου με νη ε
 (Δ) (Π) (Δ)
 γε νε το το τε ε
 (Π)
 με ελ λες των αν θρω πων α πο
 (Δ)
 γρα φε σθαι τα ο νο μα
 (Π)
 τα των πι στευ ο ντω ων τω το
 (Π)
 κω σου δι α του το το τοι

 ου τον δο ογ μα υ πο Και

 σα ρο ος ε ξε φω νη θη
 (Δ) (Κ)
 της γαρ αι ω νι ου σου βα σι
 (Π)
 λει ας το α να αρ χο ον ε

 και νουρ γη θη Δι ο σοι προ
 (Δ)
 σφε ρο με εν και

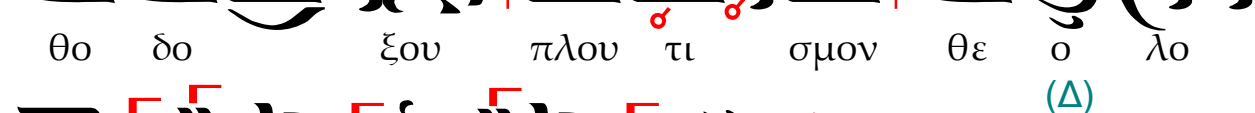
 η μει εις υ περ την χρη μα τι

 κην φο ρο λο γι αν ορ

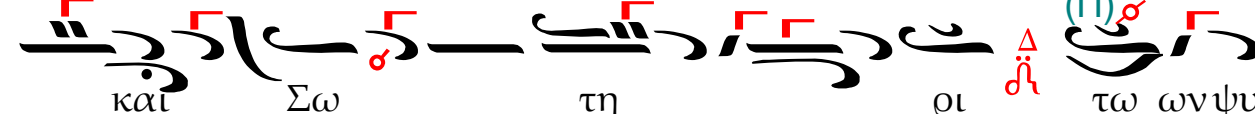
 θο δο ξου πλου τι σμον θε ο λο

 γι ας τω Θε ω

 και Σω τη ρι τω ων ψυ

 χω ων η μων

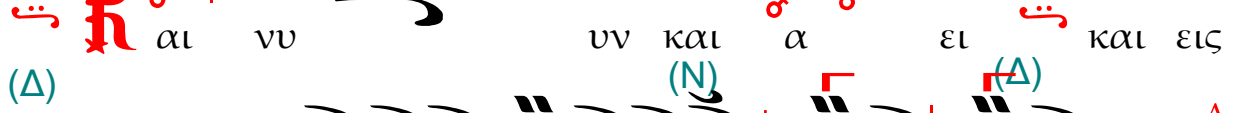
"Καὶ νῦν..."

Εὐαγγέλου Τζελαῖ

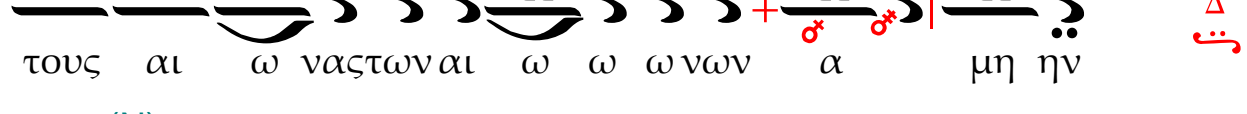
ἤχος Δι

 αι νυ υν και α ει και εις

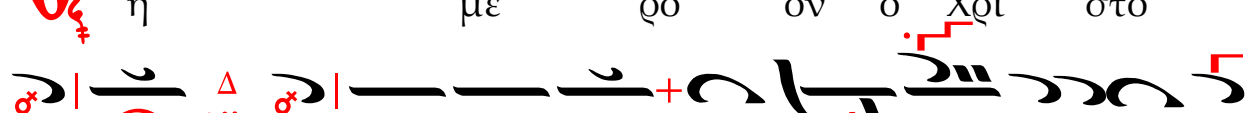
 τους αι ω νας των αι ω ω ω νων α μη ην

 η με ρο ον ο Χρι στο

 ος εν Βη θλε εμ γεν να ται

 ε εκ Πα αρ θε νου Ση με

ρον ο α να αρ χος α
 αρ χε ται και ο Λο γο ος
 σαρ κου ται Αι δυ να
 μει εις των ου ρα νων α γα
 αλ λο νται και η γη συν τοις
 αν θρω ποι οις ευ φραι
 νε ται Οι Μα γοι τα δω ρα προ
 σφε ρου σιν οι Ποι
 με νε ες το θα αυ μα κη
 ρυ υτ του σιν, η
 μει εις δε α κα τα πα αυ σω
 ως βο ω με εν

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ἰωάννου Καββάδα

ο ξα εν υ ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει

ρη νη εν ανθρωποιςεν δοκι α

Y μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν

σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα λην σου δο ξαν

K υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ πα ντο κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο

γε νες Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ

μα

K υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν του

κο σμου ε λε η σον η μας ο αι

ρων τας α μαρ τι ας του κο σμου

Π ρος δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με

νος εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η

(Δ)

μας

(Δ)

τι συ ει μονος Α γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε

(N) (M)

ου Πα τρος Α μην

(Δ)

αθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι

(N) (Δ)

ω να και εις τον αι ω να του αι ω

νος

(Δ)

α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

(N)

τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η

(Δ)

μας

(M) (Δ)

υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των

Πα τε ρων η μων και αι νε τον και δε

(N)

δο ξα σμε νον το ο νο μα σου

(M) (Δ) (Γ) (Δ)
 εις τους αι ω νας Α μην
 (Δ)
 ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
 (N) (M)
 κα θα περ η λπι σαμεν ε πι σε
 (Δ)
 υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με
 (N) (M)
 τα δι και ω μα τα σου
 (Δ) (N)
 υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη θης η μιν εν γε
 (M) (Δ)
 νε α και γε νε α Ε γω ει πα Κυ ρι
 ε ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου
 (N) (M)
 ο τι η μαρ το ον σοι
 (Δ) (Γ) (Δ)
 υ ρι ε προς σε κα τε φυγον δι δα ξον με του
 (N)
 ποι ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε
 (M)
 ο ος μου
 (Δ)
 τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
 (N) (Δ)
 σου ο ψο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος

Ι σχυ ρος Α γι ος Α θα να τος ε λε η

σον η μας

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην

γι ος Α θα να τος ε λε η σον η

μας

χ γι ο ος ο Θε ος

γι ο ος Ι σχυ ρος

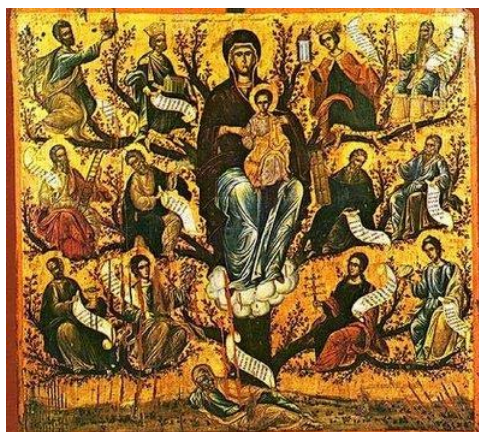
γι ο ος Α θα να

τος ε λε η σο ον η

μα ας

Καί εὐθύς τό Ἀπολυτίκιον

ἡ
 γεν νη σις σου Χρι στε ο Θε ος η μων
 α νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως
 εν αυ τη γαρ οι τοις αστροις λα τρευ ο ντες
 υ πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ
 νειν τον Η λι ον της δι και ο συ νης
 και σε γι νω σκειν εξ υ ψους α να το λη
 ην Κυ ρι ε δο ξα σοι

Νικόλαος Ἰω. Βαρβαρῆγος
 Οἶα Θήρας Δεκέμβριος 2011

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Γερασίου Κανελλίδου

Ἦχος λδ Νη

(N) υ ρι ε ε λε η σόν

(N) υ ρι ε ε λε η σόν

(Δ) υ ρι ε ε λε η σόν

(Δ) υ ρι ε ε λε η σόν

(B) υ ρι ε ε λε η σόν

(N) υ ρι ε ε λε η σόν

Ἔτερα Ἀθανασίου Καραμάνη

(N) υ ρι ε ε λε η σόν

(Π) υ ρι ε ε λε η σόν

(Δ) υ ρι ε ε λε η σόν

(Δ) υ ρι ε ε λε η σόν

(N) υ ρι ε ε λε η σόν

(N) υ ρι ε ε λε η σόν

(N) υ ρι ε

ν

δ

Δ

Δ

δ

ν

ν

δ

Δ

Γ

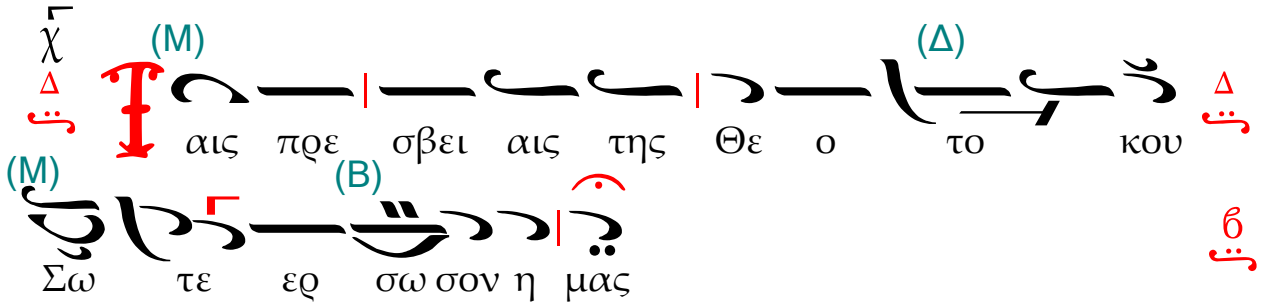
π

ν

ν

Ἀντίφωνον Α΄**ᾠχος ἀδ.**

ᾠδὴ α΄. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. (ρ᾿ 1)

ᾠδὴ β΄. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. (ρ᾿ 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

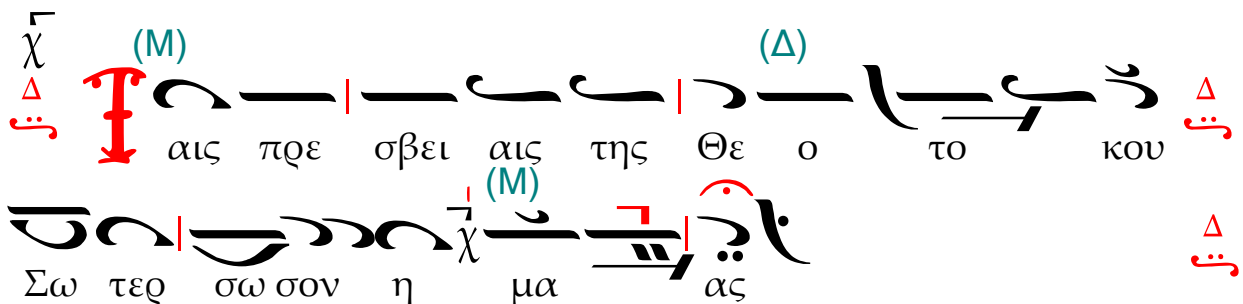
ᾠδὴ γ΄. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (ρ᾿ 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

ᾠδὴ δ΄. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ, ἅγιον καὶ φοβερόν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (ρ᾿ 9)

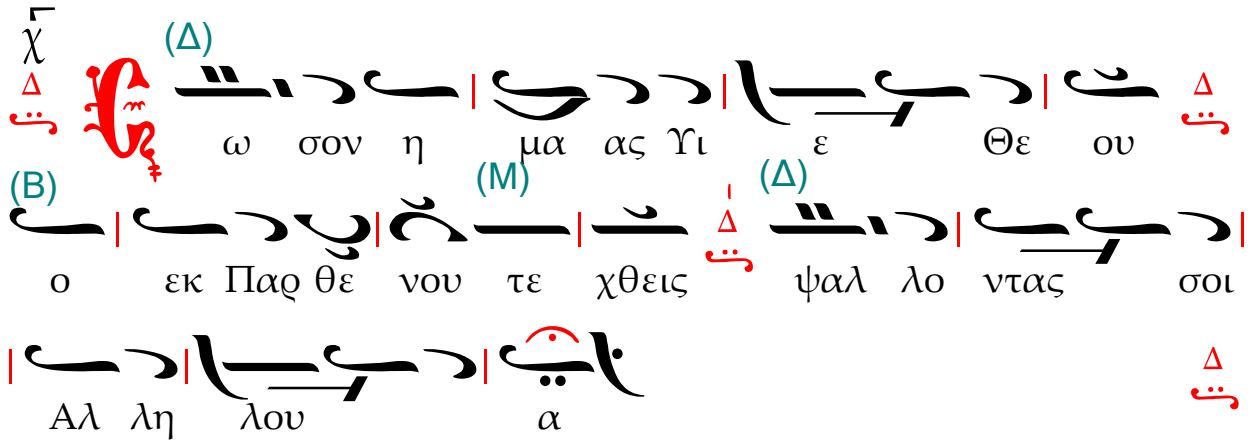
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Β΄

ᾠδὴ α΄. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ῥια΄ 1)

ᾠδὴ β΄. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. (ῥια΄ 2)

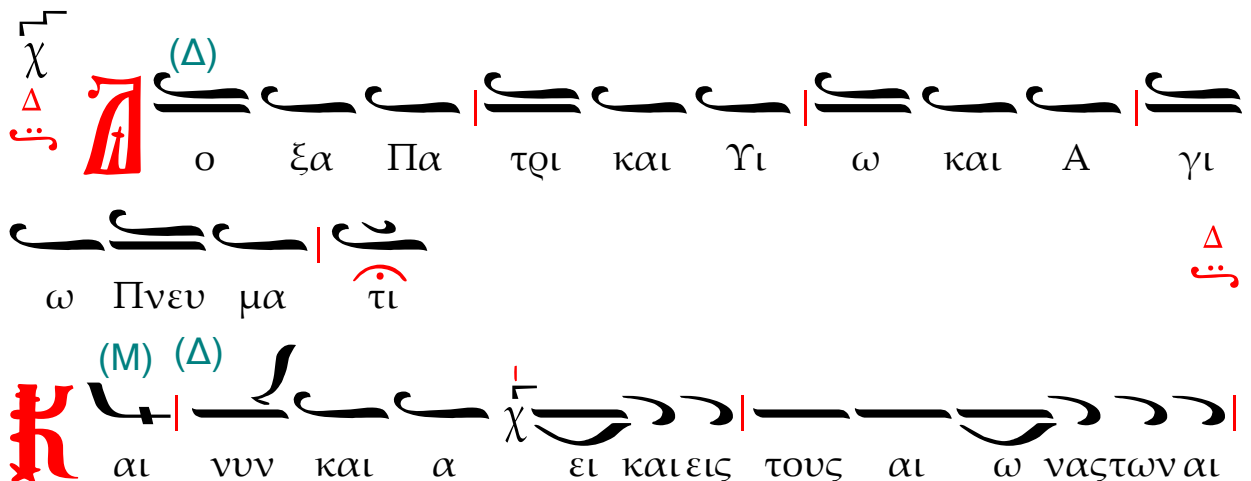
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς...

ᾠδὴ γ΄. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (ῥια΄ 3)

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς...

ᾠδὴ δ΄. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος. (ῥια΄ 4)

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς...

 ω νων Α μην Δ

(M) (Δ)

 Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου

(M) (Δ)

 α θα να τος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα

(B) Γ β

 με νος δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν

(M) (B) (M)

 σαρ κω θη ναι εκ της α γι ας Θε ο το

(Δ)

 κου και α ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρεπτως

(B) (M) (Δ)

 ε ναν θρωπη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε

 ο Θε ος θα να τώ θα να τον πα τη σάς

Δ + β (B)

 εις ων της Α γι ας Τρι α δος

(M) (Δ)

 συν δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α

(B) (M)

 γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα

 ας Δ

Ἀντίφωνον Γ'

Στίχος α'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. (ε-θ' 1)

Στίχος β'. Ράβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυριεύει ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. (ε-θ' 2)

Ἑπίτιχος γ'. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου ἐν ταῖς
λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου· ἐκ γαστροῦς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.
(ρ-θ' 3)

Ἦχος Δι

χ (M) (Δ) (M) (B)
 Δ H γεν νη σις σου Χρι στε ο Θε ος η μων
 (M) (Δ) (M) (B)
 α νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως
 (Δ)
 θ εν αυ τη γαρ οι τοις αστροις λα τρεν ο ντες
 (B) (M)
 Δ υ πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ
 (Δ) (M)
 νειντον Η λι ον της δι και ο συ νης
 (M) (Δ)
 και σε γι νω σκειν εξ υ ψους α να το λη
 (B) (Γ) (Δ)
 ην Κυ ρι ε δο ξα σοι
 Δ

Εἰσοδικόν

Ἦχος Δι

χ (M) (Δ)
 Δ θ κ γα στρο ος προ Ε ω σφο ρου ε γεν νη
 (M)
 σα σε ω μο σε Κυ ρι ος και
 (B) (M) (B)
 ου με τα με λη θη σε ται Συ Ι ε ρευς

(M) (Δ) (M)

εις τον αι ω να κα τα την τα ξιν Μελχι σε

(Δ)

δεκ Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου

(B) (M) (Δ)

ο εκ Παρ θε νου τε χθεις ψαλ λο ντας σοι

Αλ λη λου α

Κοντάκιον

ἤχος Γα

Παρ θε νος ση με ρον τον υ πε

ρου σι ον τι κτει και η γη το Σπη

λαι ον τω α προ σι τω προ σα γει

Αγ γε λοι με τα Ποι με νων δο ξο λο

γου σι Μα γοι δε με τα α στε

ρος ο δοι πο ρου σι δι η

μαςγαρ ε γεν νη θη Παι δι ον νε ον ο προ

αι ω νων Θε ο ος

ΟΘΟΙ ΕΙΣ ΧΡΙΣΤΟΝ ΕΒΑΠΤΙΣΘΗΤΕ

Γεωργίου Ραιδεστινοῦ

^{ἦχος Ὑ Πά}
^(Π)
 σοι εἰς Χριστον ε βα πτι σθη
 τε Χρι στο ον ε νε δυ σα
 σθε Αλ λη λου ι
 α

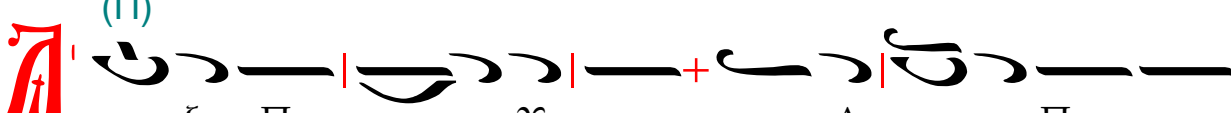
Τὸ ἴδιον ψάλλει καὶ ὁ Ἀριστερὸς χορὸς. Ἐὰν δὲ λειτουργεῖ Ἀρχιερεὺς ἢ ἔαν τελεῖται ἱερατικὸν συλλείτουργον, ψάλλεται τὸ αὐτὸ καὶ ἔνδοθεν τοῦ Ἁγίου Βήματος.

Ἔϊτα ὁ Δεξιὸς χορὸς ψάλλει:

^(N)
 σοι εἰς Χρι στο ον
 ε βα πτι ε βα πτι σθη
 τε Χρι στο ον
 νε δυ σα σθε Α
 αλ λη λου ι α

Τὸ αὐτὸ ψάλλεται καὶ ἔντός του Ἱεροῦ Βήματος, ἔαν λειτουργεῖ Ἀρχιερεὺς ἢ ἔαν τελεῖται ἱερατικὸν συλλείτουργον.

Ἀκολουθῶς ὁ Ἀριστερὸς χορὸς:

^(Π)

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

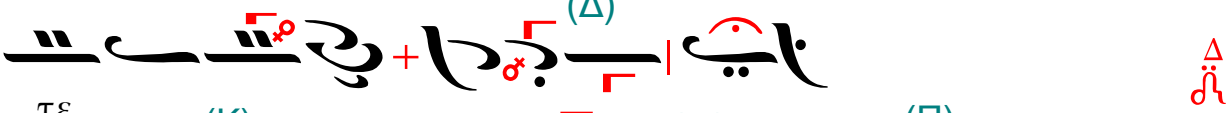
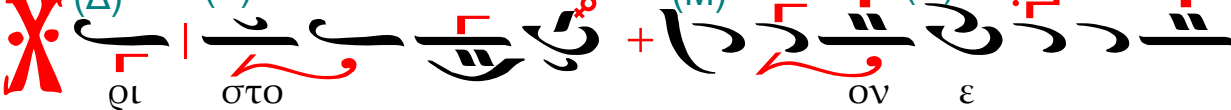

^(Π) ^(Δ) ^(Π)

 αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων αι ω

νων Α μην

^(Δ) ^(Κ) ^(Δ)

 ρι στο ον ε νε δυ σα σθε
^(Π)
 + Αλ λη λου ι α

ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ

^(Π)

 σοι
^(N) ^(Π)

^(Π)

 ις Χρι στο ον ε
^(N) ^(Π)

 βα πτι ε βα πτι σθη
^(Δ)

 τε
^(Δ) ^(Κ) ^(M) ^(Π)

 ρι στο ον ε

ε νε δυ σα
σθε

αλ λη λου
ι α

ΔΥΝΑΜΙΣ

υ να μισ Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι
σθη τε Χρι στο ον νε
δυ σα σθε Αλ λη λου
ι α

Ἔτερον Δύναμις

(Κωνσταντίνου Πρίγγου)

ε Δυ να
ια μισ

(Ε)

 (N)

 (Π)
 σοι ει εις Χρι στο το

 (N) (Π)
 ον ε βα πτι

 (Δ)
 ε βα πτι

 (Π) (N)
 ε βα πτι

 (N) (Π)
 σθη τε λε

 (Z)
 Χρι στο ον ε

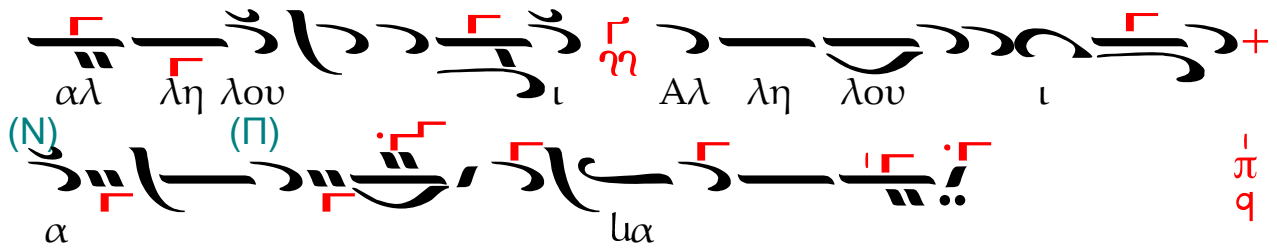
 (K) (Δ)
 νε δυ

 (N)
 ε νε δυ

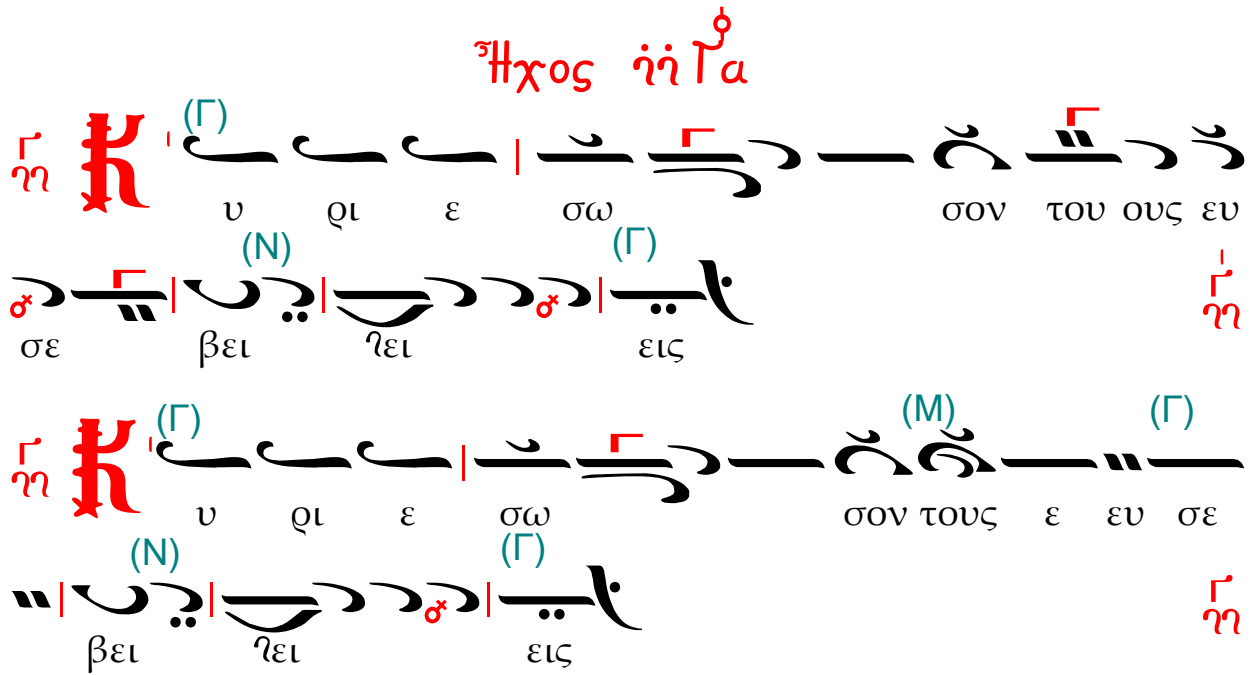
 (N) (Π)
 ε νε δυ σα σθε

 (Z)
 χε Α

 (Π)
 αλ λη Α

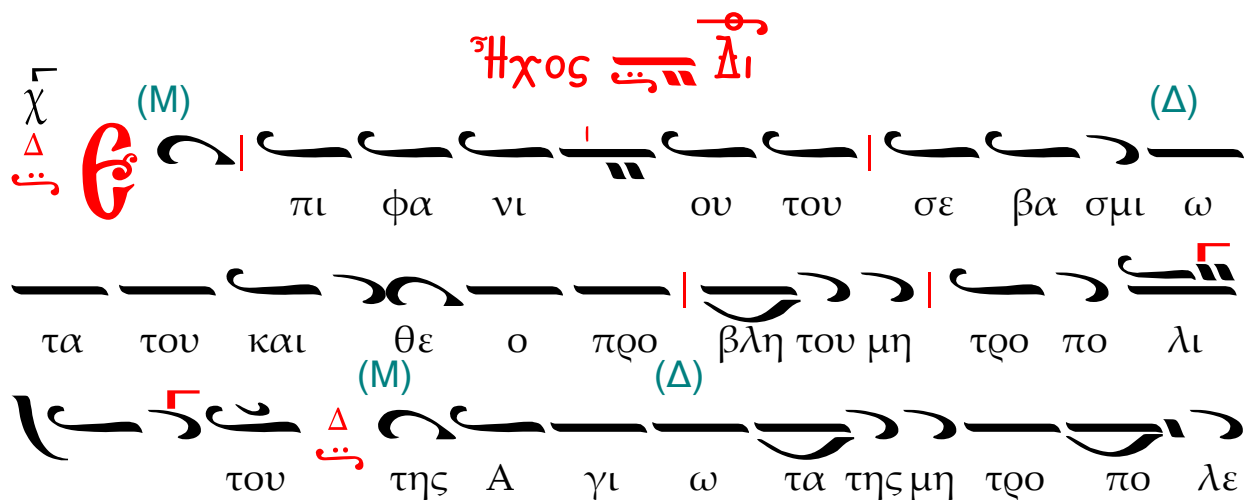

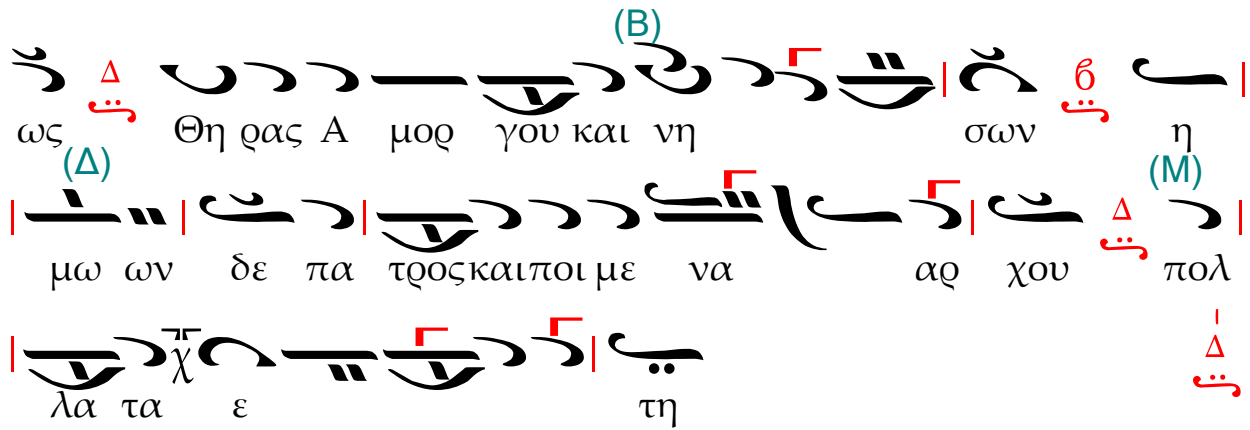
Όταν λειτουργεί Αρχιερέυς, ψάλλονται τὰ ἐπόμενα ἀμέσως μετὰ τὸ τέλος τοῦ «Δύναμις».

Μετὰ τὸ «καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν», ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ τὴν φήμιν τοῦ ἱερουργοῦντος Μητροπολίτου.

Ἡ ΦΗΜΗ ΤΟΥ ΓΕΒΛΑΘΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΘΗΡΑΣ ΔΑΜΟΡΤΟΥ ΚΑΙ ΝΗΓΩΝ Κ. Κ. ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΓΙΟΣ

Προκείμενον. Ήχος πλ. δ΄

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι.

ᾠδὴ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

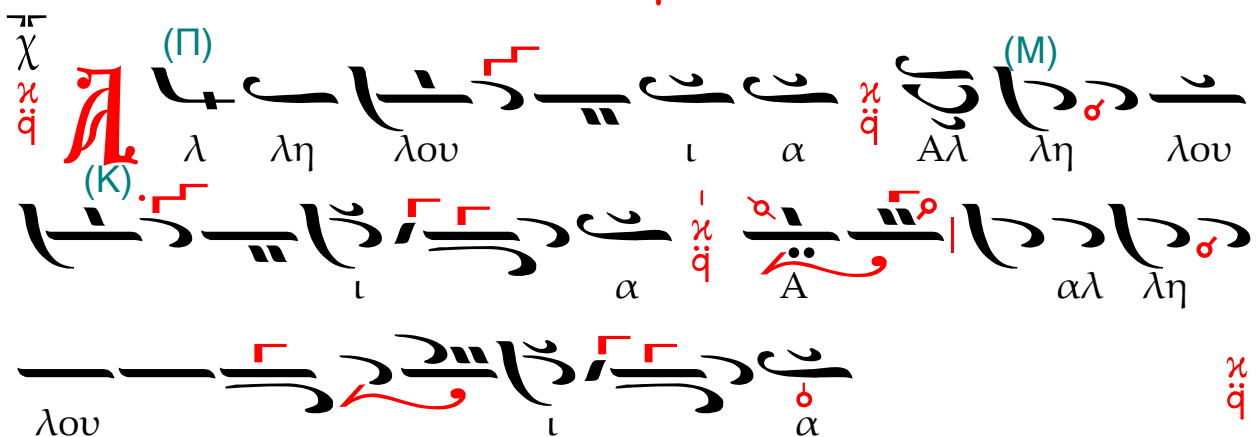
Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 4:4-7

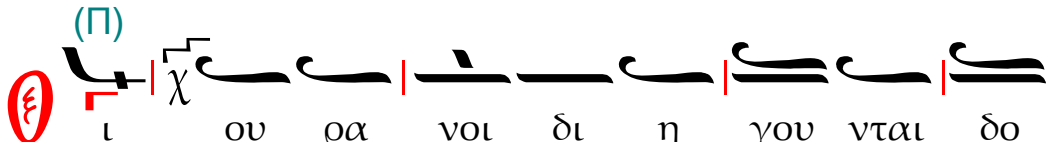

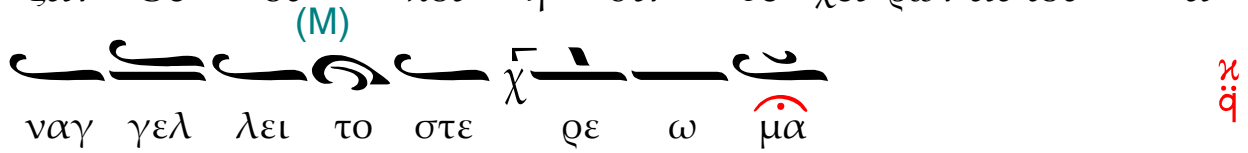
Ἀδελφοί, ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν. Ὅτι δέ ἐστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κρᾶζον· Ἀββᾶ ὁ πατήρ. Ὡστε οὐκέτι εἰ δοῦλος, ἀλλ' υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα. Ήχος α΄

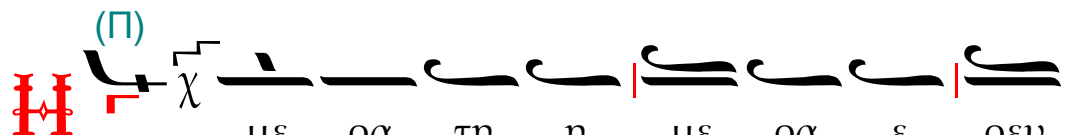
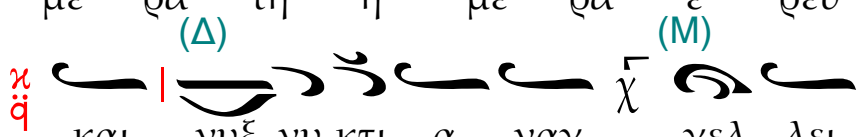
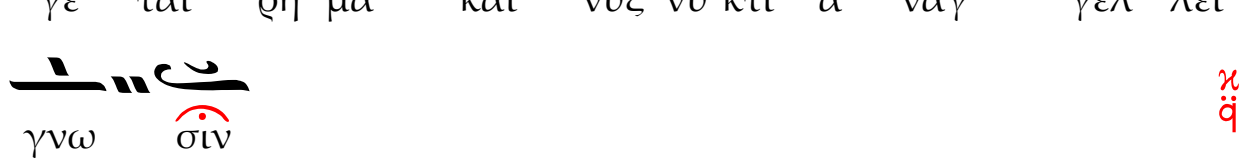
Γίμωνος Καρρά

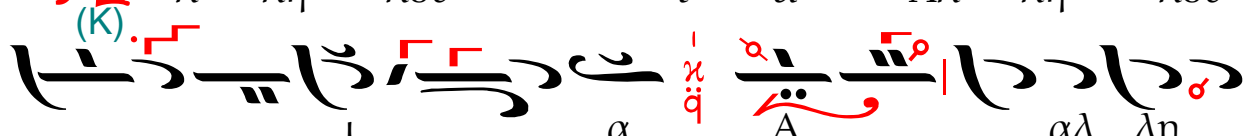
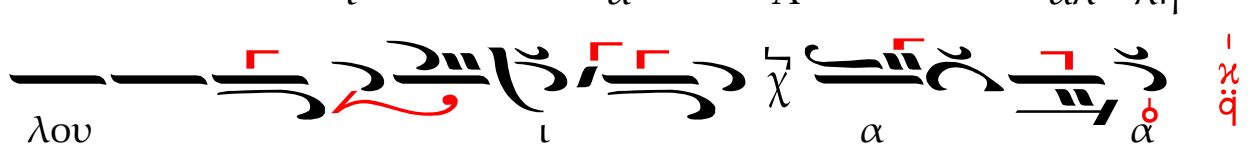
Ήχος α΄ Κε

Ἑτίχος α'. (Π)
 ι ου ρα νοι δι η γου νται δο
 ξαν Θε ου ποι η σιν δε χει ρων αυ του α
 (Δ)
 ναγ γελ λει το στε ρε ω μα
 (M)

Τὸ αὐτὸ

Ἑτίχος β'. (Π)
 με ρα τη η με ρα ε ρευ
 γε ται ρη μα και νυξ νυ κτι α ναγ γελ λει
 (Δ)
 γνω σιν
 (M)

(Π)
 λ λη λου ι α Αλ λη λου
 (K)
 λου ι α Αλ λη
 (M)

Ὁ Ἱερεὺς

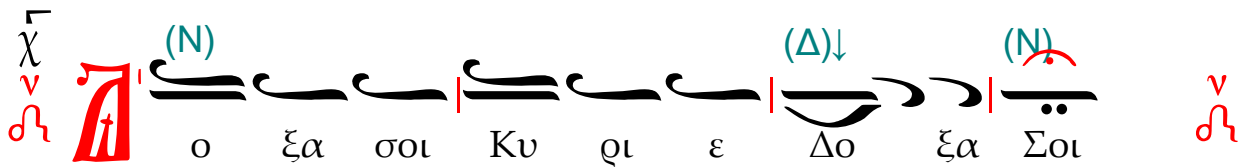
Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πασι.

Ἑτίχος ληλ Ν#

(N)
 αι τω Πνευμα τι σου
 (Δ)(N)

Ὁ Ἱερεὺς

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα,

Ὁ Ἱερεὺς

Πρόσχωμεν

ε' 1 - 12

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλέεμ τῆς Ἰουδαίας ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα λέγοντες· Ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἦλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ, καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλέεμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτως γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου· Καὶ σύ Βηθλέεμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ. Τότε Ἡρώδης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους ἠκρίβωσεν παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος, καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλέεμ εἶπε· Πορευθέντες ἐξετάσατε ἀκριβῶς περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὶ δὲ εὑρητε ἀπαγγεῖλάτε μοι, ὅπως καὶ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστήρ ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ προῆγεν αὐτοὺς ἕως ἐλθὼν ἐστάθη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον· ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν εἶδον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν· καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

Δόξα σοι Κύριε τοῦ Εὐαγγελίου

Ἦχος Δι

Εἰς πολλά ἔτη

Τὴν κυρίαν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων, ἐν οἱαδήποτε ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος καὶ ἂν συμπέσει ἡ ἑορτὴ αὕτη, κατ' ἄγραφον ἐκ παραδόσεως διασωθεῖσαν τυπικὴν διάταξιν, τό τε Χερουβικὸν καὶ τὸ Κοινωνικὸν «Λύτρωσιν ἀπέστειλε...», ψάλλονται εἰς ἦχον Πρῶτον.

ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΝ

Κωνσταντίνου Α. Ψάχου (1869 - 1949)

$$\pi_H \circ \sigma \in \pi_a$$
[illegible]

τη ζω ο

ποι ζω ο ποι

ω ω Tρι α

χα

α α

α Tρι α δι

ι τον τρι σα γι ο ον υ

μνο ον προ

σα α α α

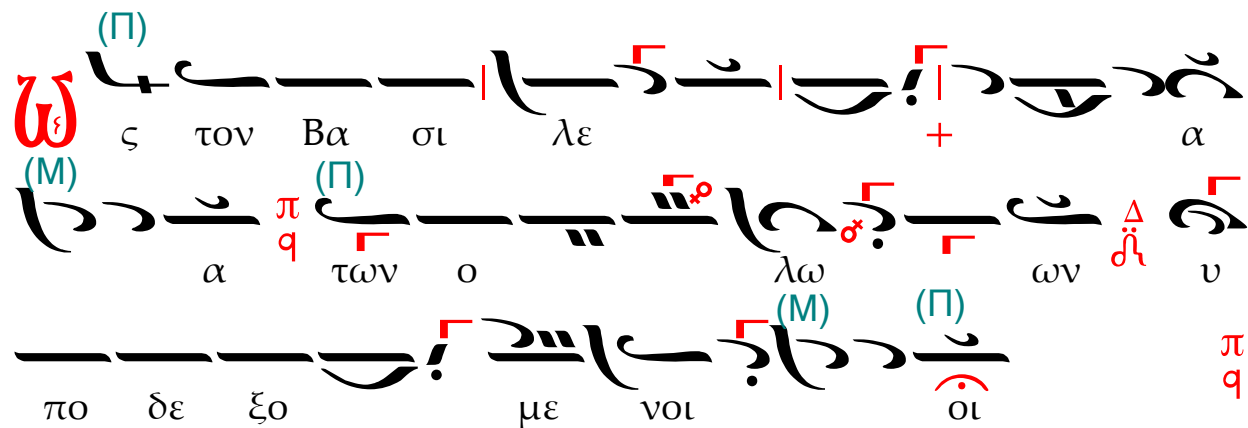
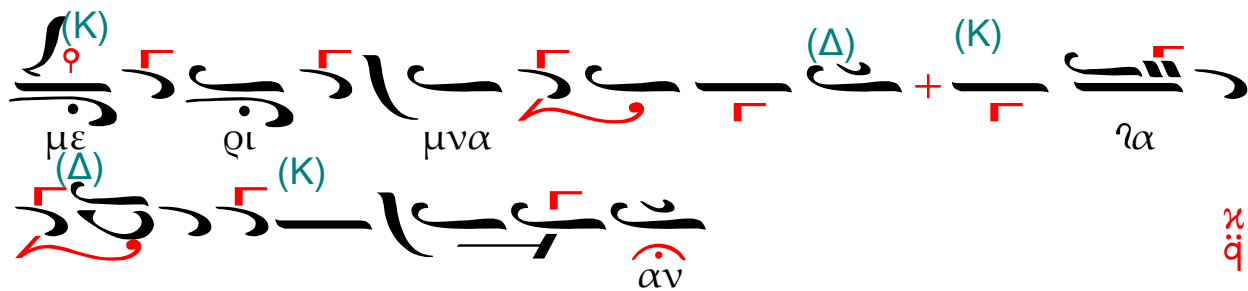
α προ σα δο ντε ες

πα α σααν την

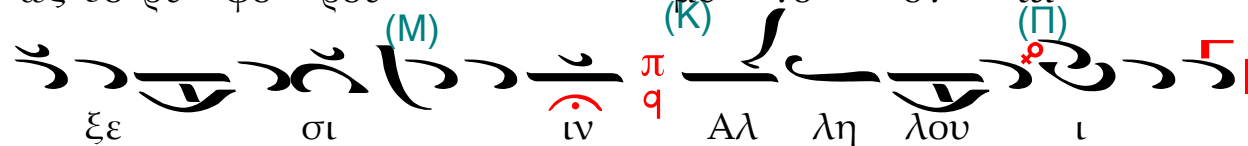
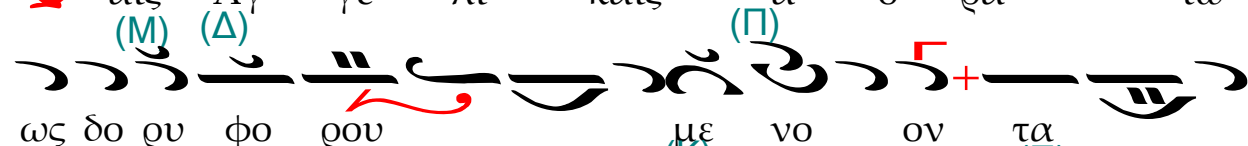
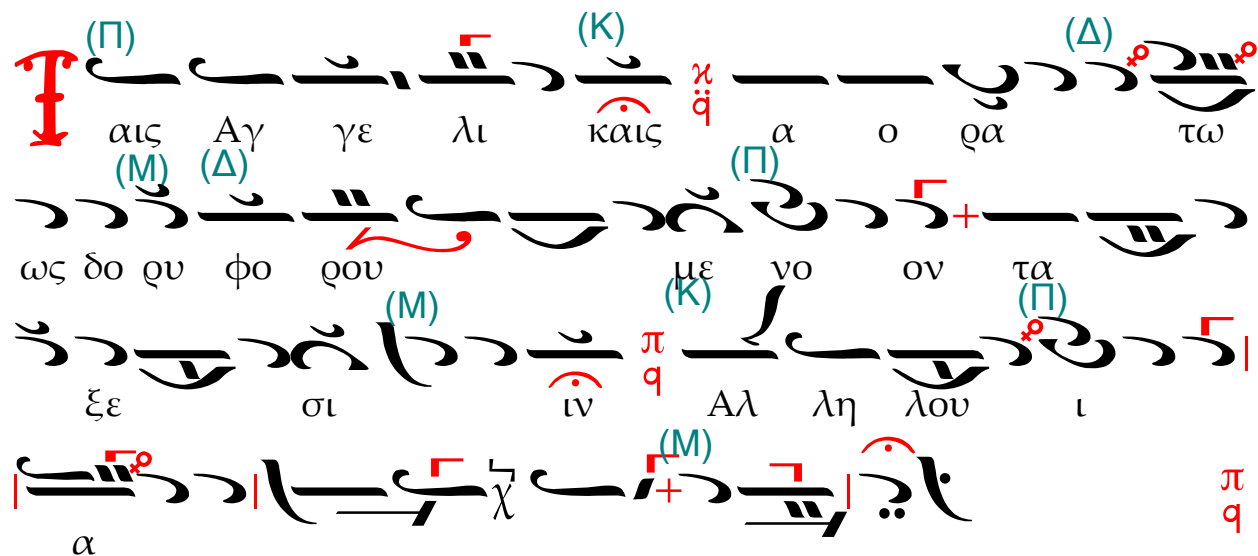
βι ω τι κην α πο θω με

+ α πο θω με θα α με

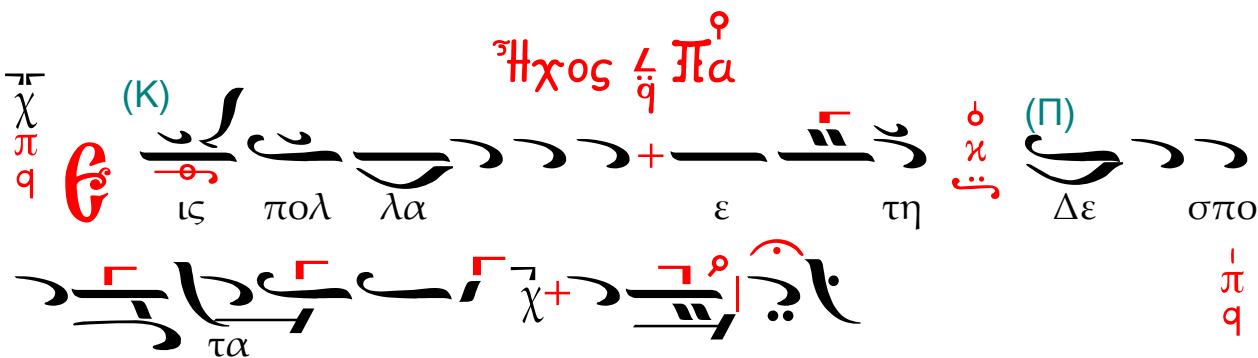
ρι ι

Μετά την Μεγάλη Εΐσοδον

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Χερουβικοῦ ὅταν λειτουργεῖ Ἀρχιερεὺς.

«Κύριε ἐλέησον – Παράσχου Κύριε»

Δημητρίου Ρουμελιώτου

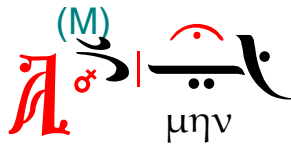
Εἰσαγωγικά εἰς τὴν τονικότητα τοῦ Πρώτου Ἦχου.

Ἦχος ♯ Πα

ⲭ ⲡ ⲓ	(N) (Π) ⲕ ⲱ ⲣⲓ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛ ⲥⲟⲛ	ⲡ ⲓ ⲓ
(M) (Π) ⲕ ⲱ ⲣⲓ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛ ⲥⲟⲛ	ⲡ ⲓ ⲓ	ⲡ ⲓ ⲓ
(Π) ⲕ ⲱ ⲣⲓ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛ ⲥⲟⲛ	ⲡ ⲓ ⲓ	ⲡ ⲓ ⲓ
(Π) ⲕ ⲱ ⲣⲓ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛ ⲥⲟⲛ	ⲡ ⲓ ⲓ	ⲡ ⲓ ⲓ
(M) (Π) ⲕ ⲱ ⲣⲓ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛ ⲥⲟⲛ	ⲡ ⲓ ⲓ	ⲡ ⲓ ⲓ
(M) (Π) ⲡ ⲣⲁ ⲥⲟⲩ ⲕⲱ ⲣⲓ ⲉ	ⲡ ⲓ ⲓ	ⲡ ⲓ ⲓ
(Π) ⲡ ⲣⲁ ⲥⲟⲩ ⲕⲱ ⲣⲓ ⲉ	ⲡ ⲓ ⲓ	ⲡ ⲓ ⲓ
(Π) ⲡ ⲣⲁ ⲥⲟⲩ ⲕⲱ ⲣⲓ ⲉ	ⲡ ⲓ ⲓ	ⲡ ⲓ ⲓ
(Π) ⲡ ⲣⲁ ⲥⲟⲩ ⲕⲱ ⲣⲓ ⲉ	ⲡ ⲓ ⲓ	ⲡ ⲓ ⲓ
(Π) ⲡ ⲣⲁ ⲥⲟⲩ ⲕⲱ ⲣⲓ ⲉ	ⲡ ⲓ ⲓ	ⲡ ⲓ ⲓ
(N) (Π) (N) (Π) ⲕⲱ ⲣⲓ ⲉ	ⲡ ⲓ ⲓ	ⲡ ⲓ ⲓ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ

Κωνσταντίνου Α. Ψάχου

(M) μην

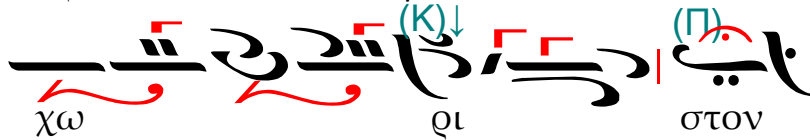
π
q

(Π) αι τω Πνευμα τι σου

π
q

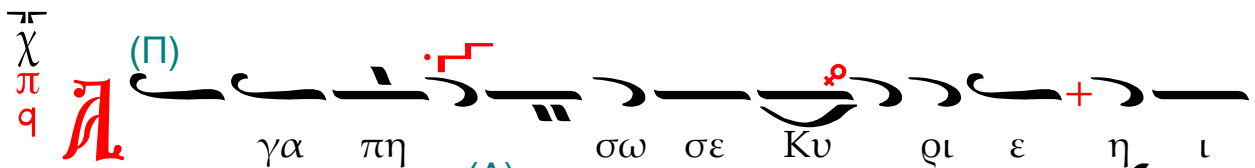
(Π) α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα

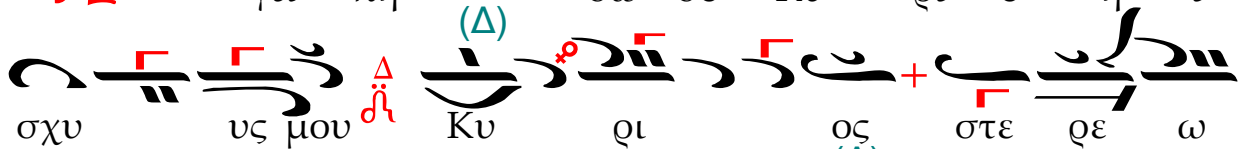
(M) Τρι α δα ο μο ου σι ον και α

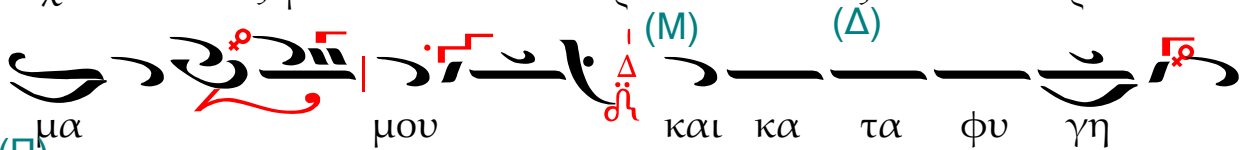
(K) χω ρι στον

π
q

Ἡ εἰς συλλείτουργον Ἀρχιερέων
"Ἀγαπήσω σέ Κύριε..." ὑπὸ Ν. Α. Χρυσοχοΐδου.

(Π) γα πη σω σε Κυ ρι ε η ι

(Δ) σχυ υς μου Κυ ρι ος στε ρε ω

(M) μα μου και κα τα φυ γη

(Π) μου και ρυ στης μου

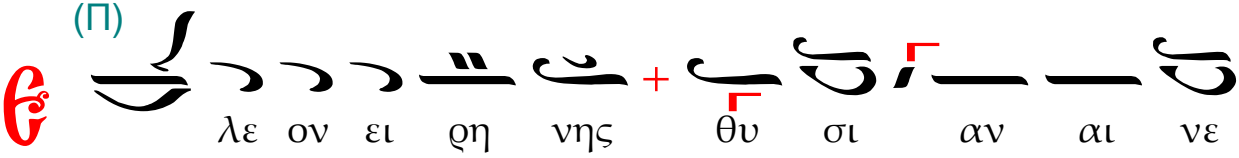
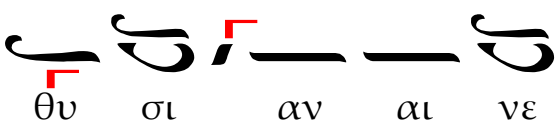
π
q

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα

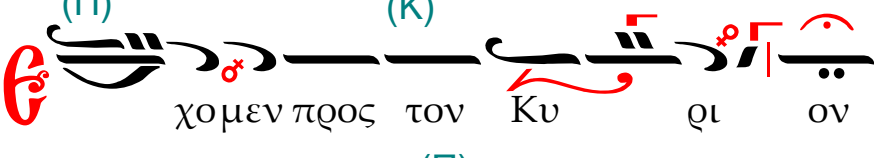

ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

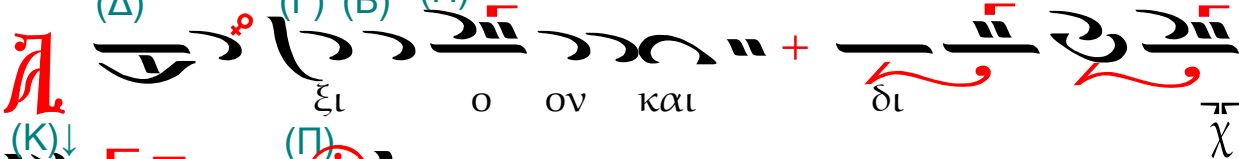
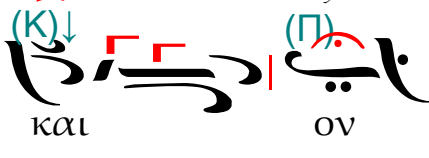
Εἰς Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

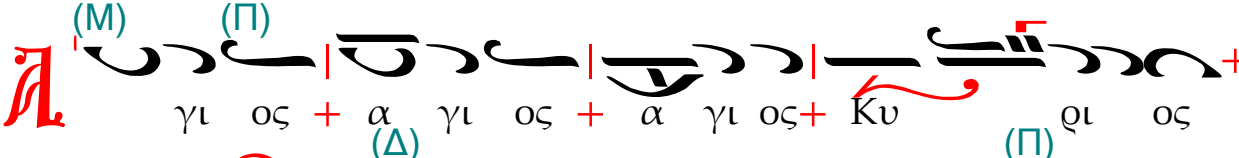

(Π) λεονειρηνῆς + θυσιαναινε

 σεως π
q

(Π) (N) (Π) καιμετα του πνευματος + σου Δ
δ

(Π) (K) χομεν προς τον Κυριον + ου λ
κ
q

(Δ) (Γ) (B) (Π) ξι οον και δι' + και ον λ
π
q

(M) (Π) γιος + αγιος + αγιος + Κυριος + ου λ
π
q

(Δ) (Π) Σαβαωθ πληρης οουρα νοος + και η

γη της δο ξης σου Ω σαν να εν τοις υ ψι
 (Δ) (M) (Δ)
 στοις εϋ λο γη με νος ο ερ χο με νος +
 (Π) (K)
 + εν ο νο μα τι Κυ ρι ου Ωσ σα να ε εν
 (Π) (N) (Π)
 τοι οις υ ψι στοι
 (N) (Π)
 οις

π
q

(Π) (N) (Π)
 μη η ην

π
q

(Π) (N) (Π)
 μη η
 ην

χ
π
q

(Π)
 ε υ μνου μεν σε
 (Δ) (M) (Δ)
 ευ λο γου με εν σοι ευ χα
 (K)
 ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο
 (Π)
 με θα σου ο
 (K) (Π)
 Θε ος η μων

π
q

Εἰς τὸ Ἑξαιρέτως

Βλέπε εἰς τὸν Ὅρθρον σελ. 90 τοῦ Ἀνδρέου Τσικνοπούλου ἢ
τὸ κατωτέρω Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ᾠδῆς Πά

χ(Μ)
π
q
λε ε

π
q

Μ(Π)
ε γα λυ νο ον ψυ χη μου
τη ην τι μι ω τε

(Δ)
ρα αν
και ε εν δο ξο τε ρα

αν τω ων α νω στρα τευ μα

των

π
q

Μ(Π) (N) (Π)
υ στη ρι ο ον ξε νον

ο ρω και πα ρα δο ξο

(Π) π
q ον ου ρα νο ον το Σπη λαι ον

(Δ) (N) (Π) (N) (Π)
θοο νο ον Χε ρου βι κον

(N) (Π) π (K)↓ (M)
την Πααρ θε νο ον την φα ατ νην χω ρι

(Π)
 ον εν ω α νε κλι
 (Δ)
 θη ο α χω ρη το ος Χρι στο ος ο Θε

 ος ον α νυ μνου ντες με γα λυ

 νο με εν

Εἰς τὸ «Πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες» εἶπὲ ἡσύχως τὸ κατωτέρω
 «Κύριε ἐλέησον» τοῦ Νηλέως Καμαράδου.

Ἥχος λδλ Ν#

 υ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε

 ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε

 η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι

 ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε

 η σον

 οι Κυ ρι ε

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς
 γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες
 ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις
 ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
 τοῦ πονηροῦ.

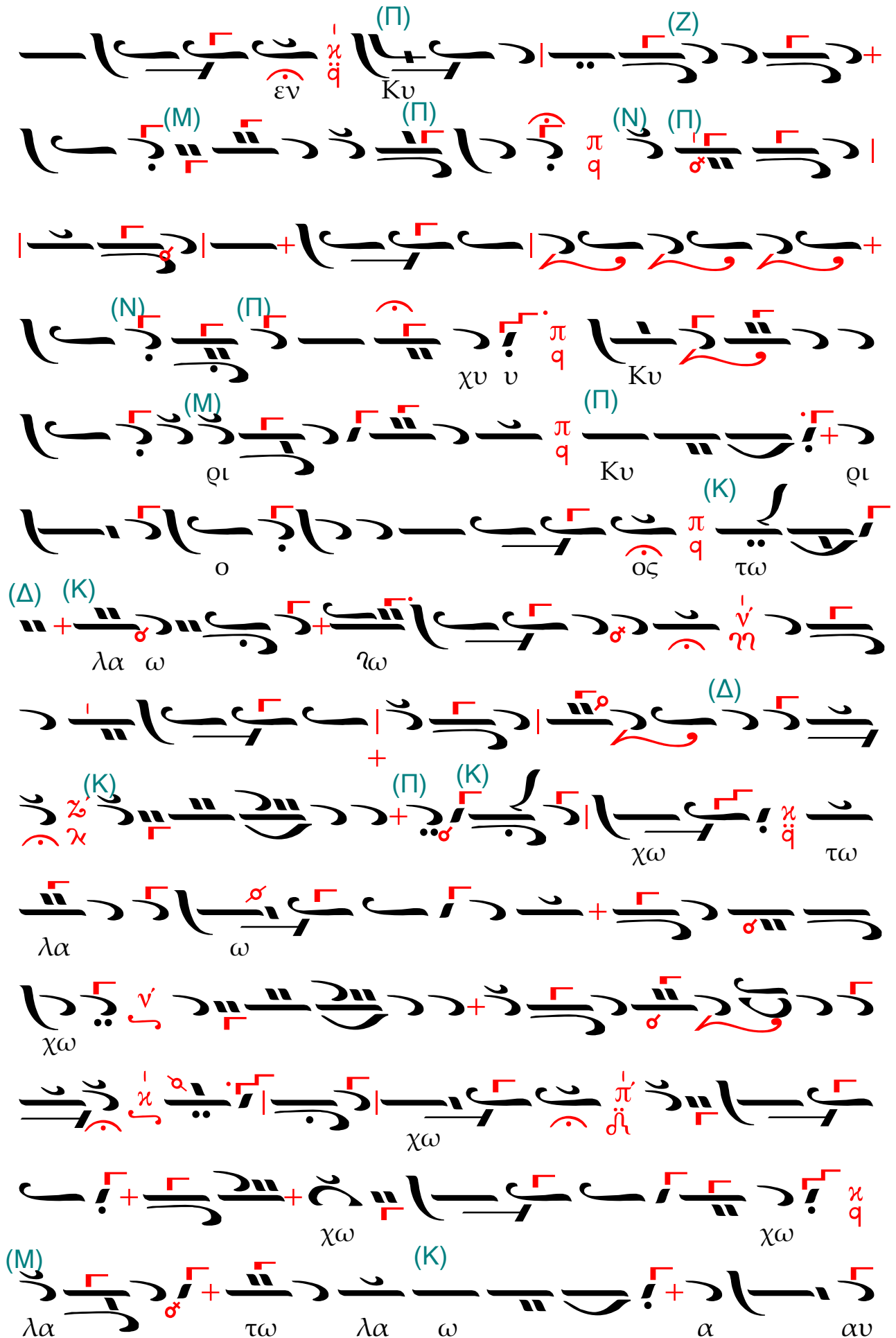
ις α γι ος εις Κυ ρι ος Ι η
 σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος Α
 μην

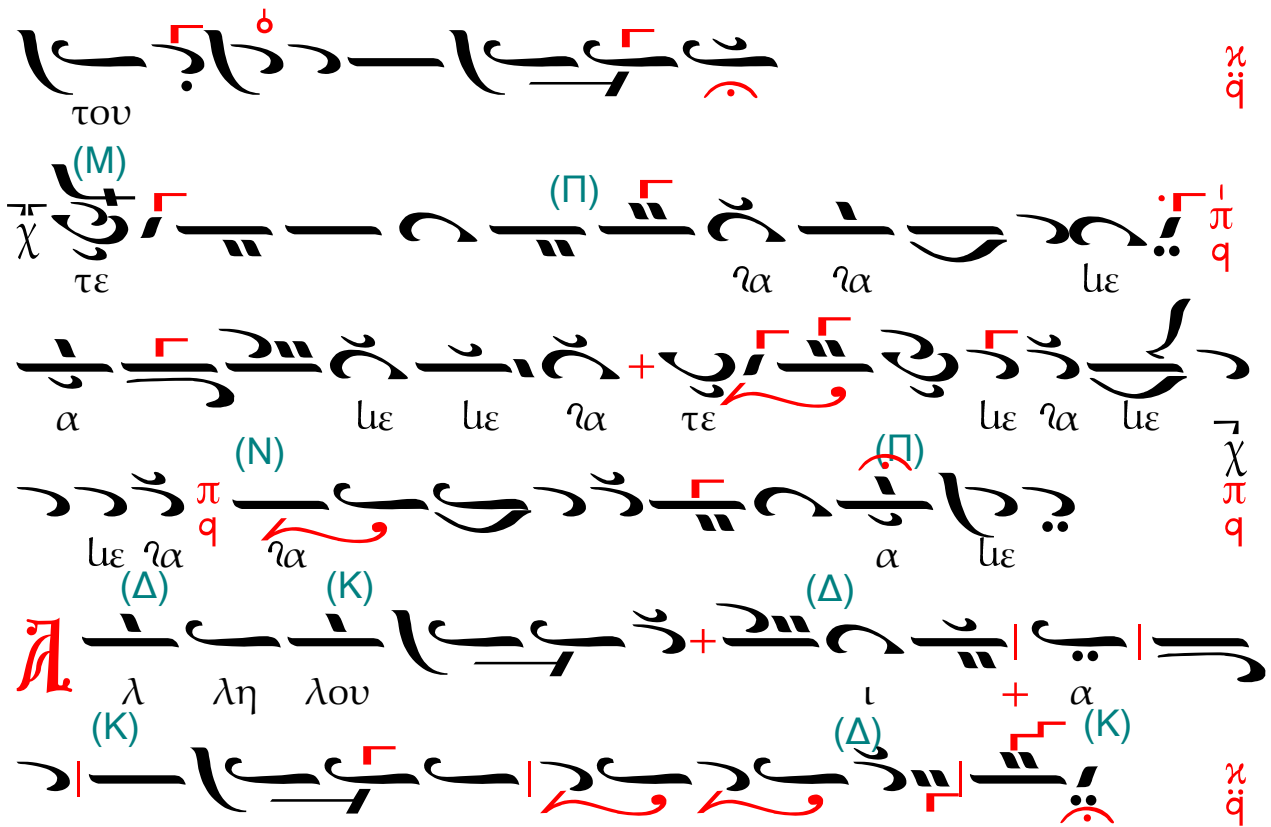
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

Δανιὴλ Πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας,
 συντμηθὲν ὑπὸ Κ. Α. Ψάχου.

Ἦχος ᾠδῆς

λε ες
 υ τρω
 σι
 ιν α πε
 α πε στει λε

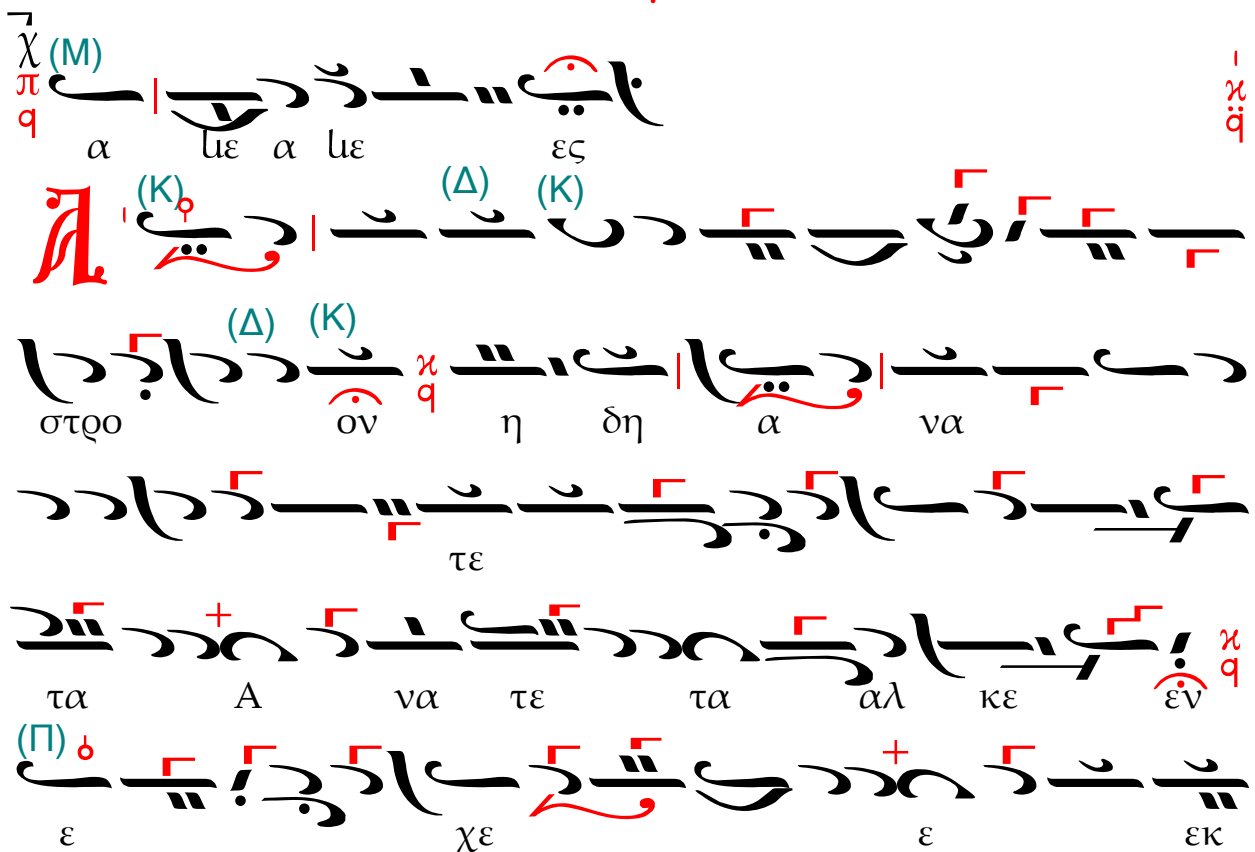

АГТРОН НАН АНАТЕТ АЛКЕН...

Καλοφωνικός Εἰρμός Βαλασίου Ἱερέως.

Ἰχθὺς ὁ Πα

φυ λη ης I ου
 (K) δα ο πε ερ ε
 (Π) πι γνο ντε χε
 ες Βα σι λει εις
 κι νη σει εις
 (K) α να το λων ποι ου
 (Δ) νται και φθα σαι
 ε πει
 γο ε πει γο
 (Π) ντο ο ον περ θε α σο νται
 (Δ) (Π) Χρι στο
 ον ε εν Βη θλε
 (N) (Π) εμ σαρ κι τι κτο
 με τι κτο

(Π) (Δ) (Π)

ρεμ ε ρι ρε ρι ρε ρε ρε ρι

(N) (Π) (N) (Π)

ρε εμ τε ρε εμ τε ρε ρε ρι ρε ρε

(K) (Δ) (K) (Π)

ρε ρε ε ρι ρεμ ρι ρε ρε ρε ρε

(B)(N) (Π)

εμ τε ρι ρε ρεμ τε ρι ρε

(N) (Π)

ρου τε ρι ρε ρου τε ε ρι ρε ρι ρι ρε ρι ρι ρε

(K) (Δ) (K)

τε ρι ρεμ ε ρε ρε ρι ρε εμ τε

(Δ) (K)

ρε ρε ρι ρεμ τε ρι ρε ρε ρε ρι ρεμ τε

(Δ) (K)

ρι ρεμ τε ρι ρε ρε ρε ρε ρε ρι

(K) (Π)

ρι ρι ρε ρι ρε ρεμ ε ρι ρε ρε ρε ρε ρε

ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε

(N) (Π) (K)

ρεμ τε ρι ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε

(Δ) (K) (Δ) (K)

τε ρι ρε ρεμ ε ρι ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε

(Π)

ρι ρε εμ τε ρι ρε ρι ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε

(N) (Π)

τε ρι ρε ρε ρε ρε εμ

π
q

ΥΜΝΟΙ ΑΠΟΛΥΓΕΩΣ

Ἦχος Δι

χ (M) (Δ) (M) (B)
 Δ H γεν νη σις σου Χρι στε ο Θε ος η μων
 (M) (Δ) (M) (B)
 α νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως
 (Δ)
 θ εν αυ τη γαρ οι τοις αστροις λα τρεν ο ντες
 (B) (M)
 Δ υ πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ
 (Δ) (M)
 νειντον Η λι ον της δι και ο συ νης
 (M) (Δ)
 και σε γι νω σκειν εξ υ ψους α να το λη
 (B) (Γ) (Δ)
 ην Κυ ρι ε δο ξα σοι Δ

Ἦχος Δι

(M) (Δ) (B)
 Π χ λη ρω θη τω το στο μα η μων αι νε
 (M)
 σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη σω μεν την
 (Δ)
 δο ξαν σου ο τι η ξι ω σας η μας
 (B) (M)
 με τα σχειντων α γι ων μυ στη ρι ων σου τη
 ρη σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο

(Δ) (B)

λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο συ

(M)

νην σου αλ λη λου ι α αλ λη λου ι

(Γ) (Δ)

α αλ λη λου ι α

(Δ)

ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

(B)

γη με νον α πο του νυν και ε ως

(Δίς)

του αι ω νος

(Δ)

ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο γη

(B)

με νον α πο του νυν και ε ως του αι

(Γ) (Δ)

ω νο ος

Ἦσαν χοροστατεῖ Ἀρχιερεὺς λεγομένης τῆς ἀπολύσεως,
τοῦ δὲ Ἀρχιερέως εὐλογοῦντος διὰ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ
τὸν λαόν, ὁ Δεξιὸς χορὸς ψάλλει τὸ ἐξῆς:

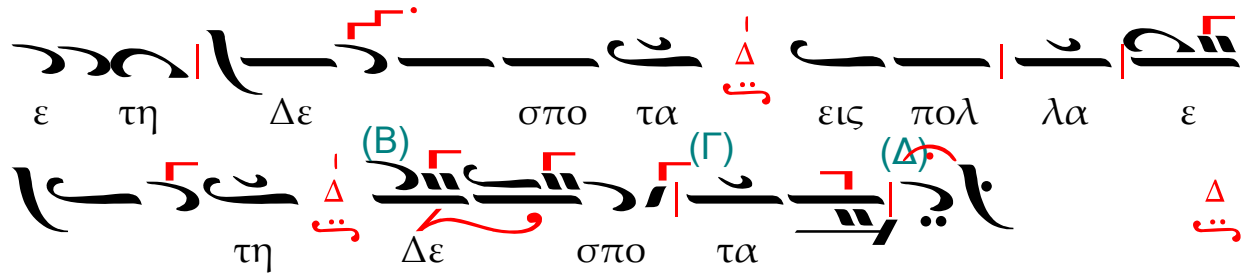
Ἦχος Δι

(Δ)

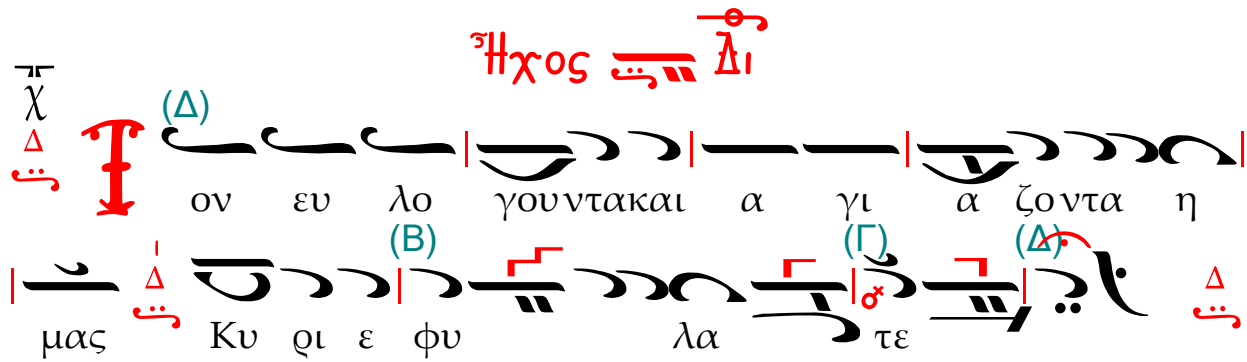
ον δε σποτην και Αρ χι ε ρε α η

μων Κυ ρι ε φυ λα τε εις πολ

λα ε τη δε σπο τα εις πολ λα

Ἡ φήμη τοῦ Ἱερουργοῦντος Ἱερέως.

Καὶ ἀπόλυσις.

Νικόλαος Ἰω. Βαρβαρῆγος
Οἶα Θήρας Δεκέμβριος 2012